

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení dne 13. března 2019 senátem složeným z předsedkyně senátu Mgr. Ing. Dagmar Bordovské a přísedících soudců Ireny Stavělové a Josefa Urbánka

takto:

Obžalovaní

A. M., nar. XXXXX v XXXXX, předseda představenstva, bytem XXXXX, XXXXX,

I. Š., nar. XXXXX v XXXXX, jednatel společnosti, bytem XXXXX, XXXXX,

a

V. V., roz. G., nar. XXXXX v XXXXX, personální ředitelka, bytem XXXXX, XXXXX,

jsou vinni, že

obžalovaný A. M.

v době od 21. 4. 2008 do 22. 10. 2009

obžalovaný I. Š.

v době od 22. 4. 2008 do 18. 7. 2012

obžalovaná V. V.

v době od 19. 10. 2009 do 18. 7. 2012

po předchozí domluvě se záměrem neoprávněně získat příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v tehdy platném znění, a část takto získaných finančních prostředků si ponechat pro svoji potřebu jako jednatelé a osoby fakticky ovládající v jednotlivých obdobích společnosti z holdingu XXXXX,

konkrétně

- XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, kde byli obžalovaní I. Š. a A. M. jednatelem do 4. 9. 2009 a obžalovaná V. V. jednatelkou od 4. 9. 2009,
- XXXXX (do 19. 10. 2009 XXXXX), IČ: XXXXX, se sídlem do 23. 6. 2008 XXXXX, do 14. 10. 2009 XXXXX a dále XXXXX, kde byl jednatelem obžalovaný I. Š.,
- XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem do 7. 12. 2011 XXXXX, a dále XXXXX, kde byl jednatelem obžalovaný A. M. do 4. 9. 2009 a obžalovaná V. V. od 4. 9. 2009,
- XXXXX, (do 30. 3. 2010 XXXXX), IČ: XXXXX, se sídlem do 20. 10. 2009 XXXXX, a dále XXXXX, kde byl jednatelem obžalovaný I. Š. do 4. 9. 2009 a obžalovaná V. V. od 4. 9. 2009,

vyhotovili, podepsali a podali na Úřad práce Brno-město, na Úřad práce Blansko a následně na Úřad práce ČR - krajskou pobočku v Brně žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za jednotlivá čtvrtletí, kde v příloze žádostí deklarovali vynaložené mzdové náklady na zaměstnance a výši uplatňovaného příspěvku, což doložili jmenným seznamem zaměstnanců a měsíčními mzdovými náklady společnosti, včetně odvodů na jednoho takového zaměstnance, kdy prohlásili, že všechny údaje uvedené v žádosti jsou pravdivé a že hrubá mzda za jednotlivé měsíce daného čtvrtletí, uvedená ve jmenném seznamu zaměstnanců, byla zaměstnancům zúčtována k výplatě a po zákonných srážkách vyplacena, a to nejpozději k datu vyhotovení žádosti,

ačkoliv si byli plně vědomi skutečnosti, že mzdové náklady uvedené v žádosti o příspěvek jsou nepravdivé, neboť mzdy nebyly v odpovídající výši vyplaceny, kdy uvedeným zaměstnancům byla

Sbodu s prvopisem potvrzuje Anna Mazšlová.

ve skutečnosti vyplácena měsíční čistá mzda v podstatně nižších částkách a zbývající část čisté mzdy zaměstnanců byla vyváděna ze společnosti na základě dohod o zaslání mzdy, jejichž uzavřením spolu se Smlouvou o poskytování výuky anglického jazyka nebo s jinou obdobnou smlouvou podmiňovali podpis pracovní smlouvy, a že účelem těchto pracovních smluv je pouze čerpání příspěvku bez jakékoli spojitosti s pracovní činností zaměstnanců, kterým, aby vzbudili dojem řádného zaměstnání, nechali zadávat z hlediska ekonomické činnosti zaměstnavatele nepotřebnou a opakující se práci neodpovídající sjednané pracovní době, která spočívala zejména v neúčelném přepisování informací z různých zdrojů do tabulky,

přičemž na základě žádostí s nepravdivými údaji následně neoprávněně získali a čerpali příspěvky určené pro společnosti z holdingu XXXXX, které příslušný úřad práce poukázal na účty společností z holdingu XXXXX, a to konkrétně:

za **XXXXX**, IČ XXXXX, a to

obžalovaní I. Š. a A. M.

- 1) dne 22. 4. 2008 podali žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 1. čtvrtletí roku 2008, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 9. 5. 2008 pod č. j. BMA-T-101/2008 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 3.052.530,- Kč, který poukázal dne 13. 5. 2008 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 2) dne 14. 7. 2008 podali žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 2. čtvrtletí roku 2008, kterou podepsal A. M., na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 21. 7. 2008 pod č. j. BMA-T-170/2008 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 3.263.429,- Kč, který poukázal dne 31. 7. 2008 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 3) dne 13. 10. 2008 podali žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 3. čtvrtletí roku 2008, kterou podepsal A. M., na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 15. 10. 2008 pod č. j. BMA-T-254/2008 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 4.176.858,- Kč, který poukázal dne 4. 11. 2008 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,

- 4) dne 9. 1. 2009 podali žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 4. čtvrtletí roku 2008, kterou podepsal A. M., na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 14. 1. 2009 pod č. j. BMA-T-5/2009 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 5.196.538,- Kč, který poukázal dne 16. 1. 2009 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 5) dne 15. 4. 2009 podali jimi podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 1. čtvrtletí roku 2009, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 19. 5. 2009 pod č. j. BMA-T-93/2009 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 6.267.499,- Kč, který poukázal dne 21. 5. 2009 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 6) dne 13. 7. 2009 podali jimi podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 2. čtvrtletí roku 2009, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 17. 8. 2009 pod č. j. BMA-T-197/2009 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 8.922.919,- Kč, který poukázal dne 19. 8. 2009 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,

tedy celkem bylo vyplaceno 30.879.773,- Kč,

obžalovaná V. V.

- 7) dne 19. 10. 2009 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 3. čtvrtletí roku 2009, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 6. 11. 2009 pod č. j. BMA-T-310/2009 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 7.757.899,- Kč, který poukázal dne 19. 11. 2009 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 8) dne 18. 1. 2010 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 4. čtvrtletí roku 2009, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 5. 2. 2010 pod č. j. BMA-T-18/2010 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 8.046.964,- Kč, který poukázal dne 16. 2. 2010 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,

- 9) dne 12. 4. 2010 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 1. čtvrtletí roku 2010, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 12. 5. 2010 pod č. j. BMA-T-117/2010 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 2.635.478,- Kč, který poukázal dne 19. 5. 2010 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 10) dne 14. 7. 2010 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 2. čtvrtletí roku 2010, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 11. 8. 2010 pod č. j. BMA-T-243/2010 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 4.496.882,- Kč, který poukázal dne 18. 8. 2010 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 11) dne 11. 10. 2010 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 3. čtvrtletí roku 2010, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 11. 11. 2010 pod č. j. BMA-T-365/2010 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 4.615.931,- Kč, který poukázal dne 18. 11. 2010 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 12) dne 12. 1. 2011 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 4. čtvrtletí roku 2010, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 14. 2. 2011 pod č. j. BMA-T-19/2011 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 4.427.718,- Kč, který poukázal dne 17. 2. 2011 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 13) dne 13. 4. 2011 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 1. čtvrtletí roku 2011, na jejímž podkladě Úřad práce ČR - krajská pobočka v Brně dne 12. 5. 2011 pod č. j. BMA-T-148/2011 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 6.772.822,- Kč, který poukázal dne 23. 5. 2011 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 14) dne 18. 7. 2011 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 2. čtvrtletí roku 2011, na jejímž podkladě Úřad práce ČR - krajská pobočka v Brně dne 16. 8. 2011 pod č. j. BMA-T-314/2011 rozhodl o poskytnutí příspěvku

na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 6.660.421,- Kč, který poukázal dne 22. 8. 2011 na XXXXX, účet č. XXXXX/XXXXX,

- 15) dne 7. 10. 2011 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 3. čtvrtletí roku 2011, na jejímž podkladě Úřad práce ČR - krajská pobočka v Brně dne 11. 11. 2011 pod č. j. BMA-T-421/2011, rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 6.609.565,- Kč, který poukázal dne 16. 11. 2011 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 16) dne 12. 1. 2012 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 4. čtvrtletí roku 2011, na jejímž podkladě Úřad práce ČR - krajská pobočka v Brně dne 15. 2. 2012 pod sp. zn. BBM-T-158/2012, č. j. MPSV-UP/274239/12/AIS-ZAM, rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 6.366.309,- Kč, který poukázal dne 7. 3. 2012 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 17) dne 25. 4. 2012 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 1. čtvrtletí roku 2012, na jejímž podkladě Úřad práce ČR - krajská pobočka v Brně dne 23. 5. 2012 pod sp. zn. BMM-T-310/2012, č. j. MPSV-UP/2468291/12/AIS-ZAM, rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 6.605.804,- Kč, který poukázal dne 29. 5. 2012 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 18) dne 18. 7. 2012 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 2. čtvrtletí roku 2012, na jejímž podkladě Úřad práce ČR - krajská pobočka v Brně dne 21. 8. 2012 pod sp. zn. BMM-T-404/2012, č. j. MPSV-UP/4411736/12/AIS-ZAM, rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 6.376.064,- Kč, který poukázal dne 28. 8. 2012 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,

tedy celkem bylo vyplaceno 71.371.857,- Kč,

za **XXXXX Financial s. r. o.** (od 19. 10. 2009 za **XXXXX**), IČ XXXXX,

obžalovaný I. Š.:

- 19) dne 26. 7. 2008 podal jím podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 2. čtvrtletí roku 2008, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 15. 8. 2008 pod č. j. BMA-T-209/2008 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 3.235.396,- Kč, který poukázal dne 25. 8. 2008 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 20) dne 13. 10. 2008 podal jím podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 3. čtvrtletí roku 2008, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 15. 10. 2008 pod č. j. BMA-T-253/2008 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 4.164.711,- Kč, který poukázal dne 4. 11. 2008 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 21) dne 9. 1. 2009 podal jím podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 4. čtvrtletí roku 2008, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 14. 1. 2009 pod č. j. BMA-T-6/2009 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 5.187.629,- Kč, který poukázal dne 16. 1. 2009 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 22) dne 20. 4. 2009 podal jím podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 1. čtvrtletí roku 2009, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 18. 5. 2009 pod č. j. BMA-T-110/2009 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 5.297.595,- Kč, který poukázal dne 21. 5. 2009 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 23) dne 13. 7. 2009 podal jím podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 2. čtvrtletí roku 2009, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 13. 8. 2009 pod č. j. BMA-T-195/2009 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 6.468.955,- Kč, který poukázal dne 19. 8. 2009 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 24) dne 19. 10. 2009 podal jím podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 3. čtvrtletí roku 2009, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 6. 11. 2009 pod č. j. BMA-T-311/2009 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu

- zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 5.904.693,- Kč, který poukázal dne 19. 11. 2009 na účet XXXXX, s. r. o., č. XXXXX/XXXXX,
- 25) dne 13. 1. 2010 podal jím podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 4. čtvrtletí roku 2009, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 5. 2. 2010 pod č. j. BMA-T-4/2010 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 201.986,- Kč, který poukázal dne 23. 2. 2010 na účet XXXXX, s. r. o., č. XXXXX/XXXXX,
- 26) dne 19. 4. 2010 podal jím podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 1. čtvrtletí roku 2010, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 13. 5. 2010 pod č. j. BMA-T-155/2010 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 190.538,- Kč, který poukázal dne 21. 5. 2010 na účet XXXXX, s. r. o., č. XXXXX/XXXXX,
- 27) dne 14. 7. 2010 podal jím podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 2. čtvrtletí roku 2010, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 11. 8. 2010 pod č. j. BMA-T-241/2010 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 220.303,- Kč, který poukázal dne 18. 8. 2010 na účet XXXXX, s. r. o., č. XXXXX/XXXXX,
- 28) dne 8. 10. 2010 podal jím podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 3. čtvrtletí roku 2010, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 10. 11. 2010 pod č. j. BMA-T-354/2010 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 233.331,- Kč, který poukázal dne 18. 11. 2010 na účet XXXXX, s. r. o., č. XXXXX/XXXXX,
- 29) dne 12. 1. 2011 podal jím podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 4. čtvrtletí roku 2010, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 14. 2. 2011 pod č. j. BMA-T-17/2011 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 211.868,- Kč, který poukázal dne 18. 2. 2011 na účet XXXXX, s. r. o., č. XXXXX/XXXXX,

- 30) dne 14. 4. 2011 podal jím podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 1. čtvrtletí roku 2011, na jejímž podkladě Úřad práce ČR - krajská pobočka v Brně dne 13. 5. 2011 pod č. j. BMA-T-164/2011 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 357.618,- Kč, který poukázal dne 24. 5. 2011 na účet XXXXX, s. r. o., č. XXXXX/XXXXX,
- 31) dne 12. 7. 2011 podal jím podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 2. čtvrtletí roku 2011, na jejímž podkladě Úřad práce ČR - krajská pobočka v Brně dne 6. 10. 2011 pod č. j. BMA-T-287/2011 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 466.611,- Kč, který poukázal dne 11. 10. 2011 na účet XXXXX, s. r. o., č. XXXXX/XXXXX,
- 32) dne 7. 10. 2011 podal jím podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 3. čtvrtletí roku 2011, na jejímž podkladě Úřad práce ČR - krajská pobočka v Brně dne 11. 11. 2011 pod č. j. BMA-T-422/2011 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 478.485,- Kč, který poukázal dne 18. 11. 2011 na účet XXXXX, s. r. o., č. XXXXX/XXXXX,
- 33) dne 11. 1. 2012 podal jím podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 4. čtvrtletí roku 2011, na jejímž podkladě Úřad práce ČR - krajská pobočka v Brně dne 15. 2. 2012 pod sp. zn. BBM-T-162/2012, č. j. MPSV-UP/275325/12/AIS-ZAM, rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 538.639,- Kč, který poukázal dne 29. 2. 2012 na účet XXXXX, s. r. o., č. XXXXX/XXXXX,
- 34) dne 12. 4. 2012 podala žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 1. čtvrtletí roku 2012, na jejímž podkladě Úřad práce ČR - krajská pobočka v Brně dne 16. 5. 2012 pod sp. zn. BBM-T-210/2012, č. j. MPSV-UP/2339294/12/AIS-ZAM rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 512.082,- Kč, který poukázal dne 30. 5. 2012 na účet XXXXX, s. r. o., č. XXXXX/XXXXX,
- 35) dne 18. 7. 2012 podal jím podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 2. čtvrtletí roku 2012, na jejímž podkladě Úřad práce ČR - krajská

pobočka v Brně dne 21. 8. 2012 pod sp. zn. BBM-T-403/2012, sp. zn. MPSV-UP/4413007/12/AIS-ZAM, rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 561.986,- Kč, který poukázal dne 29. 8. 2012 na účet XXXXXX, s. r. o., č. XXXXXX/XXXXXX,

tedy celkem bylo vyplaceno 34.232.426,- Kč,

za XXXXXX (od 30. 3.2010 XXXXXX), IČ XXXXXX,

obžalovaný I. Š.:

36) dne 21. 4. 2008 podal jím podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 1. čtvrtletí roku 2008, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 9. 5. 2008 pod č. j. BMA-T-100/2008 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 3.051.804,- Kč, který poukázal dne 13. 5. 2008 na účet XXXXXX, č. XXXXXX/XXXXXX,

37) dne 10. 7. 2008 podal jím podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 2. čtvrtletí roku 2008, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 11. 7. 2008 pod č. j. BMA-T-157/2008 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 3.251.010,- Kč, který poukázal dne 18. 7. 2008 na účet XXXXXX, č. XXXXXX/XXXXXX,

38) dne 13. 10. 2008 podal jím podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 3. čtvrtletí roku 2008, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 15. 10. 2008 pod č. j. BMA-T-252/2008 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 4.151.255,- Kč, který poukázal dne 4. 11. 2008 na účet XXXXXX, č. XXXXXX/XXXXXX,

39) dne 19. 1. 2009 podal jím podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 4. čtvrtletí roku 2008, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 20. 1. 2009 pod č. j. BMA-T-24/2009 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 5.168.402,- Kč, který poukázal dne 23. 1. 2009 na účet XXXXXX, č. XXXXXX/XXXXXX,

- 40) dne 15. 4. 2009 podal jím podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 1. čtvrtletí roku 2009, na jejímž podkladě Úřad práce dne 19. 5. 2009 pod č. j. BMA-T-109/2009 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 1.743.280,- Kč, který poukázal dne 21. 5. 2009 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 41) dne 12. 8. 2009 podal jím podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 2. čtvrtletí roku 2009, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 13. 8. 2009 pod č. j. BMA-T-196/2009 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 3.017.286,- Kč, který poukázal dne 19. 8. 2009 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,

tedy celkem bylo vyplaceno 20.383.037,- Kč,

obžalovaná Mgr. V. V.:

- 42) dne 27. 10. 2009 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 3. čtvrtletí roku 2009, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 6. 11. 2009 pod č. j. BMA-T-330/2009 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 2.724.273,- Kč, který poukázal dne 19. 11. 2009 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 43) dne 13. 1. 2010 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 4. čtvrtletí roku 2009, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 10. 2. 2010 pod č. j. BMA-T-3/2010 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 5.873.043,- Kč, který poukázal dne 16. 2. 2010 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 44) dne 14. 4. 2010 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 1. čtvrtletí roku 2010, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 14. 5. 2010 pod č. j. BMA-T-118/2010 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 8.648.408,- Kč, který poukázal dne 19. 5. 2010 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,

- 45) dne 14. 7. 2010 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 2. čtvrtletí roku 2010, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 11. 8. 2010 pod č. j. BMA-T-242/2010 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 8.927.431,- Kč, který poukázal dne 18. 8. 2010 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 46) dne 8. 10. 2010 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 3. čtvrtletí roku 2010, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 10. 11. 2010 pod č. j. BMA-T-353/2010 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 8.629.388,- Kč, který poukázal dne 18. 11. 2010 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 47) dne 12. 1. 2011 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 4. čtvrtletí roku 2010, na jejímž podkladě Úřad práce Brno-město dne 14. 2. 2011 pod č. j. BMA-T-18/2011 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 8.421.092,- Kč, který poukázal dne 17. 2. 2011 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 48) dne 13. 4. 2011 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 1. čtvrtletí roku 2011, na jejímž podkladě Úřad práce ČR - krajská pobočka v Brně dne 12. 5. 2011 pod č. j. BMA-T-147/2011 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 4.340.007,- Kč, který poukázal dne 23. 5. 2011 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 49) dne 18. 7. 2011 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 2. čtvrtletí roku 2011, na jejímž podkladě Úřad práce ČR - krajská pobočka v Brně dne 16. 8. 2011 pod č. j. BMA-T-313/2011 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 5.621.553,00 Kč, který poukázal dne 22. 8. 2011 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 50) dne 17. 10. 2011 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 3. čtvrtletí roku 2011, na jejímž podkladě Úřad práce ČR - krajská pobočka v Brně dne 14. 11. 2011 pod č. j. BMA-T-429/2011 rozhodl o poskytnutí příspěvku

na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 6.285.099,- Kč, který poukázal dne 22. 11. 2011 na účet XXXXXX, č. XXXXXX/XXXXX,

- 51) dne 10. 1. 2012 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 4. čtvrtletí roku 2011, na jejímž podkladě Úřad práce ČR - krajská pobočka v Brně dne 20. 2. 2012 pod sp. zn. BBM-T-159/2012, č. j. MPSV-UP/274391/12/AIS-ZAM, rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 6.020.306,- Kč, který poukázal dne 7. 3. 2012 na účet XXXXXX, č. XXXXXX/XXXXX,
- 52) dne 18. 4. 2012 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 1. čtvrtletí roku 2012, na jejímž podkladě Úřad práce ČR - krajská pobočka v Brně dne 18. 5. 2012 pod sp. zn. BMM-T-236/2012, č. j. MPSV-UP/2363857/12/AIS-ZAM, rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 6.506.777,- Kč, který poukázal dne 1. 6. 2012 na účet XXXXXX, č. XXXXXX/XXXXX,
- 53) dne 18. 7. 2012 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 2. čtvrtletí roku 2012, na jejímž podkladě Úřad práce ČR - krajská pobočka v Brně dne 21. 8. 2012 pod sp. zn. BBM-T-405/2012, č. j. MPSV-UP/4411773/12/AIS-ZAM, rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 6.436.379,- Kč, který poukázal dne 29. 8. 2012 na účet XXXXXX, č. XXXXXX/XXXXX,

tedy celkem bylo vyplaceno 78.433.756,- Kč,

za XXXXXX, IČ XXXXXX,

obžalovaný A. M.:

- 54) dne 21. 4. 2008 podal jím podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 1. čtvrtletí roku 2008, na jejímž podkladě Úřad práce v Blansku dne 5. 5. 2008 pod č. j. BKA-T-14/2008 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 993.335,- Kč, který poukázal dne 12. 5. 2008 na účet XXXXXX, č. XXXXXX/XXXXX,

Sbodu s prvopisem potvrzuje Anna Mazlová.

- 55) dne 16. 7. 2008 podal jím podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 2. čtvrtletí roku 2008, na jejímž podkladě Úřad práce v Blansku dne 3. 9. 2008 pod č. j. BKA-T-26/2008 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 2.857.518,- Kč, který poukázal dne 12.9.2008 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 56) dne 14. 10. 2008 podal jím podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 3. čtvrtletí roku 2008, na jejímž podkladě Úřad práce v Blansku dne 30. 10. 2008 pod č. j. BKA-T-33/2008 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 3.817.642,- Kč, který poukázal dne 19. 11. 2008 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 57) dne 8. 1. 2009 podal jím podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 4. čtvrtletí roku 2008, na jejímž podkladě Úřad práce v Blansku dne 21. 1. 2009 pod č. j. BKA-T-1/2009 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 4.609.603,- Kč, který poukázal dne 5. 2. 2009 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 58) dne 15. 4. 2009 podal jím podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 1. čtvrtletí roku 2009, na jejímž podkladě Úřad práce v Blansku dne 28. 5. 2009 pod č. j. BKA-T-15/2009 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 2.677.384,- Kč, který poukázal dne 18. 6. 2009 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 59) dne 13. 7. 2009 podal jím podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 2. čtvrtletí roku 2009, na jejímž podkladě Úřad práce v Blansku dne 1. 9. 2009 pod č. j. BKA-T-28/2009 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 3.394.871,- Kč, který poukázal dne 3. 9. 2009 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 60) dne 22. 10. 2009 podal jím podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 3. čtvrtletí roku 2009, ačkoliv v té době již byla jednatelkou V. V., na jejímž podkladě Úřad práce v Blansku dne 19. 11. 2009 pod č. j. BKA-T-50/2009 rozhodl

o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 3.447.577,- Kč, který poukázal dne 15. 12. 2009 na účet XXXXX , s.r.o., č. XXXXX/XXXXX,

tedy celkem bylo vyplaceno 21.797.930,- Kč,

obžalovaná V. V.

- 61) dne 14. 1. 2010 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 4. čtvrtletí roku 2009, na jejímž podkladě Úřad práce v Blansku dne 11. 2. 2010 pod č. j. BKA-T-2/2010 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 6.202.654,- Kč, který poukázal dne 18. 2. 2010 na účet XXXXX , s.r.o., č. XXXXX/XXXXX,
- 62) dne 14. 4. 2010 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 1. čtvrtletí roku 2010, na jejímž podkladě Úřad práce v Blansku dne 7. 6. 2010 pod č. j. BKA-T-19/2010 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 8.806.554,- Kč, který poukázal dne 15. 6. 2010 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 63) dne 14. 7. 2010 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 2. čtvrtletí roku 2010, na jejímž podkladě Úřad práce v Blansku dne 16. 8. 2010 pod č. j. BKA-T-36/2010 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 8.943.782,- Kč, který poukázal dne 30. 8. 2010 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 64) dne 8. 10. 2010 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 3. čtvrtletí roku 2010, na jejímž podkladě Úřad práce v Blansku dne 11. 11. 2010 pod č. j. BKA-T-51/2010 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 8.705.122,- Kč, který poukázal dne 23. 11. 2010 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,
- 65) dne 12. 1. 2011 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 4. čtvrtletí roku 2010, na jejímž podkladě Úřad práce v Blansku dne 14. 2. 2011 pod č. j. BKA-T-1/2011 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu

zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 8.302.666,-Kč, který poukázal dne 23. 2. 2011 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,

66) dne 13. 4. 2011 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 1. čtvrtletí roku 2011, na jejímž podkladě Úřad práce ČR- krajská pobočka v Brně dne 11. 5. 2011 pod č. j. BKA-T-19/2011 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 4.296.719,- Kč, který poukázal dne 19. 5. 2011 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,

67) dne 7. 7. 2011 podala jí podepsanou žádost o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za 2. čtvrtletí roku 2011, na jejímž podkladě Úřad práce ČR- krajská pobočka v Brně dne 11. 8. 2011 pod č. j. BKA-T-38/2011 rozhodl o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením ve výši 1.170.763,- Kč, který poukázal dne 19. 8. 2011 na účet XXXXX, č. XXXXX/XXXXX,

tedy celkem bylo vyplaceno 46.428.260,- Kč,

a tímto jednáním České republiky zastoupené Úřadem práce České republiky, Krajskou pobočkou v Brně, způsobili obžalovaný I. Š. jednáním uvedeným pod body 1 – 6 a 19 – 41 škodu ve výši 85.495.236,- Kč, obžalovaný A. M. jednáním uvedeným pod body 1 – 6 a 54 – 60 škodu ve výši 52.677.703,- Kč a obžalovaná V. V. jednáním uvedeným pod body 7 – 18, 42 – 53 a 61 – 67 škodu ve výši 196.233.873,- Kč,

tedy

obžalovaný I. Š.

- v žádosti o poskytnutí příspěvku uvedl nepravdivé údaje a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu (v bodech 1 – 6 a 19 – 41),

obžalovaný A. M.

- v žádosti o poskytnutí příspěvku uvedl nepravdivé údaje a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu (v bodech 1 – 6 a 54 – 60),

obžalovaná V. V.

Škodu s prvopisem potvrzuje Anna Mazlová.

- v žádosti o poskytnutí příspěvku uvedla nepravdivé údaje a způsobila takovým činem škodu velkého rozsahu (v bodech 7 – 18, 42 – 53 a 61 – 67).

Tím spáchali

obžalovaný I. Š.

zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku (v bodech 1 – 6 a 19 – 41),

obžalovaný A. M.

zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku (v bodech 1 – 6 a 54 – 60),

obžalovaná V. V.

zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku (v bodech 7 – 18, 42 – 53 a 61 – 67)

a za to se odsuzují

obžalovaný I. Š.

podle § 212 odst. 6 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **6,5 (šesti a půl) roku.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních korporací na dobu **5 (pěti) let.**

obžalovaný A. M.

podle § 212 odst. 6 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních korporací na dobu **5 (pěti) let**.

obžalovaná V. V.

podle § 212 odst. 6 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **6,5 (šesti a půl) roku**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaná pro výkon trestu zařazuje do věznic **s ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních korporací na dobu **8 (osmi) let**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní povinni nahradit poškozené České republice, zastoupené Úřadem práce České republiky, Krajskou pobočkou v Brně, Brno, Polní 37, škodu, a to obžalovaní I. Š. a A. M. společně a nerozdílně škodu ve výši 30.879.773,- Kč, obžalovaný A. M. škodu ve výši 21.797.930,- Kč, obžalovaný I. Š. škodu ve výši 54.615.463,- Kč a obžalovaná V. V. škodu ve výši 196.233.873,- Kč.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným u hlavního líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je specifikováno ve výroku tohoto rozsudku.
2. Soud ve věci vyslechl obžalované, dále byla vyslechnuta celá řada svědků, zejména se jednalo o zaměstnance společností holdingu XXXXX s různým pracovním zařazením, rovněž byly vyslechnuty osoby, které byly zaměstnány v předmětném období na úřadě práce či na oblastním inspektorátu práce a nějakým způsobem přišly se společnostmi holdingu XXXXX do kontaktu v souvislosti s jejich pracovní činností a zaměstnáváním zdravotně postižených. Dokazování bylo doplněno celou řadou listin a rovněž znaleckým posudkem vypracovaným Ing. Václavem Polokem, znalcem z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence, a to včetně celé řady doplnění a protokolu o výslechu znalce.
3. Pokud jde o obžalovaného A. M., v přípravném řízení popsal, že společně se spoluobžalovaným Š. se rozhodli v roce 2006 založit holding XXXXX, který se zabýval dodávkou náhradního plnění pro podniky, kdy v této souvislosti zaměstnávali zdravotně postižené osoby, které zpracovávaly elektronické databáze pro zákazníky. Společnosti měly ambici vytvořit konkurenci projektu „1188“, kdy po expiraci elektronických databází, jež zpracovávali pro zákazníky, chtěli shromážděné informace v rámci databází použít pro vlastní potřebu. Posléze se v souvislosti se zájmem policie o jejich činnost dostali do finančních problémů, došlo k předčasnému zesplatňování úvěrů, pro nedostatek finančních zdrojů nemohli svůj záměr realizovat.

4. Měli v plánu následně některé zaměstnance zaměstnávat na pozicích „operátor zákaznických a servisních linek“, kdy v rámci zvyšování kvalifikace v tomto směru nabízeli anglický jazykový kurz od společnosti W.R.International, který by pro tyto nejlepší zaměstnance znamenal zvýšení platu a novou zajímavější pozici v holdingu. Obžalovaný uvedl, že do kurzu nebyl nikdo tlačen, obžalovaný vyloučil, že by snad absolvování kurzu mělo být podmínkou pro získání pracovního místa, kdy doplnil, že všichni kmenoví zaměstnanci měli přísný zákaz kohokoli nutit do takové varianty. Doplnil také, že zaměstnávali i několik osob, které takový kurz neabsolvovaly. Obžalovaný ukončil působení v holdingu v roce 2009. U hlavního líčení především uvedl, že se necítí být vinen jednáními popsanými v podané obžalobě, vyloučil, že by snad vznikla jakákoli dohoda na vyvádění finančních prostředků ze skupiny XXXXX. Tvrdil, že zaměstnávání zdravotně postižených probíhalo vždy v souladu se zákonem a platnou legislativou, odkazoval na kontinuální kontrolu ze strany státních autorit, konkrétně mluvil o oblastním inspektorátu práce, úřadu práce či finančním úřadu, kdy z jejich strany nikdy nedošlo k zásadnějším výtkám.
5. Pokud jde o vlastní pracovní činnost jednotlivých zdravotně postižených osob, upřesnil, že vznikala elektronická databáze z off-line databází typu např. žlutých stránek. Měli zájem vytvořit databázi, která by měla přidanou hodnotu, měla být dále nabízena telemarketingovým společnostem, kdy i oni sami databázi využívali ve vztahu k novým zákazníkům. Tvrdil, že databáze měla 1,5 miliónu záznamů, jejich hodnota odpovídala zhruba částce 12 miliónů Kč.
6. Popřel, že by v rámci jejich společnosti docházelo k nucenému objednávání kurzu anglického jazyka, kdy všichni zaměstnanci, které měli k dispozici doklady související se zaměstnáním, nikdy nebyli explicitně ani implicitně k absolvování kurzu nuceni, naopak externí pracovníci, kteří zajišťovali nábor nových zaměstnanců, byli v tomto směru proškoleni, nesměli nikoho nutit do anglického kurzu, kurz nebyl podmínkou pro získání pracovního místa. Doplnil, že zaměstnanci měli sami snahu se vzdělávat.
7. Obžalovaný osvětlil, že měl uzavřenou komisionářskou smlouvu se společností W.R.International, která výuku anglického jazyka nabízela, za získávání klientů pro výuku angličtiny v letech 2008 a 2009 obdržel 750 tisíc Kč.
8. Pokud jde o obžalovaného I. Š., v přípravném řízení shodně uvedl, že založili v roce 2006 společnost XXXXX se záměrem budovat databáze. V počátku se rozhodovali, zda záměr budou realizovat se studenty, které zaměstnají brigádně, či zda zaměstnají zdravotně postižené, což se jim zdálo morálně vhodné. V souvislosti se zaměstnáním zdravotně postižených využívali dotace úřadu práce, částečně využili i bankovní úvěry, nicméně v průběhu roku 2009 k jejich překvapení je banky vypověděly, což mělo souviset s vyšetřováním jejich společností policií. Odkazoval na skutečnost, že společnosti byly pravidelně kontrolovány úřadem práce, nikdy jim nebylo vytknuto žádné pochybení.
9. Pokud jde o jazykové kurzy, měli zájem o práci v zahraničí, což se jim také dařilo, proto nabízeli zaměstnancům k dobrovolnému využití i možnost vzdělávat se v angličtině, aby jim poté mohli zajistit lépe placenou práci. Doplnil, že zhruba 30 % pracovních smluv uzavírali korespondenčně, nemohli si být tedy jisti, zda někdo byl či nebyl nucen k nějakému podpisu. Zaměstnávali také osoby, které angličtinu vůbec nestudovaly, jednalo se asi o 10 % zaměstnanců. V hlavním líčení obžalovaný Š. nevyprávěl.
10. Pokud jde o obžalovanou V. V., v přípravném řízení upřesnila, v jakém období byla jednatelkou kterých společností v rámci holdingu XXXXX, kdy doplnila, že společnosti se zabývaly hlavně reklamní a marketingovou činností, zprostředkováním obchodů a služeb, zpracováním dat a

správou sítí. Podnikatelským záměrem společnosti bylo vytvoření rozsáhlé a všestranné informační databáze, obdobné, jakou měli v 1188. Doplnila, že společnosti zaměstnávaly mimo jiné osoby se zdravotním postižením, pracovní smlouvy s nimi byly uzavírány vždy písemně, a to na základě svobodného rozhodnutí zaměstnanců. V některých případech se smlouvy uzavíraly korespondenčně, takže zaměstnanci měli vždy možnost si vše v klidu rozmyslet, nikdy nebyli nuceni uzavřít jakoukoli smlouvu o výuce anglického jazyka. Zaměstnanci si nestěžovali na nevyhovující pracovní podmínky a zřejmě nedošlo nikdy ani k civilním sporům se zaměstnanci. Společnosti, s ohledem na to, že zaměstnávaly více než 50 % zaměstnanců z řad invalidních osob, splňovaly podmínky pro obdržení dotace na zaměstnávání zdravotně postižených osob, o ty žádaly o příslušného úřadu práce čtvrtletně zpětně, k čemuž byl doložen přehled nulových nedoplatků v souvislosti se zdravotním a sociálním pojištěním a daněmi. Doplnila, že je nevinná, v žádostech o dotaci nikdy neuváděla nepravdivé ani hrubě zkreslené informace. Kurz anglického jazyka nebyl účelový a nikdy se nejednalo o nezákonné vyvádění finančních prostředků z firem.

11. U hlavního líčení obžalovaná V. popřela jakoukoli výslovnou předchozí společnou domluvu se spoluobžalovanými s údajným záměrem neoprávněně získat finanční prostředky. Vstoupila do již zavedeného systému a žádosti začala podepisovat až v říjnu 2009, kdy se jednalo o podpisy automaticky vygenerovaných formulářů, připravených v kanceláři jinými pracovníky na základě podkladů dodaných mzdovou účetní, a to bez jejího vlivu. Ve formulářích byly uváděny úplné, pravdivé a přesné informace. Společnosti v rámci holdingu XXXXX nezakládala, nepodílela se na nastavení a zavedení podmínek pro získání dotací, vše již fungovalo, bylo zavedeno a ověřeno a ona do systému pouze vstoupila v dobré víře.
12. Pokud jde o její práci v rámci holdingu XXXXX, nejprve byla zaměstnána na základě na sebe navazujících příslušných smluv jako HR ředitelka, kdy jejím přímým nadřízeným byl vždy jednatel společnosti, její podřízenou pak Z. J., která komunikovala se zaměstnanci. Samotná obžalovaná jakožto personalistka měla na starosti nábor zaměstnanců, pohovory s nimi, inzerci volných pracovních míst, zpracování personální administrativy, tvorbu personálních směrnic, zajištění zdravotní péče pro zaměstnance, zajištění bezpečnosti práce zaměstnanců, evidenci docházky a přípravu pokladů pro mzdy. K 1. 9. 2009 poté, co došlo k ukončení původního pracovního vztahu dohodou, uzavřela smlouvu o výkonu funkce jednatele, která měla stejnou podobu jako pracovní smlouva, na základě uvedené smlouvy měla vykonávat nadále práci personalistky se stejnou pracovní náplní. Totéž se stalo k 1. 12. 2011 ve vztahu k další společnosti holdingu XXXXX. Doplnila, že jako jednatelka se nicméně ve vztahu k žádné ze společností holdingu nikdy nechovala a nebylo to po ní vyžadováno, pouze se řídila pokyny společníků, o běhu společnosti včetně finančních toků nerozhodovala a nikdy navenek za společnost samostatně aktivně nevystupovala. Veškeré kroky společnosti určovali a řídili společníci.
13. Základní informace, vztahující se ke společností, jichž se shora popsáná trestná činnost týká, vyplývají převážně z úplných výpisů z obchodního rejstříku (č. l. 569 - 586). Je v nich uvedeno, že dne 6. 10. 2006 byla zapsána společnost XXXXX následně přejmenována na XXXXX, jejímiž jednatelem byli v období, kterým se soud v této trestní věci zabývá (první čtvrtletí 2008 – druhé čtvrtletí 2012) nejprve do 4. 9. 2009 obžalovaný Š. a M., následně od uvedeného data pak obžalovaná V.. Obžalovaný M. a Š. byli také společníky společnosti. Společnost XXXXX, zanikla v důsledku fúze sloučením se společností XXXXX na základě projektu fúze. Z obchodního rejstříku byla vymazána 28. 12. 2012.
14. Pokud jde o společnost XXXXX, do 19. 10. 2009 figurovala pod názvem XXXXX, jejím jednatelem byl obžalovaný Š..

15. Jednatel společnosti XXXXX, byl do 4. 9. 2009 dle úplného výpisu z obchodního rejstříku obžalovaný A. M., následně se 4. 9. 2009 stala jednatelkou obžalovaná V. V. (dříve G.).
16. Dne 19. 11. 2003 byla do obchodního rejstříku zapsána společnost XXXXX, od 30. 3. 2010 se obchodní firma změnila na XXXXX V předmětném období byli jednatelem nejprve I. Š., a to do 4. 9. 2009, následně obžalovaná V. V..
17. Soud dále k důkazu provedl jednotlivé žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, které byly podávány společnostmi XXXXX, XXXXX (dále XXXXX) a XXXXX (dále XXXXX) na Úřad práce Brno-město a společností XXXXX na Úřad práce v Blansku do ledna 2011, následně pak všemi společnostmi u Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Brně. Dále provedl důkaz příslušnými jmennými seznamy zaměstnanců, kteří byli osobami se zdravotním postižením či s těžším zdravotním postižením, rovněž navazujícími rozhodnutími příslušných poboček úřadu práce o tom, že společnosti, jež příspěvek požaduje, příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením bude poskytnut, kdy rozhodnutí vždy obsahovalo také informaci o konkrétní výši takového příspěvku. Jednotlivé žádosti byly podávány čtvrtletně vždy za předcházející čtvrtletí. V rámci listin byly provedeny také platební poukazy, případně výpisy z účtů, dokumentující skutečné vyplacení přiznaných příspěvků na účty příslušných společností.
18. Pokud jde o zaměstnávání osob v rámci holdingu XXXXX a podmínky přijetí do zaměstnání, včetně konkrétních podmínek vlastního výkonu práce, ve věci byla vyslechnuta celá řada svědků - zaměstnanců společností holdingu XXXXX. Byli vyslechnuti buď v průběhu hlavního líčení či za souhlasu stran ve smyslu § 211 odst. 1 trestního řádu byly čteny jejich výpovědi z přípravného řízení. Svědecké výpovědi byly doplňovány listinami, konkrétně uzavřenými pracovními smlouvami se společnostmi holdingu XXXXX, mzdovými výměry, dohodami o zasílání mzdy, nájemními smlouvami, smlouvami o poskytování výuky anglického jazyka, přehledy vyplacených mezd, případně výpisy z účtů.
19. Pokud jde o svědka I.K., uvedl, že pracoval pro společnost holdingu XXXXX v letech 2009 a 2010, vždy uzavřel smlouvu na dobu určitou, a tona dobu jednoho roku, následně již s ním nová smlouva uzavřena nebyla, přestože o práci měl zájem, společnost kontaktoval, nicméně jeho kontakty nebyly nijak opětovány. Na počátku podepsal dokumenty, které se vztahovaly k uzavření pracovního poměru a které mu předložil jeho známý, jenž mu nicméně o práci příliš neřekl. Součástí dokumentace byl mzdový výměr, na základě kterého měl obdržet mzdu 6 250 Kč, a to na bankovní účet, nicméně současně podepsal dokumenty, z nichž vyplývalo, že mu bude poskytována internetová výuka anglického jazyka, za kterou se budou ze mzdy strhávat příslušné platby na uvedené číslo účtu. Každý měsíc tak měla být strhávána částka 2 757 Kč. Svědek uvedl, že anglicky na úrovni, jaké mohl tímto kurzem dosáhnout, v uvedené době uměl, kdy u hlavního líčení tvrdil, že toto nicméně s nikým neřešil, v přípravném řízení uváděl, že se na firmu obracel v tomto směru, nicméně bez reakce. Vypověděl, že celý internetový kurz zvládl za poměrně krátkou dobu, možná šlo o dva týdny, kdy se dostal do nejvyšší úrovně, obdržel poštou certifikát. Nicméně i poté mu byla stále strhávána částka za kurz angličtiny až do konce roku 2010. U hlavního líčení svědek původně tvrdil, že v druhém roce již dostával práci v angličtině a byl zřejmě ohodnocen vyšší částkou, nicméně v přípravném řízení se vyjadřoval v tom smyslu, že mu stále chodila zhruba stejná finanční částka za odváděnou práci, což následně potvrdil, tato skutečnost vyplývá i z příslušných přehledů zasílané mzdy, které svědek vyhotovil na základě příslušných výpisů z účtů.
20. Svědek se vyjadřoval k vlastní práci, kdy uvedl, že se jednalo o vyplňování databáze, obdržel nějaký kód, na základě kterého vyhledával firmy například ve Žlutých stránkách, případně začáteční

písmeno, vypisoval, o jakou firmu se jedná, její identifikační údaje, telefonní čísla, kontakty, počet pracovníků apod. Měl za úkol denně vyplnit pouze 20 řádků, následně každý měsíc výsledky odesílal a dostal novou databázi.

21. V přípravném řízení svědek jednoznačně uvedl, že k souhlasu s absolvováním příslušných kurzů angličtiny byl v podstatě donucen, kdy se jednalo o podmínku společnosti XXXXX, na základě které mohl být zaměstnán. Tvrdil, že s absolvováním kurzu nesouhlasil, říkal jim, že anglicky umí. Bylo mu však řečeno, že pokud chce ve společnosti pracovat, anglického kurzu se musí zúčastnit. U hlavního líčení nicméně uváděl, že s nikým osobně nehovořil, odkazoval pouze na maily, jejichž obsah si již nevybavil. U hlavního líčení i v přípravném řízení nicméně uváděl, že osoba, která mu toto zaměstnání zprostředkovala, o kurzu angličtiny a případných podmínkách zaměstnání nemluvila.
22. Svědek I.K. i u hlavního líčení uvedl, že přistoupení na absolvování kurzu anglického jazyka bylo podmínkou pro to, aby mohl práci vykonávat, nicméně nedovedl specifikovat, z čeho tento závěr dovodil. Svědek potvrdil, že byl v uvedeném období v invalidním důchodu, trpěl epilepsií.
23. Svědkyně M.B. rovněž vypověděla, že byla v invalidním důchodu, prostřednictvím pana H. se stala zaměstnankyní společnosti XXXXX, pracovala pro ně dva nebo tři roky. Uvedla, že pokud jde o práci, měla doplňovat tabulky na počítači, zadání práce dostávala zřejmě jednou za měsíc, kdy jí přes počítač došla tabulka. V tabulce vyplňovala název firmy, IČ, adresu a kontakt. Pokud jde o mzdu, firma odečítala poplatek za angličtinu ve výši zhruba 2,5 tisíce, ona sama dostávala čistou mzdu kolem 2 900 Kč, a to zřejmě po celou dobu zaměstnání. Od H. se dozvěděla, že bude mít výuku angličtiny, ona sama anglicky neuměla, nikdy předtím se neučila. Když program otevřela, ničemu nerozuměla, žádné testy nedělala, certifikát neobdržela. Skutečnost, že kurz angličtiny v podstatě ignoruje, s ní nikdo neřešil. Měla za to, že jí nebylo nikým řečeno, že angličtinu může ve své práci v budoucnu potřebovat. Uvedla, že nikdy nepadla konkrétní zmínka o tom, že by absolvování kurzu angličtiny bylo podmínkou pro získání práce ve společnosti XXXXX.
24. Svědkyně V.K. vypověděla, že byla v invalidním důchodu, pro společnost XXXXX pracovala zřejmě tři roky, získala na ni kontakt na internetu, napsala jim, byla navštívena nějakým mužem, se kterým uzavřela příslušné dohody, šlo o pracovní smlouvu na dobu určitou, rovněž podepsala platový výměr, kdy plat činil asi 4 000 Kč, měl být posílán na účet. Dále podepisovala listiny ke kurzu angličtiny, kdy dostala odkaz na placený web, kde se měla učit anglicky. Svědkyně to zkoušela, nicméně se nic nenaučila, toto nijak se společností XXXXX neřešila, byla ráda, že má práci, v tomto směru ji samotnou nikdo nekontaktoval, žádné osvědčení nedostala. Následně k dotazu upřesnila, že plat měl být celkem asi 7 000 Kč, kdy 3 000 Kč jim strhávali na angličtinu, doplnila, že po celou dobu zaměstnání u společnosti dostávala na účet zhruba stejnou částku, to, kolik odvádí na kurz angličtiny, který ani nenavštěvuje, nijak neřešila. Nedokázala se vyjádřit k tomu, proč se měla učit anglicky, žádnou práci v angličtině nedostávala, kdy uvedla, že je možné, že dostala nějakou informaci, na základě které si mohla myslet, že časem angličtinu při práci využije, nic bližšího si ale nepamatovala. Měla za to, že jazykový kurz byl podmínkou, aby práci dostala, kdy uvedla, že si myslí, že to tam bylo napsáno nebo jí to bylo řečeno, nicméně nijak to neupřesnila.
25. Pokud jde o vlastní práci, do excelové tabulky doplňovala jména, bydliště podnikatelů, vyhledávala IČO, sídlo, počet zaměstnanců, předmět činnosti. Zadání dostávala mailem, práci odevzdávala stejnou cestou, následně dostala zase prázdnou tabulku k vyplnění.
26. Před ukončením pracovního poměru na dobu určitou jí byly doručeny poštou další dokumenty, na základě kterých uzavřela nový pracovní poměr na dobu určitou, dokumenty přišly poštou,

podepsala je a odeslala zpět. Nedokázala se vyjádřit k tomu, zda i ve druhém období podepisovala listiny vztahující se ke kurzu angličtiny, nicméně vzhledem k tomu, že dostávala stále stejné peníze, za kurz zřejmě platila i nadále.

27. Svědkyně H. Š. vypověděla, že ze zdravotních důvodů v roce 2007 nebyla schopna docházet do zaměstnání každodenně, na internetu si našla společnost XXXXX, která nabízela práci z domova, zkontaktovala je a byla navštívena mladým mužem, který jí práci nabídl. Pracovala pro ně od podzimu 2007 do konce roku 2008, dělala databáze firem, kompletovala nějaké balíčky. Pokud jde o vlastní práci, byla jí mailem doručována tabulka, kterou doplňovala informacemi o firmách, o předmětu podnikání apod. V souvislosti s prací měla pronajatý od společnosti notebook, a to na základě smlouvy, kterou již neměla k dispozici, notebook zřejmě vrátila až po konci roku 2008. Cenu za pronájem notebooku hodnotila jako neadekvátní, věc ale neřešila, byla ráda, že je takto zaměstnána. Současně měla absolvovat kurz angličtiny na internetu, s kurzem začala, bylo jí to nabídnuto jako možnost v rámci sebevzdělávání, na což přistoupila. Nedokázala se vyjádřit k tomu, zda absolvování kurzu angličtiny bylo podmínkou pro získání práce. Angličtinu zkoušela, nešlo jí to, ale dál se jí už nevěnovala. Za kurz se platilo, nedokázala nicméně již uvést kolik.
28. Uvedla, že měsíčně jí na účet chodilo asi 7 tisíc Kč. V roce 2007 uzavírala smlouvy se třemi společnostmi v rámci holdingu XXXXX, nevěděla, proč je firem tolik, různé dny v týdnu dělala různé věci, neřešila to.
29. J. Š. v rámci svědecké výpovědi uvedl, že pracoval zřejmě dva roky pro firmu XXXXX, v Aresu vyhledával jména, IČ firem, zapisoval to do excelové tabulky a posílal mailem, kdy zadání také dostával mailem. Práce mu zabrala zhruba pět dnů v měsíci. Smlouvu uzavíral na dobu určitou, po nějaké době byla podepsána další smlouva. V rámci práce měl absolvovat kurz angličtiny, v tomto smyslu podepsal smlouvu na jazykový kurz na internetu elektronickou formou, kurz nicméně nedělal, nedokázal se vyjádřit k tomu, zda o kurz měl zájem. Vypověděl, že tam určitě bylo, že kurz musí dělat, jinak nemůže v práci pokračovat, nicméně angličtinu k práci nepotřeboval a měl za to, že neměl ani žádnou informaci, že by se tak mělo stát v budoucnu. Původně uváděl, že se za kurz asi nic neplatilo, kdy dostával měsíčně plat 3 tisíce Kč, nicméně po nahlédnutí do příslušných smluv upřesnil, že část mzdy ve výši 2 757 Kč byla posílána na angličtinu.
30. Svědek doplnil, že žádal o ukončení poskytování výuky anglického jazyka, a to na základě pokynů rodičů, na žádnou odezvu ze strany společnosti XXXXX si však nevzpomněl, pouze doplnil, že ve firmě mu na základě žádosti řekli, že má vypovědět smlouvu, pokud angličtinu nechce, nicméně nebyl si jist.
31. Svědek O.M. vypověděl, že byl v invalidním důchodu, sháněl práci přes internet na doma, kontaktoval v roce 2007 firmu XXXXX, přijel pan T., který s ním sepsal smlouvu. Svědek vždy obdržel mailem seznam jmen, vyhledával přes internet IČ, DIČ, adresu, e-mail, takto pracoval do roku 2010. Pracoval pro několik firem, práce nebyla nijak rozdělena, komunikoval stále prostřednictvím jediné e-mailové adresy. Nejprve pracoval na vlastním počítači, později měl pronajatý notebook, za nájem platil, v průběhu roku 2009 notebook znovu odevzdal. Dále ve stejném období mu bylo řečeno, že si může absolvovat jazykový kurz, který si svědek platil, ale kurz nedělal, anglicky neuměl. Pokud jde o mzdu, na účet mu chodilo 6 000 Kč, později mzda klesla na 3 000 Kč. Neřešil, jak vysoká je částka za pronájem počítače či za jazykový kurz. Nežádal, aby kurz nemusel platit, když ho nechtěl. Angličtinu k práci vůbec nepotřeboval a nebylo mu řečeno, k čemu mu kurz případně bude. Svědek vypověděl, že si nepamatuje, zda mu někdo řekl, že kurz byl podmínkou pro výkon práce.

32. J. T. v rámci svědecké výpovědi u hlavního líčení uvedl, že pro společnosti z holdingu XXXXX pracoval, a to na základě inzerátu na internetu, kdy práce spočívala ve vytváření databází. Jednou za určitou dobu obdržel excelovou tabulku, kterou vyplnil a poslal ji zpět. Vždy dostal určité písmeno z abecedy a z databáze vyplňoval do tabulky různé údaje, práce mu zabrala asi 2 – 3 hodiny za týden. Takto pracoval možná 3 roky. Pokud jde o finanční ohodnocení, dostával 3 nebo 3,5 tisíce, kdy zhruba polovinu výplaty mu strhávali za angličtinu, to bylo dáno ve smlouvě už od počátku, dostával tedy pouze část peněz. Pokud jde o kurz angličtiny, šlo o internetový kurz, který neměl hodnotu peněz, které mu za něj byly strhávány. Kurz zkoušel dělat, nicméně anglicky se moc nenaučil. Před kurzem angličtiny měl od společnosti pronajatý notebook, a to přestože měl svůj vlastní počítač, stejným způsobem, jakým následně probíhal kurz angličtiny, měsíčně platil právě za notebook, a to zhruba polovinu výplaty. Podmínky byly takto nastavené, přistoupil na ně. Nijak nad tím nepřemýšlel, měl smlouvu, kde byl postup dán, na ni přistoupil, nepřemýšlel nad tím, zda to bylo předražené. Všechny smlouvy dostal dohromady, všechny je tedy podepsal. Byl rád, že si takto přivydělá. Přestože vykonával práci pro čtyři společnosti, práce byla stále stejná, kdy ke konci dělal nějaké anglické databáze, nicméně bylo to snadné, angličtinu při tom nepotřeboval. Kontakt na společnosti odkazoval na stále stejnou e-mailovou adresu.
33. Svědek L. B. uvedl, že byl v plném invalidním důchodu, byla mu známým nabídnuta práce ve firmě XXXXX. Přes internet mu byla posílána tabulka s firmami, on dohledával skutečnou adresu, počet zaměstnanců a další údaje. Pro první období podepisoval smlouvy poté, co ho osobně navštívil jeden či dva lidé ze společnosti, později mu všechny smlouvy chodily poštou, vždy se jednalo o smlouvu na dobu určitou. Svědek uvedl, že zpočátku pracoval pro všechny čtyři společnosti, které spadaly pod XXXXX, ze mzdy mu byly strhávány částky za kurz angličtiny přes internet, tomu se nicméně svědek nevěnoval, anglicky se neučil, s nikým to neřešil. Za práci, která mu trvala dvě hodiny, dostával 3 000 Kč, to mu stačilo, přivydělal si k důchodu. K uzavření smluv či souhlasu s výukou angličtiny ho nikdo nenutil. Měl také pronajatý asi rok notebook, kdy svědek nedokázal upřesnit, zda srážky ze mzdy byly za notebook nebo za angličtinu, příslušné dokumenty už k tomu neměl.
34. J. B. jako svědek uvedl, že je v plném invalidním důchodu, se společností XXXXX se zkontaktoval na základě doporučení jedné známé, která ho informovala o tom, že musí souhlasit s výukou angličtiny, jinak práci nedostane. V tomto směru se také svědek J.B. choval, společnost XXXXX v Bystrci navštívil, s angličtinou souhlasil a byly podepsány smlouvy. Uzavřel pracovní smlouvu se společností XXXXX, kdy jeho prací bylo doplňování databáze vztahující se k firmám, doplňoval údaje z internetu, denně takto pracoval asi hodinu a půl. Kontaktní osobou pro zadávání práce byla paní J.. Svědek současně s pracovní smlouvu dne 22. 7. 2009 podepsal i mzdový výměr, podle kterého měl pobírat mzdu ve výši 6 250 Kč, nicméně dle dohody o zasílání mzdy z téhož dne měla být částka ve výši 2 757 Kč strhávána za angličtinu, což svědek také podepsal. V angličtině byl začátečník, výuku několikrát otevřel. V souladu s uzavřenými dohodami mu byla posílána na účet mzda okolo 3 000 Kč měsíčně, ve firmě pracoval i v následujícím roce. Později mu chodily i tabulky, které se měly vyplňovat v angličtině, bylo to nicméně celkem srozumitelné i pro začátečníky, kteří neumí anglicky.
35. Pro následující období, a to až do 30. 4. 2011, opakovaně podepisoval obdobné smlouvy, a to včetně dodatku o prodloužení pracovních poměrů a dohody o zasílání mzdy ve výši 2 757 Kč. Následně pak jako zaměstnanec spolupracoval s firmou XXXXX, a to do 30. 6. 2012, kdy dělal stále stejnou práci, i zde byla srážena částka ve výši 2 757 Kč. Doplnil, že s výukou angličtiny souhlasil, na internetu na ni občas chodil.
36. L. C. jako svědek uvedl, že je v plném invalidním důchodě, od kamaráda se dozvěděl o firmě

XXXXX, kamarád mu to tam domluvil a svědka v XXXXX zaměstnali. Jeho úkolem bylo ověřovat na internetu telefonní čísla firem uváděná ve Zlatých stránkách. Zlaté stránky mu vozili domů dva lidé, muž a žena, pracovní doba činila deset hodin týdně. Společně se zřízením pracovního poměru podepsal svědek mzdový výměr, jeho mzda měla činit 6 250 Kč, které mu údajně skutečně chodily, nicméně připustil, že uzavřel téhož dne dohodu o zasílání mzdy, podle které měla být částka ve výši 2 757 Kč odesílána na cizí účty. Svědek uvedl, že z toho byl dost nešťastný, nechodilo mu 6 000 Kč, ale pouze zbytek, do firmy telefonoval, věc řešil, ale oni nebyli vůbec ochotni vysvětlit mu, o jaký účet se jedná, řekli mu, ať je rád, že má práci. Nedožvěděl se, o jaké srážky ze mzdy šlo. Dohodu podepsal proto, že mu řekli, že by mu jinak dali výpověď, to se dozvěděl od uvedené dvojice, která jezdila k němu domů se Zlatými stránkami. Nevysvětlili mu, kam peníze posílají. Byli konfrontováni se smlouvou o poskytování výuky anglického jazyka, která měla být rovněž téhož dne podepsána, uvedl, že o tom nevěděl, byl překvapen, o výuce angličtiny se dozvěděl až na policii. Svědek si následně vzpomněl, že kurz angličtiny neprobíhal, neboť nezajistili žádného učitele.

37. Svědek R. H. vypověděl, že je v plném invalidním důchodu, z inzerce se dozvěděl o možnosti pracovat jako zdravotně postižený ve společnosti XXXXX, byl kontaktován osobně pracovníkem, který přijel za ním domů. Náplní práce bylo vytvářet databáze vyhledáváním dat na internetu, vyhledával údaje o firmách, jejich činnosti, kontakty, práci mu zadávala paní J. přes mail, vyplnil tolik řádků, kolik měl nařízeno, vyplněné to vrátil. J. nikdy neviděl. Doplnil, že první smlouvu podepisoval s tím styčným pracovníkem, a to 2. 7. 2007. Mzda měla činit s odkazem na mzdový výměr 4 800 Kč, nicméně na účet mu chodila mzda po odečtení částky, ve vztahu ke které podepsal, že se bude vracet na účet firmy XXXXX. Toto musel podepsat, šlo o podmínku firmy, aby ho zaměstnali. Onen pracovník, s nímž byl svědek v prvním kontaktu, mu potvrdil, že se jedná o podmínku přijetí svědka do firmy jako zaměstnance, na poznámku svědka, že to ty důchodce pěkně ždímají, odpověděl, že se také musí nějak živit, kdy podotkl, že je to jeho dobrovolná volba. Jednalo se o pana T.
38. Později uzavíral pracovní smlouvy s dalšími společnostmi holdingu XXXXX, kdy ze všech takto dohodnutých mezd měly být také sráženy finanční částky, svědek se nedokázal přesně vyjádřit k tomu, na jaké účty a z jakého důvodu měly být částky odváděny. Např. ve vztahu ke společnosti XXXXX mělo jít o částku 4 200 Kč, později 3 500 Kč. Potvrdil také, že později podepisoval i další dohody, například listiny, které se týkaly výuky angličtiny po internetu, pronájmu notebooku. To svědka nicméně moc nezajímalo, byla mu oznámena fixní mzda, vše podepsal. Uvedl přitom, že v následujícím období dostal obálku se všemi smlouvami, vše podepsal a obratem poslal firmě zpět. Doplnil, že každopádně vždy platila podmínka, že když vše nepodepíše, končí.
39. Specifikoval, že na konci roku 2007 uzavřel se společností XXXXX smlouvu o nájmu movité věci na nájem notebooku. Svůj počítač sice měl, nicméně byl navštíven mužem s notebookem, ten mu dal smlouvu, notebook tam nechal a odešel. Svědka překvapil roční nájem ve výši skoro 66 000 Kč, smlouvu však podepsal, nějak to blíže nezdůvodňoval, podotkl, že nařízeno to nebylo. Zhruba po půl roce přišel jiný muž a notebook si odnesl. Na žádné vysvětlení v tomto smyslu si svědek nevzpomněl. I ve vztahu k dalším společnostem podepisoval společně s příslušnou pracovní smlouvou a souvisejícími listinami dohodu o zasílání mzdy, tu průběžně v čase obnovoval v pozměněném znění, vždy souhlasil, aby tam uvedená částka byla zasílána na nějaký účet, nicméně neví, na co to bylo.
40. Ve vztahu k výuce angličtiny, kdy potvrdil, že průběžně smlouvy, na základě kterých mu měla být výuka poskytována, podepsal, osvětlil, že ta probíhala po internetu, kdy svědek zájem o výuku měl, zkoušel to, na začátku se přihlásil. Po první lekci to nicméně vzdal, výuka byla nesrozumitelná, přestal se o to zajímat. O to, zda kurz dělá nebo nedělá, se však nikdo nezajímal, neptal, neproběhla

v tomto směru žádná kontrola.

41. Dále byl jako svědek v přípravném řízení vyslechnut R. H., kdy jeho výpověď byla čtena u hlavního líčení, který uvedl, že o společnosti XXXXX, která nabízela práci pro zdravotně postižené, se dozvěděl asi z novin, do kanceláře firmy zašel, kde jednal se Z. J.. Pro firmu XXXXX začal pracovat v roce 2008 a skončil v polovině roku 2011. Pracoval z domu, dostal seznam firem a na internetu vyhledával, zda ještě existují, kde mají sídlo, jaké jsou na ně kontakty apod. Vyplňoval tabulky, které posílal přes počítač do firmy XXXXX mailem, nové zadání dostal opět mailem. Pracoval pro čtyři společnosti v rámci holdingu XXXXX, dělal stále stejnou práci ve stejném rozsahu. Na účet dostával částky okolo 3 000 Kč měsíčně, kdy z jeho mzdy měla být odesílána určitá částka dle dohody o zasílání mzdy, podle svědka se to týkalo nějaké angličtiny. Poslali ho na kurz přes počítač, kamarádka mu ho pomohla otevřít, on sám nicméně kurzu vůbec nerozuměl, na další stránku kurzu se už nedostali. Doplnil, že o angličtině se nejednalo hned na počátku, výuka byla přidána až později. Za výuku angličtiny mu byla strhávána ze mzdy příslušná částka. Nikomu neříkal, že angličtině se nevěnuje, nicméně doplnil, že mu v tu dobu nepřišlo, že platí za něco, co neužívá, on sám by stejně kurzu nerozuměl, byl rád, že má vůbec nějakou práci.
42. Měl za to, že veškeré srážky ze mzdy byly poplatkem za výuku angličtiny. Doplnil, že užíval svůj vlastní počítač, žádnou movitou věc neměl od žádné ze společností holdingu XXXXX pronajatu.
43. J. Ch. jako svědkyně uvedla, že na základě kontaktu s paní V. uzavřela smlouvu se společností XXXXX, o níž věděla, že zaměstnává zdravotně postižené a poskytuje jim práci z domova. Práci jí měla zadávat paní J., práce spočívala v tom, že svědkyně do tabulky, která byla vytvořena v Excelu, vyhledávala firmy dle abecedy z databáze Ares, vyplňovala sídlo, předmět činnosti, kontakt apod. Měla dělat 30 záznamů denně, vyhledávala informace pouze v českých databázích. Svědkyně uvedla, že zpočátku jí byla na účet jako mzda vyplácena částka přes 6 tisíc Kč, později se to změnilo, ke smlouvě přibyla smlouva na angličtinu, kdy kurz angličtiny nešel odmítnout. Svědkyně se na to ptala muže, který měl kurz na starosti, jehož jméno si nicméně nevybavuje, a to z toho důvodu, že anglicky uměla. Bylo jí řečeno, že se jedná o součást smlouvy a nebude-li kurz akceptovat, budou nuceni s ní ukončit pracovní smlouvu, věc tedy svědkyně poté nijak neřešila. Svědkyně se pokusila kurz absolvovat, nicméně pro technické problémy s přihlášením a heslem dál nepokračovala, s problémem se obracela na paní J., která to však neměla na starosti. Přesto, že tedy kurz neabsolvovala, byla jí mzda krácena, takže dostávala jen okolo 3.000 Kč s tím, že zbývající 3 tisíce byly převáděny jako platba za kurz, následně jí dokonce přišlo osvědčení o absolvování kurzu.
44. První smlouvy uzavírala 23. 1. 2008 u sebe doma v přítomnosti paní V., následně jí všechny dokumenty už chodily poštou, vše doma podepsala a odeslala zpět. Uzavírala pracovní smlouvy s různými společnostmi holdingu XXXXX, kdy mzdový výměr byl vždy doplněn dohodou o zasílání mzdy, jednalo se o částky ve výši několik tisíc korun, které měly být s odkazem na příslušné dohody zasílány na různé bankovní účty. Uváděla obecně, že se jednalo o částky, které měly být hrazeny za kurz angličtiny. Před poskytováním kurzu angličtiny jí nicméně byla rovněž strhávána část mzdy, kdy svědkyně nedokázala objasnit, z jakého důvodu. Odmítla, že by měla od společnosti XXXXX pronajatu jakoukoli movitou věc, kdy k práci používala svůj vlastní notebook. Ptala se mailem J., kam je část mzdy posílána, nicméně odpověď nedostala.
45. Svědkyně se dále konkrétně vyjadřovala ke smlouvě o nájmu licenční smlouvy ze dne 23. 1. 2008 uzavřené se společností XXXXX, kdy v průběhu roku 2008 měla uhradit nájemné ve výši 125 952 Kč, tedy měsíčně jí měla být ze mzdy strhávána částka 10 496 Kč. K tomu uvedla, že to se jednalo právě o zajišťování výuky angličtiny, se smlouvou souhlasila, protože jinak by s ní neuzavřeli pracovní smlouvu, práci tenkrát chtěla, a tedy na tyto podmínky přistoupila. Tvrdila, že smlouva jí

přišla poštou, opět kontaktovala XXXXX a ptala se, zda tuto smlouvu musí podepsat, což jí bylo potvrzeno, jinak s ní nebude uzavřena pracovní smlouva, kdy pokaždé jednala s paní J.. Pokud jde o ukončení smlouvy o nájmu licenční smlouvy, a to dne 28. 2. 2008, i tuto dohodu svědkyně podepsala, důvody, proč se přihodila taková změna, neznala, obecně uvedla, že smlouvy se stále měnily.

46. J. K. vypověděla, že byla v plném invalidním důchodu, od známé se dozvěděla o existenci společnosti XXXXX, která nabízí práci z domova, zavolala tam, poté ji navštívil muž, který se představil jako I. Š.. Náplní práce bylo přepisování telefonních stránek, kdy následně jí přišla poštou pracovní smlouva, kterou podepsala a vrátila zpět. Mzdu dostávala na bankovní účet ve výši 4 200 Kč. Smlouvu uzavřela dne 6. 10. 2006, posléze byla navštívena A. M., který jí dovezl Žluté stránky a stáhl do počítače tabulku, kterou vyplňovala. Pro hotovou práci si jezdil A. M., později J. T., současně vozili nové zadání. Práce jí zabrala asi tři hodiny denně.
47. Později jí byla nabídnuta nová pracovní smlouva se společností XXXXX, kdy její náplň práce zůstala stejná, práci stále jezdil zadávat pan T., přepisovala Zlaté stránky. V prosinci 2008 podepsala smlouvu o poskytování výuky anglického jazyka, kterou jí k podpisu domů přivezla V. G. Přijela s tím, že pokud bude chtít svědkyně dále u nich pracovat, má podepsat smlouvu s tím, že bude platit výuku angličtiny, šlo o podmínku pokračování v zaměstnání. Angličtina měla sloužit ke zdokonalování zaměstnanců. Jazykový kurz měl probíhat na internetu a svědkyně přesto, že v té době neměla internet zaveden, s kurzem angličtiny souhlasila. Vadilo jí, že jí budou strhávat částku téměř 3 tisíce Kč, nicméně byla ráda, že má alespoň zbývající část mzdy. Cena kurzu činila 2 757 Kč, částku jí podle příslušné dohody strhávali sami, kdy na dohodě jsou uvedeny tři bankovní účty, a to v Budapešti, Vaduzu a v Londýně. Jazykový kurz si svědkyně zkusila později po zavedení internetu otevřít, ale bylo to pro ni složité. Nikdo ze společnosti průběh kurzu nekontroloval. V souvislosti s kurzem angličtiny podepsala i v následujícím období dohodu o zasílání mzdy ve vztahu k částce 2 757 Kč.
48. V průběhu roku 2010 byla kontaktována z firmy XXXXX s tím, že pokud půjde do starobního důchodu, už u nich nemůže pracovat, zadávají práci pouze invalidním důchodcům. Rozvázali tedy pracovní poměr dohodou ke dni 5. 7. 2010.
49. Svědkyně doplnila, že při prodlužování pracovního poměru, kdy jí přišla pracovní smlouva poštou společně s dalšími dokumenty, do společnosti telefonovala, kde jí bylo řečeno, že pokud chce pro ně pracovat, musí podepsat i smlouvu o angličtině, jde o nedílnou součást, podmínku. Nevěděla nicméně, s kým takto hovořila. Již dříve však v tomto smyslu s ní hovořili nejprve T., podruhé pak paní G., posléze smlouvy (pracovní smlouva i smlouva na angličtinu) chodily v jedné obálce. V angličtině nedostala k přepisování žádnou databázi.
50. J. K. jako svědkyně uvedla, že je v invalidním důchodu, na internetu objevila inzerát, který nabízel práci zdravotně postiženým, šlo o práci z domova, kterou nabízela firma XXXXX. Na základě kontaktu ji navštívil pan T. u ní doma, kdy podepsala pracovní smlouvu na dobu určitou do konce roku 2008, a to se třemi společnostmi (XXXXX, XXXXX, XXXXX), ve vztahu ke všem smlouvám jí byly předloženy mzdové výměry na částku 6 700 Kč. Byť pracovala pro tři firmy, vypisovala pouze jednu tabulku, kdy jí mailem posílali seznam firem a ona dohledávala kontakty na internetu. Vypisování tabulky jí zabralo zhruba dvě hodiny denně. Nechodila jí trojnásobná mzda, na bankovní účet jí chodila mzda přes 6 tisíc Kč, kdy postupně došlo ke zmenšení objemu práce a později chodily jen 3 tisíce měsíčně. Později se přidala ještě pracovní smlouva s firmou XXXXX, kdy podle mzdového výměru měla dostávat částku 5 200 Kč, mzda jí stále chodila pouze jedna. Od firmy XXXXX měla k dispozici notebook, nicméně nedokázala se vyjádřit k tomu, zda částka 2 600

Kč, která jí byla v tomto období strhávána ze mzdy, s notebookem nějakým způsobem souvisela.

51. V prosinci 2008 podepsala smlouvu o poskytování výuky anglického jazyka, kdy výuka angličtiny byla podávána jako zvyšování kvalifikace pracovníků, kdy si mohla angličtinu procvičovat na internetu. To jí bylo řečeno při podpisu smlouvy u ní doma, přijely dvě ženy, jejichž jména nezná. Bylo jí řečeno, že posléze by měla být i nějaká práce v angličtině, k tomu však nikdy nedošlo. Přímo jí neřekli, že by absolvování kurzu angličtiny bylo podmínkou pro získání práce, nicméně svědkyni to tak vyznělo. Proto smlouvu podepsala. Nějaké lekce zřejmě udělala, protože následně dostala nějaké vysvědčení. Kurz nijak neřešila, neměla, na koho by se kontaktovala a jak by kurz zrušila. Pokusila se na někoho ze společnosti obrátit, že už o kurz angličtiny nemá zájem.
52. Svědek R. K. vypověděl, že je v invalidním důchodě, našel si inzerát, v rámci kterého firma XXXXX nabízela práci zdravotně postiženým. Společnost kontaktoval, chtěl pro ni pracovat v květnu nebo v červnu 2007, dostal k přepisu nějaké smlouvy s Cetelem. Celkem uzavřel čtyři smlouvy, a to osobně s panem T., se čtyřmi společnostmi s holdingu XXXXX. Všude pracoval jako operátor PC. Po kratší přestávce se do holdingu XXXXX zase vrátil, pak již ale pracoval pouze pro jednu společnost na základě jediné pracovní smlouvy. V době, kdy měl čtyři smlouvy, dostával souhrnnou mzdu kolem 5 800 Kč měsíčně, v druhém období dostával pouze 3 000 nebo 3 300 Kč.
53. Svědek uvedl, že během svého působení v holdingu XXXXX podepsal smlouvu o poskytování výuky anglického jazyka, když šlo prakticky o podmínku pro uzavření pracovního vztahu. Doplnil, že zpočátku, kdy poprvé uzavíral smlouvy s panem T., nešlo o angličtinu, ale pronajal si notebook, a to přesto, že doma měli počítač. Uzavřeli smlouvu o nájmu přenosného počítače. Později pak již šlo o výuku anglického jazyka, kdy jim bylo řečeno, že jde o rekvalifikaci, kdy do budoucna budou potřebovat k práci znalost angličtiny. Kurz angličtiny probíhal přes internet, kdy svědek kurz párkrát otevřel, nicméně výuka pro něj neměla význam s ohledem na nedostatek jeho znalostí. Za kurz se platilo kolem 2 600 Kč měsíčně, kdy svědek doplnil, že v každé ze smluv se něco sráželo, což blíže neobjasnil. K srážkám docházelo na základě dohod o srážkách ze mzdy, kdy detaily si už svědek nepamatoval.
54. Svědkyně R. K., manželka R.K., také uvedla, že je v plném invalidním důchodě, přišla o zrak. Ve firmě XXXXX byl zaměstnán nejprve její manžel R.K., ona až od roku 2008, kdy smlouvy k nim domů přišel za XXXXX podepsat pan T., kterému se také posílaly výsledky práce, později ho nahradila paní V.. Svědkyně měla vyhledávat a ověřovat různé kontakty na různé firmy na internetu, to jí umožňovalo čtecí zařízení s hlasovým výstupem. Pokud jde o plat, zpočátku svědkyně dostávala 6 000 Kč měsíčně, později okolo 3 000 Kč měsíčně. Částka, která tvořila výplatu, byla rozepsána na různé společnosti.
55. V rámci smluv také uzavřela dohodu o poskytování výuky angličtiny, za což se strhávala částka z platu, nicméně kolik to bylo měsíčně, to si svědkyně nevzpomněla. Výuka měla probíhat po internetu, svědkyně výuku nicméně ani nezkoušela otevřít. Měla za to, že platba za kurz angličtiny byla podmínkou pro uzavření ostatních smluv, kdy ve smlouvě bylo určeno, že se budou zúčastňovat výuky angličtiny v rámci pracovní náplně. Svědkyně neřešila, že odevzdává za kurz určité finanční částky, kdy jí stačily i 3 000 Kč, které takto vydělala, brala to jako přilepšení k invalidnímu důchodu, kdy práci dělala každý den po chvilkách.
56. Svědkyně L. O. uvedla, že je v plném invalidním důchodě, na základě inzerátu se dozvěděla o společnosti XXXXX, kterou zkontaktovala, lidé ze společnosti přijeli k nim domů a sepsali s ní v prosinci 2007 pracovní smlouvy, šlo o mladého muže s výborným vystupováním. Pokud jde o vlastní práci, svědkyně doplňovala do předepsané tabulky firmy ze Zlatých stránek, vyhledávala

IČO, telefony, maily a předmět podnikání. Tabulka jí chodila mailem, kdy po 500 vyplněných řádcích práci odeslala a přišel jí nový mail s novým zadáním. Měsíčně dostávala mzdu zhruba 3 000 Kč. Doplnila, že firma s ní neustále komunikovala mailem, když potřebovala něco vysvětlit, telefonovala tam, a to vždy s paní J., která byla velice ochotná a chápaní, vždy jí na vše odpovéděla. Se zaměstnáním u společností z holdingu XXXXX byla velice spokojená, o J. hovořila velice pochvalně, práce jí vyhovovala.

57. Pokud jde o pracovní poměr s XXXXX, pracovní smlouva byla doplněna dohodou o zasílání mzdy z téhož dne, podle které jí bylo strháváno 1 998 Kč a 1 498 Kč, s čímž svědkyně souhlasila, nicméně už si nepamatovala, proč byly částky strhávány a kam byly zasílány. Časem docházelo ke změnám ve vztahu ke srážkám ze mzdy, v únoru 2008 podepsala dohodu o srážkách ve výši 3.200 Kč, jež měla být poukazována na nějaký účet v Budapešti, svědkyně si nevzpomněla, z jakého důvodu. Od prosince 2008 pak byla srážena částka 2.750 Kč a zasílána na jakési zahraniční účty. K 30. 9. 2009 byl pracovní poměr s firmou XXXXX ukončen.
58. Pokud jde o zaměstnání u společnosti XXXXX, i ve vztahu k této společnosti potvrdila, že s ní uzavřela pracovní smlouvu včetně mzdového výměru a dohody o zasílání mzdy, a to ve vztahu k částce 4 000 Kč, která měla být asi za angličtinu. Od února 2008 se pak zavázala ke strhávání částky 4 200 Kč měsíčně na nějaký účet v Budapešti.
59. Se společností XXXXX také podepsala dohodu o zasílání mzdy, a to na částku 3 000 Kč. Svědkyně si nepamatovala, na co to mělo být. Od února 2008 se pak částka zvýšila na 3 200 Kč, ani k tomu se svědkyně nedokázala vyjádřit. Pracovní smlouva s XXXXX pak byla prodloužena na základě dohody ze dne 20. 8. 2009, podle které měla svědkyně pracovat do konce roku 2010, tato byla doplněna opět dohodou o zasílání mzdy na částku 2 757 Kč, která měla být zasílána na jakési zahraniční účty, kdy to bylo zase zřejmě na angličtinu. To podle svědkyně vyplývalo i z toho, že téhož dne podepsala smlouvu o poskytování výuky anglického jazyka.
60. Potvrdila, že v prosinci 2007 podepsala smlouvu o nájmu movité věci, kdy měla od společnosti XXXXX pronajatý notebook. Nevzpomněla si, proč jí notebook dovezli, když měla doma počítač. I zde uzavírala dohodu o zasílání mzdy, a to v únoru 2008, tentokrát ve vztahu k částce 2 600 Kč na účet v Budapešti, nedokázala osvětlit účel odesílání této finanční částky. Později, konkrétně v únoru 2008, podepsala novou dohodu o zasílání mzdy, a to ve vztahu k částce 3 200 Kč, která měla být posílána na nějaký účet v Budapešti, i zde souhlasila s touto podmínkou, nepamatuje si, proč měla být tato částka odesílána a kam. Později, v prosinci 2008, podepsala i dodatek k pracovní smlouvě a další dohodu o zasílání mzdy, zde na částku 2 757 Kč, která měla být zasílána po stržení ze mzdy na jakési zahraniční účty.
61. Potvrdila, že se učila anglicky, šlo o kurz přes internet, který jí naprosto vyhovoval, byla s ním maximálně spokojená, nebyla úplným začátečníkem. Doplnila, že srážky ze mzdy byly zřejmě za tuto výjimku angličtiny.
62. Svědkyně L. P. uvedla, že je v plném invalidním důchodě, o možnosti pracovat pro firmu XXXXX se dozvěděla od svého kamaráda. Po kontaktu jí společnost poslala poštou smlouvy, které podepsala a poslala zpět, mělo se jednat o práci z domova, šlo o opisování adres ze Zlatých stránek do tabulek. Hotové tabulky mailem posílala zpět a dostala nové zadání. Ve zkušební době práci skončila. Po několika měsících nicméně uzavřela novou pracovní smlouvu. Takto nejprve pracovala pro XXXXX na základě smlouvy ze září 2007, byla jí zasílána mzda ve výši 4 800 Kč na účet. Následně pak nicméně uzavřela pracovní smlouvu s XXXXX, a to 1. 4. 2008, tentokrát jezdila do kanceláře společnosti na Kubičkově ulici, kde skenovala dokumenty, kdy kromě ní ve firmě

pracovalo zřejmě sedm osob, šlo o Z. J., paní M., mladou vedoucí, jejíž jméno si nepamatovala, vedle pak další osoby.

63. Svědkyně doplnila, že stejného dne, jako uzavřela pracovní smlouvu s XXXXX, podepsala i další pracovní smlouvy, a to se společnostmi XXXXX, XXXXX a XXXXX. Celkem za práci pro všechny čtyři společnosti dostávala 6 700 Kč, kdy se všemi společnostmi uzavřela dohoda o zasílání mzdy, a to ve třech případech na částku 3 200 Kč a v jednom na částku 4 200 Kč, která měla být převáděna na nějaký účet v Budapešti. Svědkyně se nedokázala vyjádřit k tomu, z jakého důvodu a kam měly být srážky odváděny. Byla spokojena, že dostává mzdu a že za ni zaměstnavatel platí zdravotní a sociální pojištění. Obsahu dohod o srážkách ze mzdy nevěnovala pozornost. Smlouvy byly postupně různě prodlužovány a vždy doplňovány dohodou o zasílání mzdy ve vztahu k částkám, které byly ze mzdy sráženy. V roce 2009 pak už pracovala pouze u jedné společnosti, šlo o XXXXX, kdy svědkyně neví, proč tomu tak bylo a proč nedostala k podpisu další pracovní smlouvy.
64. Svědkyně se vyjadřovala k výuce anglického jazyka, kdy uvedla, že se chtěla zkusit učit anglicky, smlouvu o poskytování výuky jí V. V. přidala k pracovním smlouvám. Jednalo se o internetový jazykový kurz, kdy nicméně heslo použila jen jednou, kurz neabsolvovala, nevěděla si s ním rady, ptala se na Kubíčkové, nikdo jí však neodpověděl, tím věc s angličtinou skončila. Přestože tedy kurz neabsolvovala, nedivila se nijak, že jí jsou sráženy ze mzdy nějaké částky, nedošlo jí, že je to měsíční platba za kurz, měla stále stejnou mzdu, ani nevěděla, že za kurz angličtiny pořád platí.
65. J. R. vypověděl jako svědek, že je v plném invalidním důchodě, ve firmě XXXXX pracoval na základě reakce na inzerci, opisoval i s manželkou Zlaté stránky po písmenech podle abecedy, měli normu 500 řádků za měsíc, později 200 řádků za měsíc.
66. Práci mailem zasílali zpět do XXXXX. Pokud jde o mzdu, svědek uváděl, že mzda se nějak ponížovala tím, že se zřídila nějaká fiktivní jazyková anglická společnost, která je měla teoreticky učit angličtinu. Výukový systém byl strašný, každý to pomíjel. Na základě toho nicméně dostávali pouze polovinu sjednané mzdy, kdy polovina šla údajně pro anglickou společnost.
67. Uváděl, že podepsal smlouvu o poskytování výuky anglického jazyka proto, že museli podepsat všechny dokumenty, bez toho by smlouva nebyla uznána. Smlouvy podepisoval doma či v kanceláři u paní J., případně přišly poštou.
68. Pokud jde o výuku angličtiny, fungovala přes internet, systém výuky byl špatně řešený, on sám kurz otevřel asi 10x. Ke své práci svědek angličtinu absolutně nepotřeboval. Práci dělal stále stejnou.
69. Pokud jde o konkrétní pracovní smlouvy, spolu s manželkou pracovali ve firmě XXXXX pět nebo šest let, každý rok uzavírali novou smlouvu, vždy jednali s paní J.. Ta jim řekla, že pokud by nepodepsali smlouvu o výuce angličtiny, firma by je nepřijala, museli podepsat všechno, šlo o součást strategie firmy, kdy firma XXXXX dostávala na ně peníze od státu, neoprávněně je však strhávala na nějakou výuku angličtiny.
70. Jeho manželka Š. R. ve věci rovněž vypovídala jako svědkyně, kdy také uvedla, že je v plném invalidním důchodu, na základě rady známé navštívila i s manželem sídlo firmy XXXXX v Bystrci v areálu Max. Od paní V. se tam dozvěděla, že ředitelkou firmy je Z.J.. Nabídli jim práci na notebooku, šlo o opisování Zlatých stránek, které jim dala J.. Hotovou práci posílali J. přes internet. Práci jim zadávala J., V., později paní G.. Pro holding pracovali pět nebo šest let, firmy se různě přejmenovávaly, každý měsíc dostávali asi 3 tisíce Kč. Svědkyně doplnila, že uvítala nabídku ze

strany zaměstnavatele učít se anglicky, smlouvu o výuce angličtiny proto podepsala, smlouvu jim dávala podepsat zřejmě paní V.. Uvedla, že za kurz neplatili, měli to odpuštěno. Angličtinu pro práci nepotřebovali. Pracovní smlouvu chodili prodlužovat jednou do roka.

71. Svědek P.S. odkázal na problémy s pamětí. Pokud jde o zaměstnání u holdingu XXXXX, potvrdil, že pro ně pracoval, nicméně na okolnosti uzavření smlouvy či smluv si nevzpomněl. Uvedl pouze, že mzda mu byla zasílána na účet, a to ve výši okolo 3 tisíc Kč měsíčně. Pokud jde o náplň práce, dostal od firmy XXXXX natištěný seznam firem, k nim zjišťoval IČO přes počítač v rejstříku firem. Pracovní doba činila 10 hodin týdně, což se dalo lehce zvládnout. Podepsal smlouvu o poskytování výuky anglického jazyka, nicméně angličtinu k práci nepotřeboval. Anglicky neuměl, napřed ho napadlo, že by se anglicky skutečně mohl učít, pak si to však rozmyslel, bylo to na něj moc těžké. Pokud jde o podepsání dohody o zasílání mzdy ve vztahu k částce 2 757 Kč měsíčně, uvedl, že angličtina byla podmínkou pro získání práce. Papíry, které přišly poštou, si přečetl, podepsal a poslal jim je zpět. Skutečnost, že absolvování anglického kurzu je podmínkou pro získání práce, nebyla nikde napsána, ale šířilo se to „mezi těma děčkama“, že kdo nebude umět anglicky, nebudou ho tam držet. Kurzu se nevěnoval, žádné sankce nenásledovaly.
72. J.S. uvedl, že byl v invalidním důchodě, z internetu se dozvěděl o firmě XXXXX, která nabízela práci z domova, šlo o doplňování databází. Odepsal, nějaká slečna, jejíž jméno nezná, ho navštívila doma. Podepsali pracovní smlouvu, jejíž součástí byl mzdový výměr na 4 800 Kč měsíčně, kterou také dostával. Pokud jde o konkrétní práci, přišla mu předvyplněná tabulka s názvy firem, kam dopisoval kontakty a další informace o firmách, které hledal na internetu. Počátkem roku 2008 uzavřel pracovní smlouvy se společnostmi XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX. Neřešil skutečnost, že má pracovat pro čtyři společnosti, vypracovával zkrátka přeposlanou tabulku podle normy na řádky na den, práci zvládal zhruba za pět hodin denně. Ze mzdy mu všechny společnosti srážely částky v celkové výši 10 496 Kč, podle svědka to byly částky patrně za výuku angličtiny. Uvedl, že v té době nevěděl, kolik to stojí, neví, zda se jedná o přiměřenou či nepřiměřenou částku. Uvedené částky byly sráženy na základě uzavřených dohod o zasílání mzdy. Svědek tvrdil, že pokud jde o kurz angličtiny, šlo v podstatě o jednu z podmínek uzavření pracovní smlouvy. Bylo mu naznačeno, že se jedná o podmínku, že existuje možnost, že se může učít anglicky, aby mohl mít lepší práci, pokud by se něco naučil. Hovořil v tomto smyslu se slečnou V., a to i po telefonu. Řekl si tedy, že angličtinu zkusí, kurz nicméně přes internet po vyplnění asi tří lekcí nepokračoval, dále to neřešil, nikde to nereklamoval. Objasňoval, že pro následující období mu smlouvy přicházely poštou na základě telefonické dohody, co mu přišlo, podepsal, nic moc nestudoval. Charakter srážek ze mzdy mu není znám. Potvrdil uzavření smlouvy o nájmu licenční smlouvy ze dne 10. 1. 2018, která se týkala výuky angličtiny, k smlouvě o nájmu movité věci se nicméně nedokázal vyjádřit. Doplnil, že vzhledem k tomu, že pro rok 2009 nemá žádnou pracovní smlouvu, asi pro ně nepracoval, dále měl k dispozici až pracovní smlouvu na rok 2010, a to znovu s firmou XXXXX na stejnou náplň práce, kdy i zde podepsal dohodu o zasílání mzdy, tentokrát na částku 2 757 Kč, současně podepsal smlouvu o poskytování výuky anglického jazyka, když doplnil, že se jednalo o totéž, co už fungovalo dříve. Kurz využíval asi půl roku, a to s dětmi, kdy však ke své práci pro holding XXXXX angličtinu nepotřeboval.
73. Tvrdil, že pokud pracoval pro čtyři společnosti, dostával zhruba 9 tisíc Kč, později, kdy byl zaměstnán už jen u jedné společnosti, šlo maximálně o 3,5 tisíce Kč, bral to jako přilepšení k invalidnímu důchodu. Doplnil, že pokud jde o výuku angličtiny, nikdo ho k uzavření smlouvy nenutil, nicméně po konzultaci s ostatními zaměstnanci mu přišlo, že se jedná o nepsanou podmínku. Když přestal kurz využívat, nijak to nereklamoval, protože si myslel, že by v souvislosti s tím mohla být zrušena jeho pracovní smlouva. Prostřednictvím skypu o tom komunikoval s jinými zaměstnanci holdingu, jejichž jména neznal, kdy někdo říkal, že to zkusil odmítnout a že

mu bylo naznačeno, že by mohl skončit.

74. I. Š. jako svědek uvedl, že pro holding XXXXX jako invalidní důchodce začal pracovat v roce 2008, práce spočívala v opisování údajů z telefonních seznamů na počítači. Ve firmě pracovali oba s manželkou, jednu dobu jim z XXXXX půjčili počítač a oni to asi nějak platili. Takto byl zaměstnán pro čtyři společnosti holdingu, a to XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX, všechny smlouvy uzavíral dne 20. 12. 2007, takto byl sjednán pracovní poměr na dobu určitou, a to na celý rok 2008. Součástí byly i mzdové výměry. Zároveň podepisoval i dohody o zaslání mzdy, a to celkem na částku 10 496 Kč po součtu jednotlivých srážek z mezd od společností holdingu. Uvedl, že podepsali jakýsi kurz angličtiny, za který se asi platilo, také platili pronájem za zapůjčený počítač, výše nájemného na dobu jednoho roku činila 65 976 Kč, kdy svědek nedokázal osvětlit, proč si notebook pronajali, když počítač měli. Uvedl, že „oni s tím asi přišli jako skoro s hotovou věcí“, odsouhlasil to tedy a neuvědomil si, kolik je to peněz. Doplnil, že neví, zda se chtěli se ženou učit anglicky, napsané to bylo, ale nic se nedělo, z kurzu nic nedělali. Později, na počátku roku 2008, došlo ve vztahu k strhávaným částkám ke změně, ke dni 28. 2. 2008 podepsal dohodu o zaslání mzdy, a to z výplaty od XXXXX v částce 4 200 Kč, ve vztahu ke mzdě od XXXXX částku 3 200 Kč, pokud jde o mzdu od společnosti XXXXX, šlo o částku 3 200 Kč, ze mzdy od XXXXX pak měla být strhávána částka ve výši 2 600 Kč, vždy na účet v Budapešti. Celkem dostávali od společnosti XXXXX částku okolo 6 000 Kč, pak se částka snížila s ohledem na menší množství práce.
75. Dále byla jako svědkyně vyslechnuta J. Š. rovněž v invalidním důchodě, uvedla, že slyšela, že společnost XXXXX zaměstnává invalidní osoby. Po kontaktování této společnosti k nim přišel domů pán, který se zřejmě jmenoval Š., ten s ní sepsal pracovní smlouvu, na základě které opisovala telefonní seznam, dostala vždy určité písmeno a vyhledávala IČO, jméno, kontakty, vše zapisovala do excelu. Vypisovala denně 50 řádků, následně práci posílala mailem na firmu a byla jí zadána další práce. Později s ní byly smlouvy sepsány v jejím bytě, a to za přítomnosti paní nebo slečny, jejíž jméno si nepamatuje.
76. Nejprve tedy uzavřela pracovní poměr se společností XXXXX a to dne 14. 6. 2007, do konce roku 2007, později pak pro rok 2008, v lednu 2008 uzavřela tři pracovní smlouvy, a to se společnostmi XXXXX, XXXXX a XXXXX. Součástí smluv byl vždy mzdový výměr, a to na částku přes 6 tisíc Kč měsíčně. Doplnila nicméně, že byt' ze začátku chodilo okolo 6 tisíc Kč měsíčně, později šlo pouze zhruba o 3 tisíce Kč. Ke dni podepsání uvedených pracovních smluv podepsala také dohody o zaslání mzdy, a to ze mzdy od společnosti XXXXX na částku 3 996 Kč, která měla být zasílána na účet č. XXXXX/XXXXX, kdy k tomu uvedla, že šlo o platbu za angličtinu. Doplnila, že zřejmě asi polovina platu byla strhávána na výuku angličtiny, která byla formální. Na mail docházely nějaké odkazy, kde se vyplňovaly testy. Výuce se krátkou dobu věnovala, později už ne, nicméně peníze za angličtinu se jí z platu strhávaly dál. V únoru došlo ke vztahu k srážení částky ke změnám, podepsala novou dohodu o zaslání mzdy, tentokrát na částku 4 200 Kč, která měla být odesílána na účet v Budapešti. Doplnila, že měla od společnosti XXXXX pronajatý notebook, a to na základě smlouvy o nájmu movité věci ze dne 20. 12. 2007. Pracovní poměr u společnosti XXXXX pokračoval, kdy pracovní smlouva byla doplněna smlouvou o poskytování výuky anglického jazyka a příslušnou dohodou o zaslání mzdy, odměna za výuku měla činit 2 757 Kč měsíčně. Nešlo v podstatě o žádnou výuku, nebyla ani nijak kontrolována. Angličtinu k práci nepotřebovala.
77. Svědkyně byla zaměstnána současně pro společnost XXXXX, a to na základě pracovní smlouvy ze dne 28. 2. 2008, kdy kromě pracovní smlouvy a mzdového výměru podepsala také dohodu, na základě které měla být ze mzdy srážena částka 2 600 Kč na účet do Budapešti. S uvedenou společností podepsala již v podstatě před uzavřením pracovní smlouvy smlouvu o nájmu licenční

smlouvy měsíční splátkou 10 496 Kč. Svědkyně při výslechu tvrdila, že si nic takového dříve neuvědomila, toto zaregistrovala až po upozornění ze strany policie a neví, za co měla platit tak vysokou částku. Poukazovala na psychiatrickou diagnózu.

78. Svědkyně J. V. uvedla, že nastoupila do společnosti XXXXX v březnu 2009 na základě toho, že tam dříve pracovala její dcera D. V., nyní T.. Svědkyně pobírala částečný invalidní důchod a oni zaměstnávali zdravotně postižené. Svědkyně od paní J. dostávala mail s excelovými tabulkami, přes Google vyhledávala názvy firem, IČO, DIČ a další kontakty. Mzda byla necelé 3 tisíce Kč, kdy odkazovala na uzavřenou pracovní smlouvu ze dne 9. 3. 2009 a mzdový výměr, podle kterého měla dostávat výplatu 6 250 Kč, nicméně rozdíl nedokázala vysvětlit, tvrdila, že byla ráda, že si takto přivydělá alespoň 3 tisíce Kč. Doplnila, že uzavřela smlouvu na poskytování cizího jazyka, ale neví proč. První smlouvu jí dala k podpisu dcera, další jí již chodily domů poštou.
79. Před soudem byl vyslechnut jako svědek A. H., ten uvedl, že pro holding XXXXX pracoval, znal z minulosti pana M.. Původně v době, kdy byl v invalidním důchodě, pro ně dělal na počítači, opisoval telefonní seznamy, kdy v té době si vydělal asi 3 tisíce Kč, zřejmě podepsal i smlouvu o výuce angličtiny, ale sám se výuce nevěnoval. Později, když přešel z invalidního důchodu do starobního, takovou práci již nemohl dělat, bylo to pouze pro osoby v částečném nebo plném invalidním důchodu. Poté pak pro společnost XXXXX jakýmsi způsobem zprostředkoval osoby, které pro ni pracovaly, k němu domů se navážely letáky v krabicích, lidé to třídili, dávali do fólií a výsledek se odvážel do Brna do společnosti XXXXX. Svědek vypověděl, že poté, co se rozkřiklo, že může zajistit práci pro zdravotně znevýhodněné osoby, chodili lidé za ním, zprostředkoval takto práci zhruba 30 osobám. Tyto osoby dostaly smlouvy, které měl nevyplněné svědek k dispozici, kdy současně se zájemci o práci mluvil o výuce angličtiny, konkrétně uvedl: „Byl tam problém v jedné věci, a to, že ti lidé si nějaké peníze vydělali, ale za angličtinu museli dávat peníze pryč.“ Svědek uváděl, že osoby ve společnosti XXXXX několikrát upozorňoval na to, že je to „nechci říci přímo cesta do pekel“. Lidé o angličtinu zájem neměli, ale byli rádi, když si nějaké peníze vydělali. Podepisovali smlouvu o práci na počítači i angličtinu. Lidé ty 3 tisíce za angličtinu oželeli, měli alespoň nějaké peníze. Ty 3 tisíce Kč se platily právě za výuku angličtiny. Měl za to, že smlouvu bez angličtiny nepodepsal nikdo. Svědek nicméně tvrdil, že nikoho do podpisu nenutil, každému vysvětloval, co to obnáší, že dostanou pouze poloviční mzdu. Ti lidé věděli, že peníze, které odejdou za angličtinu, nebudou mít, ale byli spokojeni i s tím málem, takto komunikoval s každým, a to do konce i s panem M., s nímž to probírali, nicméně nevěděl, co mu na to M. řekl. Na přímý dotaz, zda angličtina byla podmínkou pro získání práce, odpověděl, že nikoli, rovněž uvedl, že M. nikdy neřekl, že s angličtinou má někdo problém.
80. Svědek F. A. u hlavního líčení vypověděl, že na začátku roku 2008 ve společnosti holdingu XXXXX pracoval jako správce výpočetní techniky, staral se o technické vybavení počítačů a o počítačovou síť. Pracovní poměr ukončil ve zkušební době, protože nezvládal pracovní tempo. Pracoval v Brně na Kubičkově. Do práce docházel každý den, šlo o hlavní pracovní poměr na osm hodin na základě uzavřené pracovní smlouvy, která byla zřejmě na dobu určitou. V té době měl částečný invalidní důchod. Pokud jde o práci na Kubičkově, má za to, že tam pracovalo zhruba deset lidí, a to osoba, která se starala o prodej mobilních telefonů, dále zaměstnankyně realitní kanceláře, paní Š. zřejmě také z realitní kanceláře, paní M., která možná dělala účetnictví, rovněž pan T., který měl na starosti personální věci, paní V., která byla možná také personalistkou. Dále ve firmě pracovala ještě paní J., kdy náplň její práce neznal. Společnost měla ještě reklamní agenturu.
81. Svědek měl povědomí o tom, že další zaměstnanci společnosti pracovali z domu a měli vytvářet nějaké databáze, nicméně on sám nic takového neměl na starosti. Nepamatoval si, kam by se databáze ukládaly či kdo je spravoval, nevěděl o nikom, kdo by fungoval ve společnosti jako IT

pracovník, který by měl tyto věci na starosti.

82. On sám nabídku výuky angličtiny nedostal, pouze zaslechl, že ve firmě něco takového fungovalo, měl probíhat on-line kurz angličtiny. Dále se vyjadřoval k poskytování notebooků zaměstnancům, kteří pracovali z domova, zřejmě dvakrát rozvážel společně s panem T. tyto notebooky, jak bylo ošetřeno jejich zapůjčení, neví, staral se pouze o technickou stránku.
83. Svědkyně D. T. (dříve V.) u hlavního líčení vypověděla, ve společnosti XXXXX byla zaměstnána od 1. 1. 2008 do února 2009, nicméně s ohledem na zdravotní potíže aktivně pracovala do listopadu 2008, a to na personálním oddělení, měla za úkol nabírat zdravotně postižené zaměstnance, vystavovala inzeráty, zájemce o práci objížděla a uzavírala s nimi smlouvy, ty pak dále zpracovávala do počítače. Nabírání zaměstnanců zpočátku dělala sama, pak byla přijata V. G., nyní V., převzala po ní veškerou agendu. S G. se nicméně v zásadě minuly. Jejimi přímými nadřízenými byli Š. a M., kteří ji úkolovali, vyloženě jí řekli, kolik je třeba nabrat lidí, ať připraví inzeráty. Dostala smlouvy, měla říci zájemcům, co je náplní práce, co mají dělat, dostala i odpovědi na případné dotazy. Poté, co se zájemci o práci stali zaměstnanci, měla je na starosti paní J., která jim zadávala práci, svědkyně T. se v tomto již neangažovala. Připustila, že některé osoby mohly uzavřít pracovní smlouvu i korespondenčně, smlouvy obdržely poštou, podepsaly a vrátily.
84. Svědkyně uvedla, že hotové smlouvy, pokud je pro zájemce potřebovala, si vytiskla, pokud bylo něco nového, předali jí to pan Š. nebo pan M.. Ona sama byla na smlouvě podepsána, protože s nimi smlouvu většinou uzavírala osobně, kdy se snažila zaměstnance objíždět a práci jim vysvětlovat. S obsahem smlouvy ale neměla nic společného, do obsahu se nedalo žádným způsobem zasáhnout. Pracovní smlouvy byly uzavírány na dobu určitou, a to zřejmě do konce roku. Pokud jde o vlastní práci, šlo o lehkou práci na počítači.
85. Svědkyně doplnila, že zpočátku uzavírali jedinou smlouvu, postupně se uzavíraly smlouvy čtyři, a to se čtyřmi společnostmi holdingu, kdy jeden úvazek byl rozdělen na více firem, např. dvě hodiny práce pro každou společnost. Se zájemci se podepisovala smlouva o pracovní náplni včetně informací o mzdě, o výuce angličtiny, někdo měl také notebook. Pokud jde o notebooky, ty se zapůjčovaly v počátku osobám, které neměly vlastní počítače, cenu za půjčení si svědkyně již nepamatovala.
86. K angličtině uvedla, že existoval on-line kurz angličtiny pro zaměstnance, kde bylo možné se učit anglicky, nicméně podrobnosti svědkyně neznala, ona sama kurz neabsolvovala, žádnou smlouvu o výuce angličtiny uzavřenou neměla. Doplnila, že v rámci pracovní smlouvy bylo uvedeno, že osoba bude pracovat na počítači a přitom může dělat kurz angličtiny, kdy šlo o součást smlouvy. Zda se ale zaměstnanec do kurzu reálně přihlásí anebo v něm bude pracovat, to již bylo na něm, nebyli nuceni k tomu, že musí angličtinu udělat či podepsat smlouvu o její výuce. Ona sama na nikoho netlačila. Pokud si to někdo rozmyslel, že angličtinu nechce, odjela bez podepsané smlouvy a na nikoho nenaléhala. Uvedla, že k podpisu předávala čtyři pracovní smlouvy, kdy měla za to, že ve vztahu k jedné z nich byl sjednáván kurz angličtiny. Všechny náplně práce byly stejné na každé smlouvě, při jedné byla angličtina a při další případně notebook. Měla za to, že nebylo možné podepsat pouze něco. Nevzpomněla si, že by se stalo, že by se podepsala například jen jedna z těchto smluv. Buď zájemce podepsal všechny smlouvy, nebo nic. Měla za to, že bylo uvedeno, že součástí pracovního poměru je kurz angličtiny, který byl nějakým způsobem zpoplatněn, kdy si nicméně cenu nepamatovala. Zřejmě se podepisovala dohoda o srážkách ze mzdy za kurz angličtiny.
87. Svědkyně potvrdila, že se stávalo, že s tím někdo měl problém, v té době ale věděla, jak na to má

reagovat, byla v tomto směru školená, co má odpovídat zaměstnancům, pokud se budou ptát. Takto byla instruována panem Š. a panem M., co má odpovídat, pokud se lidé budou na něco ptát. Měla na starosti dojet, uzavřít smlouvu, a pokud nebyl zájem, odjet bez smlouvy. Měla za to, že zřejmě nebylo možné uzavřít pracovní smlouvu bez kurzu angličtiny, nemohla však vyloučit, že existovali zaměstnanci, kteří měli podepsanou pouze pracovní smlouvu bez smlouvy o výuce angličtiny nebo pronájmu notebooku, ale měla pocit, že takto se to neuzavíralo. Svědkyně uvedla, že ví, že pokud někdo nechtěl, tak se nic nepodepsalo a odjela bez podepsané smlouvy. Nevzpomněla si na žádný případ, že by ona osobně s někým uzavřela jen jednu smlouvu a další nikoli.

88. Ve vztahu se společností, která poskytovala kurz angličtiny, či s někým, kdo by ji zastupoval, v kontaktu nebyla.
89. Svědkyně Z. J. uvedla, že pracovala od konce roku 2007 v holdingu XXXXX, kdy obžalovaní byli jejími nadřízenými, její hlavní prací bylo zadávat práci domácím pracovníkům. Její přímou nadřízenou byla paní V., nad ní pak pan M. a pan Š.. Svědkyně neměla žádné podřízené. Svědkyně zůstala ve společnosti až do konce, kdy zřejmě v roce 2012 se firma rozdělila. Ona sama byla později asistentkou personální ředitelky, tedy paní V., která nastoupila na pracovní místo paní V., po jejím nástupu do práce nedošlo k žádným zásadním změnám.
90. Svědkyně elektronicky zadávala práci zaměstnancům, kteří pracovali z domova, posílala jim tabulky s informacemi, oni k nim dohledávali další informace, poté jí zpracované tabulky posílali zpět a svědkyně jim posílala další práci. Když se vracely od zaměstnanců, kteří pracovali z domova, zpracované tabulky podle zadání, ty nechala dalším zaměstnancem překontrolovat a poté je uložila na server, kde se ukládala vytvořená práce. Co se s tabulkami dělo dále, to svědkyně nevěděla a ani ji to nezajímalo. Na náboru zaměstnanců se nijak nepodílela. Nepodílela se ani na komunikaci se zájemci o práci, nijak je neobtelefonovala, to dělala pouze paní V.. Na platové podmínky zaměstnanců si svědkyně nevzpomněla. Vlastní smlouvy se většinou uzavíraly korespondenčně, zasílaly se poštou a zaměstnanci je vraceli poštou zpět, kdy někdy se stalo, že někdo přišel i do kanceláře osobně, v tom případě jednal buďto se svědkyní J. nebo s paní V..
91. Svědkyně potvrdila, že společnostmi byl poskytován elektronický kurz angličtiny, o ten se ale nijak nestarala. Zájemcům o práci říkala, že v rámci práce je i tento kurz, který probírá internetovou cestou. Kurz si platili zaměstnanci, kdy nabídku kurzu dostali všichni zaměstnanci. Důvodem bylo zřejmě to, že později se mělo pracovat v angličtině, ale k tomu už nedošlo. Pokud někdo ze zaměstnanců kurz nechtěl, pak ho neměl. V případě, že se vyskytl nějaký problém s přihlášením do kurzu nebo jakýkoli jiný problém, ona sama kontaktovala správce kurzu, a to telefonicky. Na jeho jméno si nevzpomněla, pouze doplnila, že šlo o Čecha.
92. Podle svědkyně absolvování kurzu angličtiny nebylo podmínkou pro přijetí do pracovního poměru, kdy ona sama kurz dělala později, zřejmě v roce 2009, a to proto, aby mohla zadávat práci v angličtině. Přihlašovala se do kurzu asi jednou za týden, celý kurz trval několik měsíců, ale ona sama kurz nedokončila. Kolik za kurz zaplatila, to si nepamatuje, a to ani řádově. Naučila se pouze základy.
93. K zaměstnavateli uvedla, že neviděla žádný rozdíl mezi společnostmi, kde v rámci holdingu pracovala. Místo výkonu práce bylo stále stejné. Společnosti asi obchodovaly, nijak ji to nezajímalo. Svědkyně potvrdila, že zdravotně postižení zaměstnanci pracovali pro více firem najednou, s každou měli uzavřenou pracovní smlouvu, to se uzavíralo současně. Nedokázala se vyjádřit k tomu, proč s každou z takových firem uzavírali i smlouvu o výuce angličtiny a související dohodu

o srážkách ze mzdy.

94. Svědkyně vypracovávala podklady v souvislosti s žádostmi o příspěvky na mzdu postiženým zaměstnancům ze strany úřadu práce, o tyto příspěvky se žádalo každé čtvrtletí. Doplnila, že u každé smlouvy byla dohoda o srážce ze mzdy.
95. V přípravném řízení svědkyně tvrdila, že žádný kurz anglického jazyka neabsolvovala, u hlavního líčení rozpor ve svých tvrzeních neuměla nijak vysvětlit.
96. Svědek J. T. uvedl, že pro společnosti XXXXX pracoval od půlky ledna 2007 do konce ledna 2008 jako personalista, kdy společnost se zabývala zaměstnáváním zdravotně postižených občanů. Zadával inzeráty, pokud byl kontaktován zájemci, vysvětloval jim, o co se jedná. Lidé tvořili databáze, posílali nebo vozili jim domů Zlaté stránky, které přepisovali do počítače. Co se s těmi přepsanými databázemi dělo, svědek už nevěděl. Do ledna 2008 se pouze přepisovalo do excelových tabulek a ve firmě se databáze shromažďovaly pro další zpracování. V době, kdy svědek působil ve firmě, tam paní V. ještě nebyla, jednal pouze s panem M. a panem Š., kteří byli zřejmě ředitelé nebo jednatelé.
97. Pokud jde o sjednávání pracovních smluv, ty se podepisovaly přímo v bydlíštích zaměstnanců, svědek za nimi jezdil osobně. Kdo tvořil texty smluv, to svědek nevěděl, měl smlouvy v této podobě již připraveny, dostal je od pana M., který ho seznámil i se zákonem o zaměstnanosti. S pracovními smlouvami byl předkládán i mzdový výměr, který byl také předem připraven a předal mu ho pan M.. Svědek podepsal desítky smluv se zájemci o zaměstnání, kdy skupiny XXXXX měly v uvedeném roce rozhodně více než sto zaměstnanců, šlo o lidi z celé republiky.
98. Doplnil, že se v době, kdy z firmy odcházel, začínala řešit angličtina, měla být poskytována formou internetového kurzu, ale víc o tom svědek nevěděl. K angličtině nedokázal nic říct, ve společnosti neměl žádnou rozhodovací pravomoc a žádné smlouvy nevytvářel. Nikoho k uzavření jakékoli smlouvy nepřesvědčoval.
99. Pokud se měl svědek vyjádřit k dohodám o zasílání mzdy, potvrdil, že takovou listinu obdržel většinou od pana M., vyplnil jen údaje o zaměstnanci a číslo jeho bankovního účtu, nedovedl se vyjádřit k tomu, o jaké srážky mělo jít. K dotazu, jak tedy mohl objasnit zájemci o práci, jaká částka z jakého důvodu bude z jeho mzdy zasílána někam na cizí účet, uvedl, že lidé se na to ani moc neptali, byli rádi za jakoukoli práci. Co jim předložil k podpisu, to naprosto dobrovolně podepsali a nechtěli k tomu ani žádné vysvětlení. Nevzpomíná si ani na jeden případ, kdy by musel srážky ze mzdy vysvětlovat. Kdyby se ho na to někdo zeptal, musel by se poradit s panem M. nebo s panem Š., kteří by mu to vysvětlili. Nedokázal říci, proč byly dohody o zasílání mzdy podepisovány ke každé z pracovních smluv s více společnostmi za stejné období.
100. Svědkyně I. Š. uvedla, že 1. 8. 2010 nastoupila do společnosti XXXXX jako mzdová účetní, kde pracovala do konce října 2012, dělala účetnictví pro všechny firmy holdingu XXXXX. Společnost zaměstnávala zdravotně postižené občany, na které mohla dostat dotace, s nimi ale ona neměla vůbec nic společného kromě záúčtování do účetních knih. Žádosti o dotace nevypracovávala, to měla na starosti K.F. ve spolupráci s personalistkou J., finální kontrolu pak řešila V. V.. Zaměstnanci měli všichni stejnou výši mzdy, drobné rozdíly byly pouze z důvodu čerpání dovolené nebo v případě nemoci. Mzdy byly vypláceny zaměstnancům na bankovní účet. Doplnila, že maximální výše dotací byla 8 000 Kč na jednoho invalidu.
101. Pokud jde o pracovní náplň zaměstnanců holdingu XXXXX, věděla, že vytvářejí databáze podobné

Zlatým stránkám, kde shromažďují informace o firmách. Toto zajišťovala paní J. jako personalistka, která jim práci předávala. Ona sama však výstup práce zaměstnanců nikdy neviděla. Tyto databáze byly zaúčtovány jako dlouhodobý majetek firmy a předkládaly se při daňových kontrolách správci daně jako výsledek práce invalidů.

102. O případné výuce angličtiny svědkyně nevěděla nic, průběh výuky mělo na starosti personální oddělení. Angličtinu zajišťovala externí firma, které bylo placeno na základě smlouvy o sdružené platbě za výuku za zaměstnance. Zaměstnanci si dobrovolně nechávali strhávat ze mzdy část na výuku angličtiny a firma XXXXX pak vyúčtovala tyto peněžní prostředky s firmou, která výuku angličtiny poskytovala. Platby jí byly zasílány bankovními převody i hotově.
103. O. R. jako svědkyně uvedla, že do společnosti XXXXX 1. 11. 2008 nastoupila jako mzdová účetní, kdy pracovní smlouvy a personalistiku dělala paní V.. Firma zaměstnávala postižené občany, na které se braly dotace od státu. Na vypracovávání příslušných žádostí se svědkyně nepodílela, to dělala personalistka, zde paní V.. Na jednoho zaměstnance dostávali zhruba 8 000 Kč v rámci těchto dotací. Zaměstnancům byly mzdy posílány na bankovní účty, kdy z částky zhruba 8 000 Kč hrubého byla takto zasílána částka 3 030 Kč. Zaměstnancům se prováděly pravidelné srážky ze mzdy, a to na výuku angličtiny. Zaměstnanci pracovali jako tzv. operátoři na počítači, vyhledávali data, ale k jakým účelům, to svědkyně nevěděla. Vypracovávali zřejmě nějaké tabulky a odesílali je na firmu. Zda k tomu potřebovali znalost angličtiny, to svědkyně nedokázala posoudit, nikdy nedělala jejich práci ani neviděla jejich výstupy. Ona sama angličtinu ke své práci nepotřebovala a kurz ani neabsolvovala. Jednalo se o kurz přes maily a počítač.
104. Svědkyně nevěděla nic o případném pronájmu počítačů a o srážkách za jejich nájem z mezd zaměstnanců, nic takového neprováděla.
105. Pokud jde o výuku angličtiny, svědkyně se zaměstnanci o tomto nejednala, pokud jí kvůli tomu zaměstnanci volali, svědkyně nic nevěděla a přepojila je na paní V.. Problémem bývalo zaměstnávání tělesně postižených zaměstnanců, kteří odmítli podepsat smlouvu na angličtinu a nebyl s nimi uzavřen pracovní poměr, takoví uchazeči o zaměstnání jí volali, byly tam neustále dohady kvůli angličtině. Svědkyně doplnila, že se na ni obraceli zaměstnanci s dotazem ohledně srážek ze mzdy za kurz angličtiny, většinou to řešili telefonem, se srážkami zaměstnanci nesouhlasili a chtěli to vysvětlit, což ona nemohla, nic o tom nevěděla, hovory předávala paní V..
106. Svědkyně doplnila, že s paní V. měla pracovní problémy, nelíbilo se jí, jakým způsobem se chová k postiženým zaměstnancům, měla za to, že se s nimi nejednalo fér, V. jednala neadekvátně, odmítala jakékoli požadavky či vysvětlení, chovala se nepřiměřeně. Poměry ve firmě se svědkyni nelíbily a ze společnosti odešla.
107. Svědkyně J. K. vypověděla, že od dubna 2010 pracovala ve společnosti XXXXX jako účetní, smlouvu měla na dobu jednoho roku. V daňovém řízení zastupovala při jednání se správcem daně u Finančního úřadu Brno I společnost XXXXX. Společnost XXXXX vedla účetnictví firmě XXXXX. XXXXX se žádnou jinou činností nezabývala, pouze vedením účetnictví, kdy zpočátku působení svědkyně tak činila asi pro 10 až 11 firem, později šlo o 19 klientů. Čím se zabývala společnost XXXXX, to svědkyně přesně nevěděla, hovořila o nějakých službách. Pokud se měla vyjádřit k zaměstnancům společnosti XXXXX, věděla pouze, že invalidní občané vykonávali nějakou administrativní činnosti přes počítač, kdy práci jim zadávalo personální oddělení, nicméně co zaměstnanci konkrétně dělali, to svědkyně nevěděla. Mzdy byly zaměstnancům vypláceny bezhotovostně, pokud jde o posouzení případných srážek ze mzdy, k tomu se nijak nevyjádřila. Žádosti o dotace nezpracovávala, vystavovala a zajišťovala potvrzení o bezdlužnosti od finančních

úřadů, zdravotních pojišťoven a sociálky, listiny předávala jednatelce V..

108. M.J. jako svědkyně vypověděla, že pracovala v minulosti jako externí účetní pro XXXXX a nějakou další firmu z holdingu, a to v roce 2007. Vzpomněla si, že společnosti měly zaměstnance se zdravotním postižením. Osvětlnila, že v minulosti mohli být postižení lidé zaměstnáni u více firem, každá z těchto firem dostala dotaci na jejich zaměstnávání, kdy později již takový postup nebyl možný, dotaci dostala maximálně jedna společnost jakožto zaměstnavatel. Pro konkrétní částku dotace je stanoven zákonný limit. Svědkyně znala obžalované Š. a M., V.G. (V.) nikdy neviděla. Všechno řešili právě s uvedenými majiteli. V souvislosti se společnostmi firmy XXXXX si nevybavovala žádné nestandardní situace či skutečnosti.
109. Svědkyně D.H. uvedla, že se přihlásila na základě inzerátu do firmy XXXXX jako uklízečka, nastoupila v lednu 2009. Má částečný invalidní důchod. Začala pracovat na Kubíčkově ulici, později se přestěhovali na Slezskou. XXXXX mělo několik názvů, nepamatuje si, ve které konkrétní firmě přesně pracovala. Dostávala mzdu kolem 5 600 Kč, kterou si nechala zasílat na bankovní účet. Po určité období, dva nebo tři měsíce, dostávala zkrácenou mzdu, která jí byla následně dorovnána. Jiné problémy se neobjevily. Nikdy nepodepisovala žádnou smlouvu, která by se týkala výuky anglického jazyka, nezapůjčovala si od zaměstnavatele žádnou techniku. Jejím přímým nadřízeným byl nejdříve Š., později M., nikdy s nimi neřešila žádné nesrovnalosti a nikdy po ní nikdo nechtěl, aby uzavřela smlouvu na výuku cizího jazyka.
110. Uklízela kanceláře, kde sídlili pan M., Š. a paní V., paní J., dříve tam byla i matka pana Š., jména dalších pracovníků si svědkyně nepamatovala.
111. Dále byli vyslechnuti svědci, kteří byli zaměstnanci úřadu práce, případně zaměstnanci Oblastního inspektorátu práce pro Jihomoravský a Zlínský kraj.
112. M. O. jako svědkyně u hlavního líčení vypověděla, že byla a je zaměstnána na úřadu práce na oddělení aktivní politiky zaměstnanosti, kde se žádá o různé příspěvky. Pokud jde o příspěvky zaměstnavatelům, kteří zaměstnávají osoby se zdravotním postižením, jedná se o příspěvek nárokový, takže pokud žadatel podá žádost a splní určité podmínky, na příspěvek dle zákona o zaměstnanosti má nárok. Žádost se podává po skončení čtvrtletí, zaměstnavatel v žádosti prohlašuje, že mzdové náklady jsou uhrazeny, kdy mzdovými náklady se rozumí superhrubá mzda. Žadatel musí doložit potvrzení, že nedluží nic na finančním úřadě, celním úřadě, správě sociálního zabezpečení a u zdravotních pojišťoven, u nichž má pojištěny zaměstnance. Součástí žádosti je také jmenný seznam zaměstnanců včetně mzdových nákladů. Na základě toho se stanovuje výše příspěvku, kdy dříve činil příspěvek na osobu těžce zdravotně postiženou 9 500 Kč měsíčně, na osobu částečně zdravotně postiženou 6 000 Kč měsíčně, šlo o maximální příspěvek, kdy pokud byly mzdové náklady nižší, dostal zaměstnavatel pouze tuto částku.
113. Žádné další podmínky zaměstnavatel plnit nemusel, nic dalšího se nekontrolovalo. Úřad práce se nezabýval žádnými srážkami ze mzdy, tyto se na případných příspěvcích nijak neprojevovaly. Pracovní smlouvy nebyly nijak kontrolovány, úřad práce se nezabýval ani případnou náplní práce, kterou měli zaměstnanci vykonávat. V žádosti nebyla žádná kolonka, která by obsahovala informaci, co konkrétně zaměstnanci dělají. V případě nových zaměstnanců úřad práce kontroloval doklady prokazující jejich invaliditu. V letech 2008 až 2012 byly žádosti podávány zřejmě pouze v papírové podobě. Rozhodnutí ohledně žádosti připravovala právě svědkyně O., kdy v drtivé většině si pro rozhodnutí chodili zaměstnavatelé sami nebo jimi pověřeni lidé osobně. V případě, že v žádosti byla objevena nějaká nesrovnalost, zaměstnavatel byl vyzván k jejímu odstranění.

114. Původně mohli být postižení zaměstnanci zaměstnáni u více zaměstnavatelů, kterým byl přiznáván příspěvek, později pak měl nárok na příspěvek pouze ten zaměstnavatel, který byl zaměstnán jako první. U zaměstnanců úřad práce prováděl kontrolu, kdy zaměstnance nahrával na portál ministerstva, kontrola byla prováděna podle rodných čísel zaměstnanců. Taková kontrola podle svědkyně probíhá již několik let.
115. Pokud jde o zpětnou kontrolu podaných žádostí, tím se svědkyně nezabývá ani nezabývala, jejich oddělení má jednu kontrolorku, jedná se o paní H., chodila na namátkové kontroly. S protokolem z kontrol svědkyně nebyla seznamována. Konkrétní zaměstnance úřad práce nekontroloval.
116. K dotazu na případné účelové práce, které by měly být postiženými zaměstnanci prováděny, svědkyně uvedla, že s ničím takovým se při výkonu své práce nesešla. Doplnila, že jedinou podmínkou pro vznik nároku na zmíněný příspěvek byl fakt, že zaměstnavatel zaměstnává více než 50 % zaměstnanců zdravotně postižených. V předmětné době zákon neobsahoval žádnou konkrétní informaci o tom, co se nesmí, např. jazykové kurzy.
117. I. M. v rámci svědecké výpovědi uvedla, že pracuje na úřadě práce, rozhoduje o žádostech o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením, kdy odkazovala na příslušná ustanovení zákona o zaměstnanosti, v letech 2008 – 2012 šlo o ustanovení § 78. Dle svědkyně v roce 2008 mohl zdravotně postižený zaměstnanec pracovat i ve více firmách a každá z nich měla nárok na příslušný příspěvek do maximální výše 9 000 Kč u těžce zdravotně postižených zaměstnanců a 6 500 Kč u ostatních zdravotně postižených. Od poloviny roku 2009 došlo ke změně zákonné úpravy, kdy příspěvek nadále mohla pobírat pouze jediná firma, a to ta, u níž vznikl pracovní poměr nejdříve. Zaměstnanec nicméně mohl pracovat na plný úvazek i u několika firem. Podmínkou pro získání příspěvku je skutečnost, že zaměstnavatel zaměstnává víc než 50 % osob se zdravotním postižením. V uvedeném období byly žádosti podávány písemně, a to doručovány poštou či dokládány osobně. Ve vztahu ke společnostem holdingu XXXXX si svědkyně vybavila, že žádosti nosila V. V.. Podmínkou pro vyplacení příspěvku v předmětném období bylo doložení žádosti o příspěvek, jež se podávala čtvrtletně do jednoho měsíce po skončení kvartálu, doložení bezdlužnosti ve vztahu k finančnímu úřadu, celnímu úřadu, správě sociálního zabezpečení a zdravotním pojišťovnám, u nichž byli zaměstnanci pojištěni, dále jmenný seznam zaměstnanců, na něž byl žádán příspěvek, rovněž rozhodnutí o přiznání invalidity u zaměstnanců.
118. Úkolem svědkyně bylo zkontrolovat zaměstnance, kdy u nových zaměstnanců kontrolovala rozhodnutí o invaliditě. Po změně zákonné úpravy od poloviny roku 2009, kdy nadále byly příspěvky vypláceny pouze prvnímu zaměstnavateli postiženého zaměstnance, se jmenné seznamy zaměstnanců nahrávaly do programu, který vyhledával případné kolize. Maximum pro vyplacený příspěvek byla od poloviny roku 2009 částka 8 000 Kč. Do poloviny roku 2012 mohly být zaměstnavateli vypláceny celkové mzdové náklady (se zmíněným limitem). Jedinou kontrolorkou pro aktivní politiku zaměstnanosti a § 78 byla pro území Brno-město paní H..
119. Svědkyně D. H. uvedla, že do srpna 2009 pracovala na Úřadě práce Brno-město, měla na starosti finanční kontroly příspěvků, které vyplácelo oddělení aktivní politiky zaměstnanosti. S odkazem na protokoly měla provádět kontroly ve společnostech holdingu XXXXX, nicméně už si na to nevzpomíná, ročně prováděla kontrolu v desítkách firem, jména obžalovaných jí nic neříkají.
120. Obecně uvedla, že šlo o kontroly na vyplacení příspěvku podle § 78 zákona o zaměstnanosti. Takto vyplácené příspěvky byly nárokové. Výše příspěvku se v čase měnila. Zpočátku mohly být osoby se zdravotním postižením zaměstnány i ve více společnostech, které by pak všechny měly nárok na příspěvek na jejich zaměstnávání, později došlo ke změně, kdy příspěvek mohl být nadále

poskytován pouze jednomu zaměstnavateli. Zřejmě se tak stalo v průběhu roku 2009.

121. Kontroly byly prováděny na základě plánu kontrol, který byl vypracován vedoucím N.. Doplnila, že nebyli oprávněni kontrolovat pracovní náplň zdravotně postižených zaměstnanců. Vlastní žádosti o příspěvek svědkyně v rámci kontroly nepřezkoumávala.
122. Svědkyně po předstření protokolů o kontrolách uvedla, že kontroly probíhaly tak, jak je v protokolech uvedeno. Pokud je v protokole o kontrole ze dne 12. 8. 2008 ve společnosti XXXXX uveden odstavec o smlouvě o poskytování výuky anglického jazyka, k tomu svědkyně nedokázala nic uvést. Pouze doplnila, že pokud by se v nějaké firmě setkala se srážkami ze mzdy, objevilo by se to určitě v protokole.
123. Svědek Z. N. vypověděl, že byl na úřadě práce zaměstnán jako vedoucí oddělení aktivní politiky zaměstnanosti, v jeho oddělení byla zařazena paní H., která prováděla kontroly na aktivní politiku zaměstnanosti a kontroly příspěvků dle § 78 zákona o zaměstnanosti. Šlo o příspěvek na zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Svědek jí občas vypomáhal v případě náročnějších kontrol. Ve správním obvodu Brno-město prováděla takové kontroly pouze paní H..
124. Pokud jde o vlastní příspěvek, měl na něj nárok zaměstnavatel, který zaměstnával více než 50 % osob se zdravotním postižením, musel doložit svou bezdlužnost vůči státu, v takovém případě měl zákonný nárok na vyplacení příspěvku, jehož výše se v čase měnila, jednu dobu šlo o částku 6 000 a 9 000 Kč podle stupně postižení, později jednotně 8 000 Kč bez rozlišení postižení. Příspěvek kryl mzdové náklady, jimiž se myslí mzda plus odvody na sociální a zdravotní pojištění. Byl dokládán jmenný seznam zaměstnanců a mzdové náklady. Zaměstnanec, který měl na starosti rozhodování o uvedených příspěvcích, žádost kontroloval, kontroloval údaje, které v ní byly uvedeny, v případě zaměstnance, na něhož byl příspěvek žádán poprvé, kontroloval doložení rozhodnutí o uznání invalidity, kdy později již toto předkládáno nebylo. Kontrolovalo se dále, zda avizovaná mzda byla skutečně vyplacena a jakým způsobem, to měla v kompetenci paní H.. Nechávala si předkládat mzdové listy, respektive doklady, z nichž vyplývalo, jakým způsobem k zaměstnanci doputovala mzda. Rovněž bylo kontrolováno odvádění zdravotního a sociálního pojištění. Původně mohl být příspěvek poskytován všem zaměstnavatelům ve vztahu k jednomu zaměstnanci, později to zákon již neumožňoval, byla zavedena celostátní databáze osob se zdravotním postižením. Případný hodinový úvazek u jednotlivých zaměstnavatelů jim nepřislušelo posuzovat. Pokud jde o náplň práce jednotlivých zaměstnanců, to úřadu práce nepřislušelo posuzovat, nešlo o důvod, pro který by neměl být příspěvek vyplacen.
125. K dotazu, zda narazili na případné dohody o srážkách ze mzdy, obecně svědek uvedl, že takové dohody se u firem vyskytovaly. Dohoda byla vyžádána, rovněž byl vyžádán doklad o tom, že srážka byla provedena, aby se úřad práce mohl dopracovat k mzdovým nákladům. Úřadu práce nicméně nepřislušelo zkoumat takové dohody ani důvody, proč zaměstnavatel podepsal dohodu o srážkách ze mzdy. Svědek doplnil, že z dokladů, které se kontrolovaly, těžko mohl poznat, že byl případně někdo nucen uzavřít proti své vůli dohodu o srážkách ze mzdy. Namátkově byl možný snad nějaký pohovor se zaměstnancem. Svědek měl za to, že pokud by zaměstnanec sdělil, že byl nucen uzavřít dohodu o srážkách ze mzdy, právní úkon by byl neplatný a nepochybně by dohoda a platby z ní vyplývající nebyly úřadem práce akceptovány.
126. A. V. jako svědek vypověděl, že pracuje jako inspektor na oblastním inspektorátu práce pro Jihomoravský a Zlínský kraj, do roku 2009 se zabýval prováděním kontrol v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Pokud jde o případnou kontrolu některé společnosti z holdingu XXXXX, na nic konkrétního si svědek nevzpomněl, odkazoval na příslušný protokol, do kterého nahlédl.

Na kontrolu šel s kolegyní M., která se zabývala pracovními vztahy a podmínkami, on dělal oblast BOZP. Jaký byl důvod kontroly či podnět, na základě kterého byla kontrola provedena, to si svědek nevzpomněl. Měl za to, že objevil nedostatek spočívající v tom, že zaměstnanci neměli lékařské prohlídky. Obecně kontroluje strojní zařízení, technické zařízení, většinou počítače, varné konvice apod. V tomto konkrétním případě kontroloval zřejmě nějaké počítače, případně tiskárny, nekontroloval případnou výpočetní techniku, která by mohla být pronajata zaměstnancům. K dotazu, zda na místě probíhala nějaká úvaha o účelových dohodách, účelových smlouvách, účelovém odvádění finančních prostředků, uvedl, že se do oblastí této kontrolní činnosti nedostával, dělal si svou práci.

127. Svědkyně R. M. vypověděla, že u společností, ve kterých figurovali obžalovaní, prováděla kontrolu jako inspektor pověřený touto kontrolou, kdy je zaměstnána jako inspektor Oblastního inspektorátu práce pro Jihomoravský a Zlínský kraj, pracuje na odboru pracovněprávních vztahů, který kontroluje dodržování předpisů, jež mají vztah k pracovněprávnímu vztahu. Na společnost XXXXX si vzpomíná pouze matně, odpovídala s odkazem na informace, které si aktuálně přečetla v příslušném protokolu ke kontrole.
128. Vypověděla, že kontrolu zahájili v provozovně v Bystrci, kdy v jejím průběhu dospěli k rozhodnutí požádat o poskytnutí součinnosti zaměstnance, na základě toho vytipovali dva zaměstnance, a to podle místa bydliště, neboť velká část zaměstnanců bydlela mimo území Jihomoravského či Zlínského kraje, navštívili dvě osoby doma. Průběh kontroly ani závěr si svědkyně nepamatovala. S odkazem na příslušný protokol uvedla, že byly zjištěny dva nedostatky, tím prvním bylo nevydané potvrzení při skončení pracovního poměru. Druhým nedostatkem pak bylo posouzení výuky anglického jazyka, kdy bylo třeba řešit, zda jde o prohlubování či zvyšování kvalifikace.
129. Obecně svědkyně uvedla, že pokud jde o vytipování jednotlivých subjektů ke kontrole, může to být na základě nějakého vypsání úkolu či na základě podnětu od občanů. V tomto konkrétním případě si důvod kontroly svědkyně nevybavila. Pro průběh kontroly není stanovena žádná metodika. Dívají se obecně na pracovněprávní doklady, tj. pracovní smlouvy, mzdové výměry, vyplácení mezd, případně poskytování cestovních náhrad, evidenci pracovní doby. Sledují splatnost mezd, způsob, jakým je mzda vyplacena, zda je placena v takové výši, v jaké byla účtována. Rovněž, byly-li sjednány, kontrolují také srážky ze mzdy. Zjistí-li tedy, že nebyla mzda poskytnuta v dohodnuté výši, chtějí vědět, z jakého důvodu. V případě existence dohod o srážce ze mzdy tyto žádají předložit.
130. V tomto konkrétním případě z protokolu vyplývá, že dohody o srážkách ze mzdy řešili, byly sjednávány z důvodu poskytování jazykového kurzu.
131. V rámci přípravného řízení svědkyně ujasnila, že ke kontrole došlo na základě reportáže v televizi, která se týkala obecně poskytování dotací od úřadu práce na zaměstnávání zdravotně postižených osob. Ve společnosti XXXXX zjistili, že zaměstnanci podepisovali se zaměstnavatelem dohody o srážkách ze mzdy na kurzy anglického jazyka, na základě kterých jsou každý měsíc zaměstnancům z mezd strhávány částky na kurz. S kolegou tedy doma navštívili dva zaměstnance, a to P. U. a V. V., o nichž zjišťovali, zda kurzy opravdu probíhají. Zjišťovali, zda dohody byly uzavřeny v souladu s dobrými mravíky a zda dohody nebyly účelovými. S odkazem na příslušný protokol uvedla, že U. tvrdil, že angličtinu bude ke své práci víceméně potřebovat, pan V. odpovídal stejně, potvrdil, že kurz angličtiny probíhá, a to on-line, jeho znalosti jsou pravidelně kontrolovány lektorem kurzu. V. měl sdělit, že angličtinu bude v práci výhledově potřebovat. Doplnila, že tehdy dospěli k závěru, že se jedná o prohlubování kvalifikace ze strany zaměstnanců, tudíž by kurzy angličtiny měl hradit zaměstnavatel. Měla za to, že věc vyhodnotili tak, že znalost angličtiny nebyla požadována na

počátku práce, ale byla žádána po určité době výkonu práce, kdy později zaměstnanci tuto znalost měli mít. V přípravném řízení svědkyně uváděla, že o této situaci hovořila i s panem Š., který řekl, že 10 % práce zaměstnanců probíhá v angličtině, jde o práci lépe placenou, v budoucnu by se chtěli zaměřit na vyhledávání firem v angličtině. Podle něj bylo optimální, aby zaměstnanec už při výkonu zaměstnání uměl anglicky, přesto však svědkyně dovodila, že šlo o prohlubování kvalifikace.

132. V souvislosti s uvedenou kontrolou svědkyně nedávala žádný podnět ani nijak jinak neřešila vznik případné pochybnosti či podezření, které by bylo potřeba řešit. V tomto konkrétním případě řešili, zda je třeba úpravu úhrady za kurz hodnotit jako nedostatek ze strany zaměstnavatele nebo nikoli. Dospěli tehdy k závěru, že zaměstnavatel po zaměstnancích požadoval znalost angličtiny pro výkon práce, a to třeba někdy v budoucnu. V tomto konkrétním případě v počítači nenašla, že by bylo vydáno nějaké opatření, které by se týkalo odstranění zjištěných nedostatků, nicméně není vyloučeno, že opatření vydáno bylo.
133. Svědkyně L. T. uvedla, že pracovala na Úřadě práce Blansko na pozici kontrolora, s kolegou J. prováděla kontrolu ve společnosti XXXXX, kdy s odkazem na protokol z příslušné kontroly uvedla, že kontrolovali počet zaměstnanců se zdravotním postižením. Společnost měla nárok na příspěvek na zaměstnávání zdravotně postižených podle § 78 zákona o zaměstnanosti. Kontrolovali první čtvrtletí roku 2008, kdy konkrétní detaily si nicméně svědkyně nepamatovala, stejně tak již neznala výši příspěvků v uvedeném období. Doplnila, že v uvedené době bylo možné, aby byly přiznány příspěvky na zaměstnávání zdravotně postižených více zaměstnavatelům. Později došlo ke změně zákona o zaměstnanosti, na základě které mohl příspěvky dostat pouze jeden zaměstnavatel, a to ten, u kterého vznikl pracovní poměr nejdříve.
134. Pokud jde o konkrétní kontrolu v XXXXX, svědkyně si již nevzpomněla, čím se zaměstnanci zabývali, nedokázala ani uvést, zda by vůbec mohli posuzovat, zda vykonávaná práce je účelná. Příspěvky byly poskytovány zpětně po splnění všech podmínek za celé čtvrtletí najednou.
135. Svědek P. J. uvedl, že v roce 2008 pracoval na Úřadě práce v Blansku jako kontrolor, a to do konce roku 2011, následně celé oddělení přešlo pod Inspektorát práce pro Jihomoravský a Zlínský kraj. Vyjadřoval se k protokolu o výsledku kontroly ze září 2008 u společnosti XXXXX, konkrétně v její provozovně XXXXX v Brně, kdy uvedl, že tam byl s kolegyní T.. Šlo o kontrolu dodržování § 78 zákona o zaměstnanosti, týkalo se to příspěvku na zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Na předmět činnosti uvedené společnosti si svědek nevzpomněl. Taktéž si nevybavil, co konkrétně dělali zaměstnanci pro tuto firmu. Svědek si již nevybavil, jaká konkrétní výše příspěvku byla tehdy zákonem stanovena, hovořil o částce asi 8 – 9 tisíc Kč, kdy částečně invalidní občané měli příspěvek nižší.
136. Svědek obecně uvedl, že kontrolovali pracovní smlouvy zaměstnanců, mzdové listy a doklady o tom, že byly provedeny zákonné odvody a že byly vyplaceny mzdy. Pokud zjistili, že zaměstnanci nebyla vyplacena celá výše mzdy, zajímali se, z jakého důvodu proběhla srážka ze mzdy, byly dokládány dohody o srážkách mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem, nicméně dále se tím již nezabývali. Neměli k průběhu kontroly žádný metodický pokyn, nezabývali se účelností práce, stejně tak se nezabývali vlastním obsahem dohod o srážkách ze mzdy.
137. Pokud jde o kontrolu u společnosti XXXXX, nevzpomněl si svědek na nic nestandardního, doplnil, že na základě plné moci s nimi jednala D. V., kdy šlo asi o účetní.
138. K dotazu na případné kurzy cizího jazyka uvedl, že při své práci se s dohodou mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem o odvozech částky použité na platbu výuky cizího jazyka setkal, nicméně

nedovedl říci, zda tomu tak bylo právě u společnosti XXXXX. V jejich kompetenci nebylo kontrolovat, zda případný kurz vůbec probíhá.

139. Svědkyně A. S. vypověděla, že od dubna 2009 pracovala v Brně na Oblastním inspektorátu práce pro Jihomoravský a Zlínský kraj, a to do srpna 2011. Vyjadřoval se k rozhodnutí o námitkách proti výsledku přezkoumání protokolu ze dne 23. 7. 2009 ve vztahu ke společnosti XXXXX, kdy uvedla, že rozhodnutí bylo reakcí na námitky uvedené společností. Doplnila, že obecně praxe vypadá tak, že zaměstnanci inspektorátu provedou kontrolu u zaměstnavatele, jejímž výstupem je protokol. Proti protokolu se kontrolovaná osoba může bránit žádostí o jeho přezkoumání, žádost přezkoumá sám inspektor provádějící kontrolu. Proti výsledku přezkoumání protokolu pak může kontrolovaná osoba podat námitky, o kterých rozhoduje vedoucí inspektor. O toto se jednalo i v tomto případě, kdy svědkyně rozhodovala o těchto námitkách. Uvedeným případem se předtím zabývali paní M. a pan V..
140. Pokud byly svědkyni předloženy námitky, o kterých v uvedeném případě rozhodovala, uvedla, že podstatou námitek byl nesouhlas kontrolované osoby se závěrem inspektorátu práce, že kurz angličtiny je formou prohlubování kvalifikace. Svědkyně s odkazem na znění zákona uvedla, že prohlubování kvalifikace hradí zaměstnavatel. Nicméně kontrolovaná osoba zde tvrdila, že kurz angličtiny byl osobní aktivitou zaměstnance, kterou si sám hradí. V tomto případě byla část mzdy zaměstnanců odesílána na cizí účet uvedený v protokole, kdy mělo jít právě o úhradu zmíněného kurzu angličtiny.
141. Svědkyně vypověděla, že trvá na rozhodnutí uvedeném v závěru, že kurz angličtiny byl prohlubováním kvalifikace, kdy odkázala na rozhovor s jednatelem společnosti Š. a výpovědi dvou náhodně vybraných zaměstnanců.
142. Svědkyně doplnila s odkazem na příslušný případ, že posledním krokem každého protokolu o kontrole je vydání tzv. opatření na odstranění nedostatků, nicméně v tomto případě k vypracování a zaslání opatření nedošlo.
143. U hlavního líčení byl dále jako svědek vyslechnut B.G. Svědek uvedl, že se znal s obžalovaným Š. z minulosti, kdy měl Š. reklamní agenturu a dělal pro jejich firmy XXXXX reklamu, propagaci. Dále uvedl, že působil jako jednatel a výkonný ředitel ve společnosti XXXXX, jazyková a vzdělávací agentura, a to do roku 2011, kdy odešel a založil si novou společnost. V předchozím období dělala společnost XXXXX společnosti XXXXX, jazyková a vzdělávací agentura, reklamu na svých serverech, tuto službu poté převzala společnost XXXXX. XXXXX pro společnost XXXXX realizoval pouze drobné služby, konkrétně výuku jazyků zaměstnanců a majitelů společnosti XXXXX v rozsahu řádově 3 – 6 tisíc Kč měsíčně, konkrétně poskytovali lektora, který k nim docházel, nebo oni docházeli k nim na firmu, kdy svědek si vybavil výuku francouzštiny, kam chodil rovněž do skupiny. Dále uvedl, že společnosti XXXXX poskytl dvakrát krátkodobou půjčku po 500 tisíc Kč, která jim byla řádně i s úroky vrácena. Se společnostmi XXXXX, XXXXX spolupracovali od roku 2000.
144. Pokud jde o společnost XXXXX, svědek o ní věděl pouze to, že má sídlo v Anglii, kdy kontakt na společnost mu dal pan Š. s tím, zda by byl svědek schopen dodávat jim virtuálně licenční prostředí na výuku jazyků, šlo o elektronický systém pro výuku, který nazývali C-learning. Prodávali pouze základní prostředí, další jeho obsah si pravděpodobně dělala ta společnost sama, šlo zřejmě o nastavení otázek a odpovědí k vyhodnocování. Licenci tedy prodali společnosti XXXXX a ta si ji pak doplňovala, mohla ji poskytnout dále. Pokud jde o kontakt na uvedenou společnost, Š. mu poskytl pouze e-mailovou adresu, kde XXXXX společnost oslovil, nabídka byla přijata. On sám

s nikým ze společnosti XXXXX nejednal osobně ani telefonicky. Neví, s kým tam bylo konkrétně komunikováno, pravděpodobně šlo o ženu.

145. Svědek si nevzpomněl, že by snad ze společností skupiny XXXXX kromě shora uvedených drobnějších částek proudily do společnosti XXXXX nějaké další finanční prostředky. Pokud jde o poskytování licence společnosti XXXXX, svědek měl za to, že k tomu docházelo v letech 2008 - 2010, později už pravděpodobně ne. Licence byla hrazena platbami na základě faktur, a to zřejmě měsíčně.
146. Dokazování bylo doplněno znaleckým posudkem včetně jeho doplnění a výsledku znalce Ing. Václava Poloka z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence. V rámci znaleckého posudku se znalec vyjadřuje s odkazem na účetní doklady společnosti holdingu XXXXX v jaké výši a kdy jednotlivé společnosti holdingu čerpaly konkrétní příspěvky na zaměstnávání zdravotně postižených. Dále se posudek zabývá výkonem výdělečných a podnikatelských činností u jednotlivých společností holdingu, znalec analyzuje obchodní aktivity společnosti a rozebírá základní účetní a ekonomické ukazatele, kdy dle znalce se v rámci hospodaření společností vyskytuje obrovské množství reálně nepřehledných transferových kapitálových operací typu půjček, vkladů, převodů, zpětných vratek a nejrůznějších záloh od ostatních partnerských obchodních společností i jednatele Š., u všech společností je typický převis hodnoty přijatých dotačních zdrojů nad hodnotami výnosů z vlastní činnosti. Většina vyprodukovaných výnosů (obratů) je umístěna v kategorii pohledávek, u čehož znalec postrádá ekonomické či logické vysvětlení. U většiny ze společností byl zaznamenán stav ekonomického úpadku. V nepoměru k ekonomickému efektu podnikání společností a bez ohledu na výsledek hospodaření je pro společnosti typický rostoucí objem osobních nákladů. Znalec se dále zabýval obchodní bilancí mezi jednotlivými společnostmi holdingu a společností XXXXX, kdy takto byla vypracována příslušná příloha obsahující detailně jednotlivé účetní případy (faktury), jednalo se o úhradu faktur na základě licenční smlouvy, přičemž celková výše plateb uvedené společnosti za všechny firmy v rámci holdingu činí ve sledovaných obdobích 84 124 155 Kč.
147. V rámci prvního doplnění znaleckého posudku znalec analyzuje konkrétní zaúčtované výnosy, porovnává hodnotu přijatých dotačních prostředků s celkovými příjmy. Zabývá se rovněž zaúčtovanými obchodními případy, které dokladují obchodní vztahy mezi jednotlivými společnostmi holdingu. Doplnění označené 2/2014 analyzuje výši čisté mzdy jednotlivých zaměstnanců v období 2008 – 2009, kterou měl dle zadání dopočítat z příslušného příspěvku na zaměstnání zdravotně postižených. V rámci dalšího doplnění znaleckého posudku (2/2015) znalec doplňuje rozčlenění finančních plnění vůči společnosti XXXXX ze strany jednotlivých společností, a to v rámci zadaných časových období působení jednotlivých jednatelů ve společnostech. V posledním doplňku se pak znalec zabývá ztotožněním dotačních prostředků, zaslaných úřady práce jednotlivým společnostem z holdingu, s přehledem zaúčtovaných dotačních finančních zdrojů. V rámci výpovědi znalec pouze komentuje jednotlivé výstupy znaleckého posudku, blíže popisuje některé z tabulek, které jsou přílohami znaleckého posudku či jeho doplnění.
148. Pokud jde o provedené listinné důkazy, předně šlo o dokumentaci pracovněprávních vztahů mezi společnostmi holdingu XXXXX a jejich zaměstnanci, konkrétně pracovní či obdobné smlouvy včetně příslušných dodatků, pokud docházelo k prodloužení pracovních poměrů, mzdové výměry včetně případných dodatků za situace, kdy došlo ke změně mzdy, v některých případech šlo o smlouvy o nájmu licenční smlouvy, které byly se zaměstnanci uzavírány po dobu jednoho roku od 1. 1. 2008 a v naprosté většině případů s odkazem na předloženou dokumentaci 28. 2. 2008 ukončeny, smlouvy o nájmu movité věci, jejímž předmětem byl pronájem notebooku, kdy tyto

smlouvy byly také uzavírány na počátku roku 2008, resp. na konci roku 2007, dodatky, na základě kterých bylo upraveno nájemné na částku 0 Kč a které byly datovány ke dni 28. 2. 2008. Rovněž byly k důkazu provedeny smlouvy o poskytování výuky anglického jazyka a zejména dohody o zasílání mzdy, a to v návaznosti jednak původně na uzavřené smlouvy o nájmu licenční smlouvy, příp. smlouvy o pronájmu movité věci, následně v návaznosti na zmíněné smlouvy o poskytování výuky anglického jazyka.

149. Pokud jde o uvedenou dokumentaci, tato byla předkládána jednak zmíněnými svědky, jednak dalšími zaměstnanci, konkrétně M. B., P. B., P. H., J. H., Z. K., Š. L., M. M., D. S.
150. Dále byly k důkazu provedeny listiny, které dokladovaly provádění kontrol ze strany úřadů práce či Oblastního inspektorátu práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj. Ze souhrnného sdělení naposledy uvedené organizace je zřejmé, že inspektorát zaevidoval v průběhu roku 2009 tři podněty ke kontrole u dvou společností z holdingu XXXXX, kdy kontrola u XXXXX, byla prováděna v dubnu a květnu 2009, při kontrole bylo zjištěno, že zaměstnavatel prováděl zaměstnancům srážky ze mzdy jako úhrady za kurz anglického jazyka, ačkoli se jednalo o prohlubování kvalifikace, které je v zájmu zaměstnavatele a jehož náklady má s odkazem na příslušný zákon nést zaměstnavatel, proti rozhodnutí byly podány námitky, které byly následně v červenci 2009 rozhodnutím vedoucího inspektora zamítnuty. Zmíněné sdělení bylo doplněno příslušnými listinami, zejména protokolem o výkonu kontroly, seznamem zaměstnanců, na které zaměstnavatel žádal příspěvek dle § 78 zákona o zaměstnanosti, protokolem o poskytnutí informací, z něhož je zřejmé, že kontrolaři hovořili se dvěma zaměstnanci, a to s P. U. a V. V., dále s jednatelem kontrolovaného subjektu I. Š., sdělení bylo dále doplněno listinami dokumentujícími pracovní poměr některých zaměstnanců včetně souvisejících ujednání o mzdě, dále bylo provedeno rozhodnutí o námitkách proti výsledku přezkoumání protokolu, jehož obsah byl v souladu se shora rozvedeným sdělením.
151. Soud dále k důkazu provedl listiny Úřadu práce, krajské pobočky v Brně, kdy šlo o sdělení vztahující se k zákonným podmínkám získání nároku na příspěvek při zaměstnávání zdravotně postižených, dále šlo o zprávu Úřadu práce Brno-město, která byla vyjádřením k prováděným kontrolám subjektů z holdingu XXXXX, resp. ke kontrolám plnění zákonných podmínek pro výplatu uvedeného příspěvku. Listina byla doplněna přehledem poskytnutých příspěvků a dále protokoly o výsledku finanční kontroly u společnosti XXXXX ze dne 14. 5. 2007, u společnosti XXXXX, ze dne 11. 12. 2007, u společnosti XXXXX, ze dne 11. 8. 2008, u společnosti XXXXX, z března 2009 a dubna 2009, dále u společnosti XXXXX, z března až dubna 2009, u XXXXX s. r. o. ze srpna 2008 a března a dubna 2009, kdy z protokolů vyplývá, že kontrola se soustředila na dokladování splnění podmínek, které jsou rozhodné pro vznik nároku na zmíněné příspěvky.
152. Další skupina dokumentů, jež byla provedena k důkazu, se týká provádění domovních prohlídek, které byly vždy podloženy příslušným příkazem k domovní prohlídce, jedná se konkrétně o domovní prohlídky bytové jednotky, nacházející se v bytovém domě na adrese XXXXX, bytové jednotky na adrese XXXXX, a rodinného domu na adrese XXXXX, kdy se jedná o byty, jež užívali obžalovaní, případně o nemovitost, v nichž se nacházely výrobní, skladové a administrativní prostory, příp. sídlo společností holdingu XXXXX. Protokoly byly doplněny příslušnou fotodokumentací a navazovaly na ně také protokoly o zajištění dat, které se týkají zajišťování dat z výpočetní techniky, jež byla nalezena a zajištěna právě v rámci zmíněných domovních prohlídek, příp. byl proveden záznam o zpřístupnění dat na serveru na základě souhlasu oprávněných osob.
153. Další skupina listin, jež byly provedeny k důkazu, se vztahuje ke společnosti XXXXX., zejména se jednalo o dohody o sdružené platbě, které byly uzavřeny se společností XXXXX. jakožto příjemcem na straně jedné a společnostmi holdingu XXXXX jakožto plátcí na straně druhé, na

základě které měl plátce provést úhrady na základě žádosti zaměstnanců do banky příjemce jednu sdruženou platbu v souhrnné výši dle podkladů předaných zaměstnanci, přičemž příjemce si vyhradil právo vyžádat si platbu v hotovosti v sídle plátce. Dále byla provedena na smlouvu navazující potvrzení o přijetí platby v hotovosti jednatelkou společnosti S. T. od uvedených společností, a to řádově statisícových částek. Dokazování bylo v tomto směru doplněno odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání ručního písma, které se zabývalo právě podpisy na jednotlivých potvrzeních o přijetí platby a na dohodách o sdružené platbě a jehož výsledkem je závěr, že zmíněné listiny jménem S. T. podepisovaly minimálně dvě osoby. Nebylo možné stanovit, zda některou z listin podepisovala přímo osoba jménem S. T., kdy znalci neměli k dispozici žádný srovnávací materiál této osoby.

154. Rovněž byly k důkazu provedeny listiny, které dokladují založení společnosti XXXXX., kdy osobou označenou jako ředitel společnosti měla být S.L.T., jednalo se o osobu, která měla veškeré pravomoci jménem společnosti samostatně jednat. Společnost byla takto založena na základě listin podepsaných dne 22. 11. 2007. Dne 29. 11. 2007 pak uvedená společnost udělila I. Š. a A. M. generální plnou moc, kdy každý z nich byl na základě této plné moci oprávněn vykonávat a provádět všechny úkony nebo jakýkoli úkon samostatně a nezávisle, kdy demonstrativně bylo uvedeno např. otevírání, spravování a eventuálně i uzavírání bankovních účtů společnosti u konkrétní banky v Budapešti či v kterékoli jiné bankovní instituci v Maďarsku nebo kdekoli na světě, mít podpisová a dispoziční práva k tomuto bankovnímu účtu, disponovat volně se zdroji uloženými na účtech a provádět veškeré další transakce, které se účtu týkají, zejména transakce hotovostní a další.
155. Dále soud k důkazu provedl smlouvu o poskytování finančních služeb, která byla uzavřena společností XXXXX, jíž zastupovali I. Š. a A. M., se společností MKB Bank, takto byl u uvedené banky založen dne 22. 8. 2008 běžný účet, a to pro účtování v českých korunách účet č. XXXXX/XXXXX, pro účtování v eurech účet č. XXXXX/XXXXX. Z výpisů ze zmíněných účtů vyplývá, že opakovaně v průběhu let 2008 a 2009 obžalovaný Š. vybíral částky ve výši desetitisíců eur. Obžalovaný Š. a M. měli také ke zmíněnému účtu podpisová práva s odkazem na příslušné oznámení a podpisové vzory. Banka měla v souvislosti s poskytováním finančních služeb k dispozici také kopie osobních dokladů obou obžalovaných. Pokud jde o běžný účet zakládaný u banky CIB Bank, Budapešť, i zde byly k důkazu provedeny listiny, z nichž vyplývá, že společnost XXXXX založila u této banky běžný účet, kdy za ni jednali zplnomocněnci A. M. a I. Š., jednalo se o účet č. XXXXX pro účtování v českých korunách, XXXXX pro účtování v eurech. Smlouva byla sepsána dne 17. 12. 2007. Dále byly k důkazu provedeny listiny, z nichž vyplývá, že A. M. požádal o využívání služeb elektronického internetového bankovníctví banky CIB ve vztahu ke shora rozvedeným účtům.
156. Pokud jde o účet založený u společnosti Hypo Investment Bank ve Vadúzu, IBAN XXXXX, k důkazu byly provedeny listiny získané na základě právní pomoci, z nichž vyplývá, že uvedený účet byl založen A. M. a I. Š. pro společnost XXXXX, oba obžalovaní měli k účtu dispoziční právo, podepsali podpisové vzory, a to dne 3. 11. 2008. Banka disponovala kopiemi osobních dokladů obou obžalovaných. I. Š. žádal také o využívání elektronického bankovníctví ve vztahu k uvedenému účtu. I zde byly doloženy listiny, které dokladují založení a existenci společnosti XXXXX, a rovněž plná moc udělená ředitelkou, jednající za uvedenou společnost, s. t., I. Š. a A. m., kdy v zásadě se jedná o plnou moc generální, na základě které mohou oba obžalovaní jednat samostatně a nezávisle, zejména založit, spravovat, provozovat a časem uzavřít bankovní účet společnosti u banky Hypo Investment Bank ve Vadúzu, případně u jakékoli jiné bankovní instituce v Lichtenštejnsku nebo kdekoli na světě, mít podpisové a dispoziční právo k tomuto bankovnímu účtu, svobodně disponovat finančními prostředky na účtě uloženými a provádět veškeré další

transakce s účtem spojené.

157. Dále byla dne 3. 1. 2008 uzavřena komisionářská smlouva mezi XXXXX jako komitentem a komisionářem A. M., kdy na základě této smlouvy měl komisionář pro klienta provádět nábor klientů pro výuku anglického jazyka, s nimi jednat, vybírat hotovost z bankovních účtů a provádět kompletní poradenství během účinnosti smlouvy. Na uvedenou smlouvu navazuje odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání ručního písma, závěrem je mimo jiné to, že podpis na lince XXXXX není vyhotovený ručně psacím prostředkem, ale technickou cestou, podpis byl vytvořen otiskem razítka tzv. faximilie podpisu, a to černou razítkovací barvou, jedná se tedy o originály otisku razítka.
158. Pokud jde o osobu S.L.T., k šetření po její identitě byla provedena celá řada důkazů, jedná se o zprávy, sdělení, výpisy a další listiny, které dokladují, že společnost byla založena dne 22. 11. 2007 a 3. 7. 2012 byla zrušena, kdy ke dni založení společnosti byla jmenována ředitelkou S.L.T.. Takto byly provedeny listiny, které obsahují informaci, že pokud jde o sídlo společnosti XXXXX, jedná se o sídlo skupiny, která poskytuje společně sekretářské a registrační služby. Dle zpráv odboru konzulárních činností Ministerstva zahraničních věcí je S.T. státní příslušnicí státu XXXXX, tito jsou osvobozeni od vízové povinnosti, přičemž dle zprávy policie za období 2007 – 2010 nejsou evidovány záznamy o vstupu nebo odjezdu uvedené osoby z území České republiky. V době od 23. 6. 1999 do 3. 1. 2000 byl dotyčné udělen dlouhodobý pobyt za účelem podnikání, který byl ukončen z důvodu zániku účelu pobytu. Do 3. 1. 2000 měla být zaměstnána ve společnosti v Praze, byla ubytována v obci Jince, okres Příbram. Dle zprávy policie odkazující na sdělení Interpolu S.T. nemá ve Velké Británii žádné kriminální záznamy a není tam evidována žádná adresa pobytu. Dle výpisu z veřejného rejstříku uváděný zaměstnavatel S.T. nebyl dohledán. Z výpisu lustrace na Googlu vyplývá, že na osobu označenou S.L.T. je evidováno 34 řídicích funkcí v různých společnostech.
159. Dále bylo k důkazu provedeno přeložené prohlášení osoby S.T., v němž potvrzuje, že přijala platby od společnosti holdingu XXXXX a potvrdila, že její společnost vyhotovila potvrzení platby ze dne 18. 4. 2008.
160. Soud k důkazu provedl seznamy a tabulky, v nichž jsou seřazeni veškerí odběratelé společností holdingu XXXXX tak, jak tyto informace vyplynuly dle znalce z příslušných účetních přehledů, a to včetně úředního záznamu o vyhodnocení informací vyplývajících ze sdělení jednotlivých odběratelů holdingu. Uvedené listiny obsahují informace o odběratelích v tom smyslu, že v naprosté většině společnosti holdingu XXXXX zprostředkovávaly prodej zájezdů, za což obdržely provizi, ve dvou desítkách případů společnosti holdingu XXXXX pronajímaly skladovací prostory, zajišťovali přepravu zboží, v dalších případech šlo o pronájem billboardů, objednávky reklamních předmětů typu tužky, čepice, tisk vizitek, jídelních lístků apod., v několika případech odběratelé odkupovali vozidla, mobilní telefony, navigace, kupovali od společnosti holdingu XXXXX vitamíny, dále kancelářské židle, větší množství notebooků. Společnost holdingu XXXXX také měla dodávat tréninkové semináře, vybrat uchazečku na pozici asistentky, poskytovat službu programátorů na vývoj a údržbu softwaru, provádět programátorské práce, vyhotovit aplikaci kontrolující aktivity zaměstnanců apod. Ve dvou případech oslovení odběratelé sdělili, že společnost holdingu XXXXX prováděla telefonický průzkum trhu a vypracovávala příslušnou databázi, případně dále oslovovala vytipované firmy ke spolupráci, a to ve dvou případech, dále měla dodat databázi řešení pro zdravotnictví.
161. K důkazu byla provedena také zpráva společnosti XXXXX, v níž zástupce společnosti uvádí, že v letech 2008 a 2009 odebírali od společností holdingu XXXXX reklamní a marketingové služby

za částku 40 000 Kč měsíčně v roce 2008 a 20 000 Kč měsíčně v roce 2009, šlo o rozsáhlou bannerovou reklamu na portálech spravovaných společností XXXXX. Dále společnost XXXXX holdingu po dobu několika měsíců dodávala službu „výuka anglického jazyka“, jejich lektora pro skupinu zhruba 3 – 4 osob v rozsahu 10 – 15 vyučovacích hodin měsíčně. Sdělení obsahovalo informaci, že jednatel společnosti B.G. si nepamatuje a nemůže ani dohledat, že by dodávali společností holdingu jazykový kurz pro výuku angličtiny v elektronické podobě. Odkazoval přítom na skutečnost, že účetní doklady do roku 2012 již nemá k dispozici.

162. Po provedení shora rozvedených důkazů a jejich zhodnocení jednotlivě a zejména ve vzájemných souvislostech soud dospěl k závěru, že bylo jednoznačně prokázáno, že došlo k jednání tak, jak je rozvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.
163. Především soud při skutkových zjištěních zcela vycházel z listin dokumentujících vznášení nároku společností holdingu XXXXX na přiznání příspěvku dle § 78 zákona o zaměstnanosti a procesy přiznávání nároku ze strany úřadů práce, kdy nevznikly sebemenší pochybnosti o pravosti uvedených podkladů. Zde soud odkazuje na zmíněné žádosti, jmenné seznamy a následující rozhodnutí úřadu práce ve vztahu ke společnosti XXXXX, kdy listiny vztahující se k prvnímu čtvrtletí roku 2008 až čtvrtému čtvrtletí roku 2010 jsou shromážděny na č. l. 2 748 - 3 054, následně listiny týkající se období od prvního čtvrtletí roku 2011 do druhého čtvrtletí roku 2012 se pak nacházejí ve svazku č. 10. Rozhodnutí Úřadu práce Brno-město, na základě kterého byl poskytnut příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za první čtvrtletí roku 2010, je zařazeno na č. l. 6 609 - 6 610. Z uvedených listin tak vyplývá, že pokud jde o společnost XXXXX, na základě žádostí podaných z jejich strany bylo rozhodnuto ve vztahu k předmětnému období o přiznání příspěvku v celkové výši 102 251 630 Kč, z toho za období, kdy byli jednatelem obžalovaní Š. a M., se jednalo o částku 30 879 773 Kč, následně za období od třetího čtvrtletí roku 2009 do druhého čtvrtletí 2012 pak o částku 71 371 857 Kč, jedná se tedy o období, kdy byla jednatelkou pouze obžalovaná V..
164. Pokud jde o společnost XXXXX (do 19. 10. 2009 XXXXX), soud, pokud jde o skutková zjištění vztahující se k žádostem společnosti o příspěvek dle § 78 zákona o zaměstnanosti a následné rozhodování o jeho výši, odkazuje na žádosti, jmenné seznamy a rozhodnutí na č. l. 3 332 - 3 472, 3 476 - 3 598 a 3 626 - 3 775, z nichž vyplývají údaje o aktivitě uvedené společnosti ve vztahu k druhému čtvrtletí 2008 až k druhému čtvrtletí 2012. Z uvedených listin vyplývá, že na základě v tomto období podaných žádostí bylo rozhodnuto o vyplacení příspěvků v celkové výši 34 232 426 Kč, kdy po celé období byl jednatelem pouze a jedinec obžalovaný I. Š..
165. XXXXX (od 30. 3. 2010 pak XXXXX) podávala rovněž žádosti o zmíněný příspěvek, doplněné příslušnými jmennými seznamy, na základě kterých bylo úřadem práce vydáváno rozhodnutí, a to ve vztahu k obdobím od prvního čtvrtletí 2008 do druhého čtvrtletí 2012, zde soud odkazuje na listiny shromážděné ve svazku 19 na č. l. 6 380 - 6 532, následně na listiny shromážděné ve svazku č. 12. Na základě zmíněných žádostí byla vydána rozhodnutí, z nichž vyplývá, že společností XXXXX, byla za období, kdy byl jednatelem obžalovaný Š., tedy do druhého čtvrtletí 2009, přiznána na příspěvcích částka ve výši 20 383 037 Kč, následně pak za jednatelství obžalované V. částka 78 433 756 Kč, celkem tedy 98 816 793 Kč.
166. Listiny, které byly podkladem pro přiznání příslušných příspěvků ze strany úřadu práce pro společnost XXXXX, pak jsou založeny na č. l. 4 213 - 4 355 a 4 398 - 4 594, a to za období od prvního čtvrtletí 2008 do čtvrtého čtvrtletí roku 2010, kdy byly žádosti podávány u úřadu práce v Blansku, následně pak na č. l. 6 643 - 6 646, kde jsou shromážděna příslušná rozhodnutí, vydaná na základě podaných žádostí za období od prvního čtvrtletí 2011 do druhého čtvrtletí 2011. Z listin

vyplývá, že celkově bylo ve vztahu k uvedené společnosti rozhodnuto o přiznání příspěvku ve výši 68 226 190 Kč, a to nejprve za období do třetího čtvrtletí 2009 ve výši 21 797 930 Kč, následně pak v době, kdy byla jednatelkou a příslušné žádosti podepisovala obžalovaná V., 46 428 260 Kč. Soud doplnil, že pokud jde o žádost, která byla na úřad práce podána 22. 10. 2009, tedy v době, kdy již byla jednatelkou V. V., žádost byla podepsána obžalovaným M.

167. Celkem tedy došlo k přiznání příslušných příspěvků ve výši 303 527 039 Kč, kdy z platebních poukazů, případně výpisů z účtů vyplývá, že konkrétní přiznané příspěvky byly skutečně vyplaceny na účty příslušných společností.
168. Pokud jde o hodnocení výpovědí obžalovaných, soud má za to, že tvrzení obžalovaných v rámci jejich výpovědí je třeba hodnotit jako účelová, neodpovídající realitě, která zcela jednoznačně vyplývá z ostatních důkazů, zejména ze svědeckých výpovědí a provedených listin.
169. Ke svědeckým výpovědím soud uvádí, že ve věci byli u hlavního líčení či v přípravném řízení vyslechnuti jako svědci či vypovídali v rámci podaného vysvětlení zejména zdravotně postižení zaměstnanci společností holdingu XXXXX. Jedná se o osoby, u kterých nebyly zjištěny žádné zásadní vazby na obžalované, v naprosté většině případů jde o osoby s různým stupněm zdravotního postižení, které měly zásadní zájem o zaměstnávání v období, jímž se soud zabývá. Svědci v zásadě shodně uvedli, že byli v té době odkázáni pouze na relativně nízké příjmy pocházející z invalidních důchodů, vždy uváděli, že měli zájem o práci, která se jim takto nabízela, a to z toho důvodu, že si chtěli přivydělat byť malou částku k důchodu, práce, kterou takto měli vykonávat, nebyla náročná, a to ani časově, jejich zdravotní stav jim umožňoval v tomto rozsahu úkony, které po nich byly požadovány, vykonávat. Svědecké výpovědi zaměstnanců odpovídají v hrubých rysech informacím vyplývajícím z listin, které tito svědci předložili a které dokladují průběh jejich zaměstnaneckých poměrů vůči jednotlivým společnostem holdingu XXXXX, kdy z listin je pak dovoditelný přesný průběh jejich pracovněprávních vztahů, data, kdy vznikl jejich zaměstnanecký poměr, u jakých konkrétních společností holdingu a za jakých mzdových či jiných podmínek. Naprostá většina svědků byla schopná se jednoznačně vyjádřit k tomu, jaké konkrétní příjmy ze zaměstnání u společnosti holdingu XXXXX měla, jaké smlouvy podepisovala, a to nejen ve vztahu k založení pracovněprávního poměru, ale také v souvislosti s kurzem anglického jazyka, k jehož úhradě se zavázali, popř. s nájmem notebooků, a to v souladu s listinami tak, jak tyto byly předkládány u hlavního líčení k důkazu a jak byly jednotlivými svědky komentovány.
170. Pokud jde o zaměstnávání společnostmi holdingu, z dokazování, konkrétně ze svědeckých výpovědí a zejména z listin, bylo zjištěno, že v průběhu roku 2008 byli zdravotně postižení zaměstnáváni u všech čtyř společností holdingu, kdy každá ze společností si na jednotlivého zaměstnance uplatňovala nárok na příslušný příspěvek ve smyslu § 78 zákona o zaměstnanosti. Od počátku roku 2009 pak došlo k omezení v tom smyslu, že jednotliví zaměstnanci již byli zaměstnáni pouze u jedné ze společností holdingu, kdy lze dovodit, že uvedená změna kopíruje změnu právní úpravy zákona o zaměstnanosti, kdy od 1. 1. 2009 již bylo možné uplatnit nárok na čerpání příspěvku na zaměstnání zdravotně postiženého zaměstnance pouze u toho zaměstnavatele, u něhož vznikl pracovní poměr nejdříve. K vlastnímu uzavírání pracovních smluv docházelo zpočátku tak, že zaměstnancům byly osobně předkládány listiny k podpisu, šlo o dohodu, na základě které pracovní poměr vznikl, dále mzdový výměr, současně byly uzavírány dohody o zasílání mzdy, na základě kterých měla být část platu srážena a přeposílána na účet, k dohodě uvedený. Zpočátku se jednalo, jak vyplývá z příslušných dohod, o účet č. XXXXX/XXXXX, kdy šlo o účet společnosti XXXXX, vedený u eBanky. Uvedený účet je uváděn v dohodách o zasílání mzdy uzavřených se zaměstnanci, kteří měli současně uzavřenou buď smlouvu o nájmu movité věci, konkrétně notebooku, a to na dobu jednoho roku, případně smlouvu o nájmu licenční

smlouvy, která se týkala e-learningu - jazykového kurzu. Na základě uvedených smluv o nájmu měly být z mezd zaměstnanců strhávány několikatisícové částky, kdy podpisem dohody o zaslání mzdy zaměstnanci souhlasili s přímým strháváním uvedených částek ze mzdy a jejich zaslání na účet vedený u eBanky. Z příslušných listin také vyplývá, že ke dni 28. 2. 2008 byly uvedené smlouvy o nájmu (pronájem notebooku, nájem licenční smlouvy) hromadně ukončovány, docházelo ke změně, pokud jde o dohody o zaslání mzdy, konkrétně k úpravě částek, jež měly být takto ze mzdy sráženy, především pak ke změně účtu, kdy následně měly být srážené částky zasílány na účet vedený u společnosti CIB Bank Budapešť. Pro roky 2009 a následující pak byly tyto srážky již upraveny jiným způsobem, a to tak, že zaměstnanci uzavírali pro rok 2009 smlouvu o poskytování výuky anglického jazyka se společností XXXXX XXXXX se sídlem v Londýně, kdy smlouvy byly koncipovány jednotně tak, že za výuku se hradila částka 2 757 Kč, smlouva byla doplněna opět dohodou o zaslání mzdy, na základě které pak měla být uvedena částka ze mzdy měsíčně srážena a zasílána na konkrétní účty vedené u MKB Bank Budapešť, Hypo Investment Bank Vaduz, případně měly být částky hrazeny v hotovosti osobě zastupující společnost poskytující výuku anglického jazyka. Smluvní úprava byla u jednotlivých zaměstnanců prodlužována i pro další roky, smlouva byla uzavírána vždy na dobu dalšího jednoho roku. Z informací vyplývajících z rozvedených listin je tak zřejmé, že původně sjednaná mzda ve výši okolo 6 000 Kč byla zaměstnancům krácena o částku, která měla odpovídat úhradě za poskytování jazykového kurzu, na účet jim tak byla zasílána částka mírně přesahující částku 3 000 Kč. Tuto skutečnost potvrdili také v podstatě všichni svědci, kteří byli ve věci slyšeni.

171. Pokud jde o okolnosti uzavírání pracovních smluv a navazujících dohod, a to včetně dohod o nájmu a následně dohod o poskytování výuky anglického jazyka, ze svědeckých výpovědí zaměstnanců vyplývá, že na počátku byli většinou navštíveni konkrétní osobou, která zastupovala zaměstnavatele, byly jim předloženy veškeré listiny k podpisu, v dalších obdobích jim pak byly dokumenty zasílány poštou, většinou s průvodním dopisem. Žádný ze zaměstnanců společnosti holdingu, který byl ve věci vyslechnut, neuváděl, že by se rozhodl podepsat pouze některou z předložených listin, tj. zejména pracovní smlouvu či dohodu, která jiným způsobem zakládala pracovněprávní vztah, aniž by podepsal související dokumenty, tj. smlouvu o nájmu či smlouvu o poskytování výuky anglického jazyka, a to včetně dohod o zaslání mzdy. Zaměstnanci potvrdili, že nebyli žádným způsobem nuceni k podpisu kteréhokoli dokumentu, drtivá většina nicméně situaci vyhodnotila tak, že je třeba podepsat veškeré takto předložené listiny, ze způsobu jednání si nedovodili žádnou jinou možnost, uvedenou situaci akceptovali, kdy velká část svědků uvedla, že s ohledem na jejich konkrétní finanční, zdravotní či jinou osobní situaci považovali přivýdělek ve výši zhruba 3 000 Kč měsíčně za pozitivní, měli o tento způsob přivýdělku zájem, výuku angličtiny nijak neřešili. Svědci měli rozdílné přístupy k možnosti učit se takto angličtinu, kdy někteří uváděli, že možnost výuky anglického jazyka přivítali, někteří tvrdili, že o angličtinu neměli zájem z toho důvodu, že angličtinu na pro ně dostačující úrovni již uměli, jiní s výukou angličtiny nepočítali, případně se o ni snažili, ale nebyli schopni v podobě, v jaké jim byla výuka poskytována, lekce absolvovat.
172. Soud na tomto místě uvádí, že ke skupině svědků, kteří byli zaměstnáni ve společnostech holdingu XXXXX, je třeba přistupovat specificky, a to právě s ohledem na to, že se jedná o osoby zdravotně postižené, kdy v mnoha případech šlo o osoby postižené psychickou poruchou, často šlo o osoby s nižším vzděláním, s problematickým vstupem do běžných společenských vazeb, což bylo navázáno právě na jejich různá zdravotní postižení, kupříkladu šlo o osoby slepé či jinak zrakově postižené, o osoby se sluchovým či pohybovým postižením apod. Z výpovědí svědků je v řadě případů patrné, že žádným způsobem neřešili podmínky zaměstnání, smlouvy ani související dokumentaci často nečetli, akceptovali prostý fakt, že za snadnou časově nenáročnou práci budou dostávat zhruba 3 000 Kč měsíčně, takto své pracovní zařazení a výhody z něho plynoucí chápali.

Obecně naprostá většina zaměstnanců o podmínkách zaměstnání nediskutovala, nepolemizovala, nebylo zjištěno, že by měl někdo ze zaměstnanců snahu zajistit, aby z jeho mzdy částka na výuku angličtiny strhávána nebyla. Z výpovědi svědků vyplývá, že ve společnosti průběh výuky e-learningového kurzu nebyl nijak zastrešován, řešen, neexistovala žádná odpovědná osoba, která by se angličtinou zabývala, ve vztahu k výuce angličtiny nebylo nijak evidováno, kdo kurz skutečně využívá, kdo a s jakými výsledky prochází jednotlivými testy, kdo dosahuje vyšších úrovní. Naprostá většina zaměstnanců kurz neabsolvovala vůbec ani zčásti, někteří se pokusili o jednu či několik lekcí, nicméně nebyli úspěšní, někteří, kteří anglicky na různé úrovni uměli, kurz prošli, tyto osoby nicméně byly schopny postupovat do vyšších úrovní rychle, popřeli následně, že by kurz využívali po celé období, co byli zaměstnání u společností holdingu XXXXX. Ve všech případech tito zaměstnanci pravidelně podepisovali dohody, respektive prodlužovali účinnost dohody o zasílání části mzdy na shora rozvedené účty, kdy se mělo jednat právě o měsíční platbu ve výši téměř 3 000 Kč za využívání e-learningového kurzu angličtiny. Činili tak přesto, že kurz po celé období nevyužívali. Pokud měli jednotliví svědci vysvětlit, z jakého důvodu odvádění značné části dohodnuté mzdy trpěli, vysvětlovali, že pracovní poměr byl takto nastaven, odkazovali na svůj eminentní zájem o zdroj příjmu, případně situaci nerozuměli, mnozí ze svědků teprve v průběhu výslechu si byli schopni uvědomit, jakým způsobem byla jejich dohodnutá mzda strukturována a za co jim měly být srážky strhávány, případně si jakékoli strhávání srážek, ať už za nájem v prvním období zaměstnání či za výuku angličtiny později, neuvědomovali, nevěděli o tom. Ze svědeckých výpovědí vyplývá, že mnozí zaměstnanci obdrželi certifikát o absolvování kurzu, a to i v případech, kdy se angličtině nevěnovali, stránky neotevírali, testy nevyplňovali. Svědci také shodně uváděli, že práce probíhala v českém jazyce, nebylo jim obecně slibováno, že v případě, že absolvují kurz angličtiny, budou moci pracovat s anglickými databázemi, nedocházelo v této souvislosti k žádným příslibům zvýšení mzdy či k jiným výhodám, mzda ani nebyla takto zvyšována. Někteří ze svědků uváděli, že pracovali také s anglickými databázemi, nicméně v rozsahu, který znalost angličtiny vůbec nevyžadoval.

173. Tomu odpovídá například tvrzení svědka K., který kurz zvládl zhruba za dva týdny, kdy se dostal do nejvyšší úrovně, i poté mu byla strhávána částka za kurz angličtiny až do konce pracovního poměru. Svědek v přípravném řízení dokonce uvedl, že souhlas s kurzem angličtiny byl podmínkou pro uzavření pracovního poměru. Se svědkyní B. nikdo neřešil to, že kurz angličtiny, byť ho platila, ignorovala. Svědkyně V. K. kurz pouze zkusila, nic se nenaučila, kurz neabsolvovala. Měla za to, že jazykový kurz byl podmínkou pro získání práce. H. Š. kurz zkusila, dále se mu nevěnovala, za kurz nicméně platila. Svědek Š. kurz nedělal, původně se domníval, že za kurz neplatí, u výslechu při nahlédnutí do příslušných smluv pak potvrdil, že částka za kurz mu byla strhávána. Měl za to, že kurz dělat musí. Svědek M. kurz nedělal, svědek T. kurz pouze vyzkoušel, dále angličtinu neřešil. Na podmínky uzavření smlouvy přistoupil, nijak nad nimi nepřemýšlel. Svědek B. se taktéž anglickému kurzu nevěnoval, nevěděl, za co mu byly sráženy částky ze mzdy. J. B. angličtinu zkoušel, dále se jí nevěnoval. Na doporučení od známé měl za to, že s výukou angličtiny musí souhlasit, jinak práci nedostane. Svědek C. uvedl, že žádná angličtina tam neprobíhala, smlouvy nicméně podepsal. R. H. uvedl, že souhlas se strháváním částky za angličtinu byl podmínkou pro uzavření pracovní smlouvy, ze začátku výuku zkoušel, ta však byla nesrozumitelná, dále to neřešil, nikdo se o to nezajímal. Svědek H. kurzu nerozuměl, lekce nedělal, o poplatku za výuku angličtiny věděl, smlouvy si nečetl, vše podepsal. Ch. uvedla, že kurz angličtiny nešel odmítnout, ona anglicky uměla, nicméně kurz angličtiny byl součástí smlouvy. I když kurz neabsolvovala, mzda jí byla krácena. K. také tvrdila, že výuka angličtiny byla podmínkou pro získání práce, svědkyně neměla zavedený internet, přesto s kurzem souhlasila, částky jí byly strhávány. J. K. měla za to, že akceptace kurzu angličtiny byla podmínkou pro získání práce, byť jí to takto přímo nebylo řečeno, udělala zřejmě nějaké lekce, přišlo jí vysvědčení, kurz dále nijak neřešila. R. K. nebyl schopen kurz absolvovat pro nedostatek znalostí, srážky ze mzdy nicméně probíhaly. R. K. výuku angličtiny ani

nezkusila otevřít, kdy doplnila, že měla za to, že akceptace kurzu angličtiny byla podmínkou pro uzavření ostatních smluv. Svědkyně O. kurz angličtiny využívala, byla s ním spokojená, srážky ze mzdy jí byly odváděny. Svědkyně P. měla původně o kurz zájem, nicméně si s ním nevěděla rady, neabsolvovala ho, srážky za kurz jí sráženy byly. J.R. vypověděl, že mzda byla ponižována o srážky za angličtinu, který měla realizovat nějaká fiktivní jazyková anglická společnost. Smlouvu o výuce podepsal, jinak by zaměstnání nezískal. R. tvrdila, že vydělávala asi 3 tisíce Kč měsíčně, za kurz angličtiny, byť smlouvu o výuce podepsala, neplatila, měla to odpuštěno. S. za angličtinu platil, nicméně kurz neabsolvoval, bylo to pro něj těžké. J. S. smlouvu podepsal, angličtině se takto věnoval asi půl roku. I. Š. vypověděl, že z kurzu nic nedělal, částky byly strhávány. J. Š. uvedla, že asi polovina platu byla strhávána na výuku angličtiny, která byla formální, chvíli se výuce věnovala, nicméně i posléze docházelo ke strhávání poplatků. Svědek A. H. taktéž uvedl, že výuce angličtiny, přestože smlouvu podepsal, se nevěnoval, následně on sám zprostředkoval pro společnost holdingu XXXXX práci dalším osobám, poukazoval nepřímo na problém s výukou angličtiny, kdy uváděl, že lidé 3 tisíce za angličtinu oželeli, aby si vydělali alespoň nějaké peníze.

174. Z uvedených tvrzení, která spolu navzájem v zásadě korespondují a jednoznačně vykreslují systém, který byl ve společnostech holdingu XXXXX nastaven, tak jednoznačně vyplývá, že kurz anglického jazyka v tzv. e-learningové podobě na internetu existoval, zaměstnancům bylo umožněno ho otevřít a využívat. Prostředí na internetu, v rámci kterého fungoval, bylo nastaveno, bylo možné kurz spustit a takto studovat, případně vyplňovat testy a postupovat do vyšších úrovní. Někteří ze zaměstnanců kurz otevřeli, minimálně část kurzu provedli, velká část nicméně možnost výuky angličtiny vůbec nevyužívala. Zaměstnanci bez ohledu na to, zda kurz absolvovali či nikoli, dostávali potvrzení o jeho absolvování. Částky, které byly úhradou za možnost využívání kurzu, byly z mezd zaměstnanců strhávány, nicméně bez ohledu na to, zda kurz využívali či nikoli, zda postupovali či nepostupovali do dalších úrovní či dosáhli úrovně nejvyšší.
175. Významnou je pak především otázka, zda podpis smlouvy, která umožnila zaměstnancům využívat kurz výuky angličtiny a současně zaměstnavateli strhávat část mzdy těchto zaměstnanců, byl podmínkou pro uzavření pracovního poměru či nikoli, zda se tedy jednalo o obecnou nabídku ze strany zaměstnavatele, vstřícný krok, který zaměstnanci mohli, ale nemuseli využít, který by případně měl vliv na jejich další pracovní zařazení a současně například také na zvýšení mzdy. Na tomto místě po vyhodnocení rozvedených výpovědí zaměstnanců, kteří byli ve věci vyslechnuti ať už jako svědci či poskytl vysvětlení na úřední záznam, soud uzavírá, že naprostá většina zaměstnanců se žádným způsobem nezajímala o angličtinu, nic takového sama nevyžadovala. Někteří z pracovníků přivítali uvedenou nabídku a vzdělávat se tímto způsobem chtěli. Naprostá většina shora rozvedených svědků nicméně uvedla, že výuka angličtiny nebyla v centru jejich zájmu, anglicky někteří z nich uměli, přesto smlouvu podepsali, někteří neuměli a věděli, že nebudou chtít nebo nebudou vůbec schopni kurz využít, kdy například šlo o osoby se závažným zrakovým postižením či osoby, které s ohledem na chorobu či intelekt nebyly schopny se cizí jazyk takto učit. Je zřejmé, že v zásadě nikdo z vyslechnutých svědků neřešil jakýkoli problém s výukou angličtiny, nedotazoval se v zásadě na nic, co s angličtinou souviselo, pokud ano, odpovědi se nedočkal, problém nebyl vyřešen, kdy kupříkladu se jednalo o nemožnost přihlásit se do systému. Nijak nebylo řešeno ani to, že někdo ze zaměstnanců s ohledem na to, že anglicky hovořil, kurz nepotřeboval, přesto v konečném důsledku smlouvu podepsal a srážky mu byly prováděny. Faktem je, že někteří ze svědků si ani nebyli vědomi toho, jaká konkrétní částka je jim ze mzdy srážena a z jakého důvodu, někteří mluvili o tom, že věděli, že platí za angličtinu, nebylo jim ale zřejmé, kolik a na jaké účty, případně z jakých důvodů právě na takové účty a takovým osobám. Zaměstnanci si v některých případech až u výsledku uvědomili, že za kurz jim byly sráženy částky i v době, kdy se výuce angličtiny již vůbec nevěnovali, případně dosáhli určitých úspěchů a dál kurz na internetu neotevírali.

176. V zásadě zaměstnanci měli za to, že jejich mzda odpovídá částce cca 3 tisíce Kč, nikdo z nich nepočítal s tím, že by mohl mít v případě, že nebude využívat kurz angličtiny, mzdu v podstatě dvojnásobnou. Téměř ze všech výpovědí je zřejmé, že taková možnost dána nebyla, nebylo možné si v rámci zaměstnání u společnosti holdingu XXXXX vydělat částku o strhávané poplatky vyšší za situace, že by snad zaměstnanec trval na tom, že nabízený kurz angličtiny nevyužije. Někteří ze svědků dokonce explicitně uvedli, že podpis všech dokumentů, které byly k jednomu datu předloženy, byl podmínkou pro získání práce, tomu odpovídá také konkrétní situace, ve které byly dokumenty podepisovány, kdy z počátku byly předkládány osobou vystupující za společností holdingu XXXXX, později pak zasílány poštou v jedné obálce. K důkazu byly předloženy letáčky, které byly podle svědeckých výpovědí vloženy do obálky ke smlouvám, jež měly být podepsány. Konkrétně tyto přípisy byly předloženy svědkem J. T. (č. l. 1977, 2004). Jeden z těchto průvodních dopisů nese hlavičku společnost XXXXX, není datován, nicméně z obsahu vyplývá, že jsou svědkovi takto předkládány dokumenty, na základě kterých dojde k převodu pracovního vztahu k jinému zaměstnavateli, tj. bude uzavřen pracovněprávní vztah s jinou společností holdingu, současně k prodloužení pracovního poměru do konce roku 2010. V přípise je odkaz na to, že poštou jsou zaměstnanci zasílány listiny, konkrétně dohoda o ukončení pracovního poměru u společnosti XXXXX ke dni 30. 9. 2009 a nová pracovní smlouva s datem nástupu 1. 10. 2009, dále smlouvy o poskytování výuky anglického jazyka pro rok 2010, formuláře vztahující se ke zpracování osobních údajů, dohoda o zasílání mzdy a plná moc. Dále je explicitně uvedeno, že společnost prosí o podepsání všech těchto dokumentů a zpětné zaslání všech dokumentů v odpovědní obálce, kdy v případě, že zaměstnanec nebude mít zájem pokračovat v práci, nechť podepíše pouze dohodu o ukončení pracovního poměru a ostatní dokumenty zašle zpět bez podpisu. Obdobně je potom formulován přípis vztahující se k následujícímu období, zde s hlavičkou XXXXX, týkající se dodatku k pracovní smlouvě, jímž se stávající pracovní poměr prodlužuje do konce roku 2011. I zde je uvedeno, že mají být obratem zaslány zpět všechny podepsané dokumenty, kdy v opačném případě zaměstnavatel jednání zaměstnance považuje jako vyjádření nezájmu o práci ve společnosti. Ke dni 28. 6. 2011, kdy uvedené datum odpovídá přípisu společnosti XXXXX, pak s odkazem na předložené listiny svědek T. podepsal vedle dodatku o prodloužení pracovní smlouvy i smlouvu o poskytování výuky anglického jazyka, stejně tak jako v předcházejících obdobích.
177. Skutečnost, že souhlas s odvodem zhruba poloviny smluvně zajištěné mzdy za výuku angličtiny byl neoddělitelnou podmínkou pro uzavření pracovního poměru se společností holdingu XXXXX, je zřejmá také z byt' částečně nejasné výpovědi svědka H., který naznačoval, že „s angličtinou tam byl problém“, věc řešil s vedením společnosti, nicméně lidé měli zájem pracovat i za zbývající částku mzdy. V obdobném duchu se vyjadřovali v podstatě všichni svědci, kteří problém s angličtinou neřešili, byli rádi, že k důchodu si mohou přilepšit poměrně nenáročnou, a to fyzicky, intelektuálně i časově, prací za částku ve výši okolo 3 tisíce Kč. Nikdo z nich nevyprávěl, že by měl jakoukoli ambici žádat částku vyšší. Z uvedeného je zřejmé, že pravidla byla takto nastavena, od samého počátku zaměstnanci věděli, že mzda činí fakticky zhruba 3 tisíce Kč, související listiny podepsali jako formalitu, nezabývali se příliš tím, jakým způsobem je mzda koncipována, akceptovali fakt, že budou pracovat za zhruba 3 tisíce Kč měsíčně, kdy tato skutečnost vyplývá také z listin, které dokumentují reálnou výplatu mezd společnosti holdingu XXXXX zaměstnancům.
178. Významná je pak výpověď svědkyně D. T., dříve V., která popisovala okolnosti uzavírání nových pracovních poměrů v průběhu roku 2008 a na počátku roku 2009, šlo tedy o období, kdy na mzdy nebyla navázána výuka angličtiny v podobě e-learningu, ale pracovní smlouvy byly doplňovány dohodami o nájmu licenční smlouvy, na níž navazovala výuka angličtiny, případně o nájmu movité věci, konkrétně notebooku. Svědkyně kromě toho, že se vyjadřovala, od koho konkrétně dostávala pokyny, na základě jakých příkazů či konkrétních zaúkolování pracovala, kdy v tomto směru

odkazovala na obžalované M. a Š., vypovídala v tom smyslu, že kurz angličtiny byl součástí smlouvy, kdy zájemci o práci sice nebyli žádným způsobem nuceni k tomu, že musí smlouvu o výuce angličtiny podepsat, nicméně měla za to, že nebylo možné ze strany zájemce o práci podepsat pouze něco z předkládaných smluv. Nevzpomněla si na žádný případ, kdy by zájemce o práci nepodepsal některý z předkládaných dokumentů. Zájemce buďto podepsal všechny předkládané listiny nebo žádnou. Jejím úkolem bylo uzavřít smlouvy či odjet bez smluv. Měla tedy za to, že zřejmě nebylo možné uzavřít pracovní smlouvu, aniž by byl sjednán kurz angličtiny.

179. Tvzení svědkyně T. tak zcela jednoznačně ilustruje praxi ve společnostech holdingu XXXXX, odpovídá tomu, jak situaci vnímala většina zaměstnanců, totiž že systém byl nastaven tak, že zaměstnanecký poměr vznikne pouze za podmínky, že bude doprovázen dohodami, jejichž uzavření bylo ze strany budoucího zaměstnavatele navrhováno, kdy konkrétně se na počátku jednalo o dohody o nájmu licenční smlouvy, dohody o nájmu movité věci, zde notebooku. Později byly uvedené smlouvy nahrazeny, a to plošně u všech zaměstnanců se zdravotním postižením, smlouvou o poskytování výuky anglického jazyka.

180. Z rozvedených listin přitom vyplývá, že výuka anglického jazyka měla být zajišťována společností XXXXX, za kterou měla jednat a kterou měla zastupovat osoba jménem S.T.. Tuto osobu se nepodařilo žádným způsobem identifikovat, kdy s ohledem na příslušné zprávy, které jsou popsány shora, je zřejmé, že osoba toho jména mohla na území České republiky pobývat, nicméně veškeré shromážděné informace vedou spíše k závěru, že se jednalo o osobu, která nijak nesouvisela s konkrétním podnikáním v oblasti výuky cizích jazyků. Zmíněná osoba na území České republiky v předmětném období měla ukončený dlouhodobý pobyt z důvodu zániku účelu pobytu, jak vyplývá z příslušných shora rozvedených zpráv, nebyla dohledána žádná vazba na tuto osobu, která by ji spojovala s Českou republikou. Na její jméno je evidováno 34 řídicích funkcí v různých společnostech. Uvedenou osobu nikdo ze zaměstnanců nezná, nejednal s ní, když současně nikdo ze zaměstnanců společnosti nebyl schopen uvést konkrétní osobu, která měla výuku angličtiny zajišťovat, s níž by řešili jakékoli problémy, maximálně mluvili o paní J., která měla na starosti rozdělování práce, o čemž bude ještě pojednáno, nicméně samotná J. tvrdila, že výuku angličtiny na starosti neměla. Nikdo z řídicích zaměstnanců společnosti S. T. ani nikoho, kdo by jejím jménem vystupoval za společnost poskytující výuku angličtiny, neznal. Na tomto místě je třeba také podotknout, že nebyl dohledán nikdo, kdo by měl na starosti kontrolu průběhu výuky, kontrolu toho, zda zaměstnanci řádně kurzem procházejí, absolvují jednotlivé úrovně, dosahují jakýchkoli výsledků. Jedinou aktivitou, kterou je možné ve vztahu k poskytovateli výuky angličtiny dohledat, jsou finanční toky ze společností holdingu XXXXX v rámci sdružených plateb společnosti XXXXX tak, jak bylo rozvedeno shora. Naopak ze strany společnosti poskytující výuku angličtiny nebyly zaznamenány žádné výstupy, které by byly nějakým způsobem zachyceny písemně či jinak.

181. Důkazy, které byly v tomto směru provedeny, vyvolávají pochybnosti, komu a jakým způsobem byly finanční prostředky, které měly sloužit jako úhrada za poskytované kurzy, poukazovány. Soud na tomto místě odkazuje na zmíněné odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání ručního písma, jehož předmětem bylo posouzení podpisu na jednotlivých potvrzeních o přijetí hotovostních plateb a taktéž na dohodách o sdružené platbě, na základě kterých převody probíhaly, kdy experti dospěli k závěru, že listiny jménem S.T. podepisovaly minimálně dvě osoby. Nebylo přitom možné stanovit, zda některou z listin podepisovala přímo osoba jménem S.T., neboť znalci neměli k dispozici žádný srovnávací materiál. S odkazem na závěry, které se vztahují k identifikaci osoby, která měla být S. T., je vysoce pravděpodobné, že byla pouze použita identita této osoby, aniž by tato konkrétní osoba aktivně a vědomě vystupovala jako zástupce subjektu, poskytujícího výuku angličtiny. Lze se podloženě domnívat, že s žádnou takovou osobou jednatele společnosti holdingu nejednali, kdy vzhledem k tomu, že se vyskytují dvě osoby podepisující doklady o přijetí

plateb, je vyloučeno, že by tímto příjemcem byla pouze a jedině S.T.. Okolnosti předávání finančních prostředků tak zůstávají neznámé, jeví se pochybné, nejasné, netransparentní.

182. Poměrně zásadními zjištěními jsou skutečnosti vyplývající z celé řady listin, které rozkrývají působení společnosti XXXXX, zejména skutečnosti, z nichž vyplývá, že obžalovaní Š. a M. byli osobami, kterým měla být ze strany této společnosti udělena plná moc v obecné podobě, oni byli těmi, kdo založili účty, jimiž měla společnost disponovat, měli dispoziční právo, kdy vedle nich nemohl účty společnosti disponovat nikdo jiný. Je tedy zřejmé, že finanční prostředky, které byly společnostmi holdingu XXXXX poukazovány na účty společnosti XXXXX, zůstávaly v dispozici obžalovaných. Dále to byl obžalovaný A. M., který na základě komisionářské smlouvy pro klienta, tedy společnost XXXXX, prováděl nábor klientů na údajnou výuku anglického jazyka. Není přitom bez zajímavosti, že z dokazování, konkrétně z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání ručního písma, jednoznačně vyplynulo, že podpis na komisionářské smlouvě není vlastnoručně podepsán osobou, která vystupovala jako S.T., nýbrž je vyhotoven technickou cestou, jedná se tedy zcela jednoznačně o padělek. Fakticky tedy nebyly uzavírány vážně míněné dohody se společnostmi holdingu XXXXX a společnostmi údajně poskytující výuku anglického jazyka, ale jednalo se o jakési fiktivní zastřešení převodu finančních prostředků z mezd zaměstnanců společností holdingu XXXXX na subjekt, který byl konstruován tak, že identita osob, jež subjekt zastupují navenek, byla skryta, případně se jednalo o vlastní aktivitu obžalovaných M. a Š.. Na tomto místě soud podotýká, že nejen účty, které byly vymezeny v rámci jednotlivých smluv o poskytování výuky anglického jazyka, ale také účet uzavřený u společnosti CIB Bank Budapešť, který byl v tomto smyslu používán společnostmi holdingu XXXXX dříve, byl založen pro společnost XXXXX, i zde za ni jednali zplnomocněnci M. a Š.. Poslední z takto užívaných účtů, a to účet u eBanky, na který měly být také poukazovány srážky ze mzdy v počátcích období, jímž se soud zabývá, byl účtem společnosti XXXXX. Je tak zřejmé, že finanční prostředky, které byly s odkazem na shora rozvedené dohody o nájmu či o výuce anglického jazyka a navazující dohody o zaslání mzdy či dohody o sdružených platbách zaslány na shora rozvedené účty či poukazovány v hotovosti neznámým osobám, se dostávaly do zcela neomezené dispozice obžalovaných Š. a M..
183. Tato skutková zjištění doplňuje i výpověď svědka G. a sdělení společnosti, za kterou vystupoval, kdy z těchto důkazů vyplývá, že jejich společnost poskytovala specifické prostředí použitelné pro výuku jazyků, šlo konkrétně o elektronický systém pro výuku nazvaný C-learning, kdy své služby poskytli společnosti XXXXX, a to prostřednictvím Š., kdy si svědek nebyl schopen vybavit, s kým konkrétně v uvedené společnosti komunikoval. Doplnil, že komunikace byla pouze prostřednictvím e-mailů, s nikým z uvedené společnosti nejednal osobně ani telefonicky. Uvedená tvrzení doplněná listinami nic konkrétního neprokazují, nicméně ani nevyvracejí závěr o tom, že kromě obžalovaných za společnost XXXXX nikdo s konkrétním realizovatelným a realizovaným podnikatelským plánem nevystupoval.
184. Soud se dále zabýval otázkou samotné pracovní činnosti zaměstnanců společností holdingu XXXXX, když z výpovědí svědků, kteří byli takto zaměstnáni, vyplývá, že šlo o jakési vyplňování tabulek ze seznamů typu zlatých stránek, později pak z internetu, kdy zaměstnanci měli stanovenou určitou normu, jež nebyla nijak vysoká a která měla být plněna v časovém úseku nepřiměřeně dlouhém k tomu, jaký objem práce byl od zaměstnanců požadován. Zaměstnancům byl přidělován výsek například pomocí počátečního písmene firem, kdy měli z dostupných zdrojů doplňovat informace o podnikatelských subjektech takto vymezených. Hotovou práci pak mailem zasílali zaměstnavatelé, kdy následně jim byl specifikován další výsek, který měli doplňovat. V podstatě veškerí svědci, kteří tuto práci vykonávali, ji hodnotili jako snadnou, akceptovatelnou s ohledem na jejich zdravotní stav, byli ochotni takovou práci vykonávat i za poměrně malé množství finančních prostředků, tj. za zhruba 3 tisíce Kč měsíčně. Pokud jde o mzdu za uvedenou práci, z příslušných

žádostí o příspěvek lze dovodit, že někteří zaměstnanci, kteří nebyli zaměstnáni celý pracovní měsíc, obdrželi mzdu ve stejném rozsahu jako ti, kteří byli zaměstnáni celý měsíc. Především však z provedeného dokazování dle názoru soudu zcela jednoznačně vyplývá, že práce, která byla takto zadávána a prováděna, byla prací neúčelnou, nijak podnikatelsky ani jiným způsobem nevyužitelnou, sloužící pouze k zastřešení jakéhosi fiktivního pracovního poměru, který mezi jednotlivými zaměstnanci a společnostmi holdingu takto vznikl. Z výpovědí zaměstnanců bylo zjištěno, že ohledně práce jednali pouze s paní J., která měla na starosti zadávání práce, jí také zasílali hotové tabulky. Ta uvedla, že hotové práce ukládala na server, co se s nimi dělo dále, to však nevěděla a ani se o to nezajímala. K tomu, k čemu sloužily vypracované tabulky, nebyla schopna vyjádřit se ani další zaměstnankyně na vyšším postu, a to D. T., stejně tak ani J. T., který v určitém období pracoval rovněž jako personalista, neuvedl k výsledkům práce jednotlivých osob nic konkrétního, uvedl, že do ledna 2008 se databáze pouze shromažďovaly pro případné další zpracování a použití. Zejména je významné svědectví F. A., který na počátku roku 2008 pracoval v holdingu jako správce výpočetní techniky, ani on nicméně neměl na starosti zpracovávání jakýchkoli databází, nepamatoval si, kam se databáze ukládaly či kdo je spravoval, nevěděl současně o nikom, kdo by fungoval ve společnosti jako IT pracovník, který by tyto záležitosti měl na starosti. Žádný z těchto zaměstnanců nedovedl označit nikoho, kdo by se takto vytvořenými databázemi zabýval. Žádné databáze nebyly ani k dispozici, nebylo zjištěno, že by byly jakýmkoli dalším způsobem dále zpracovávány a využívány, nebyla zjištěna v zásadě žádná komplexní poptávka po uvedené práci, nebyly zjištěny žádné informace, které by svědčily pro to, že databáze byly nějakým způsobem nabízeny, tříděny, později upravovány apod.

185. S odkazem na rozvedené závěry znaleckého zkoumání ze strany Ing. Poloka a rovněž s odkazem na vlastní listiny z účetnictví společností holdingu XXXXX, rovněž s odkazem na sdělení subjektů, jež měly být odběrateli společností, soud shrnuje, že zásadním příjmem společností holdingu XXXXX byly příspěvky poskytované úřadem práce tak, jak je rozvedeno shora, nikoli platby za služby. Pokud jde o jakékoli aktivity společností holdingu, za které jim bylo poukazováno finanční protiplnění od odběratelů, v zásadě se jednalo o poskytování zájezdů či různý typ zprostředkovávání těchto komodit, v celé řadě případů šlo o poskytování marketingových služeb, nicméně nikoli ve formě zajišťování databází, ale šlo o poskytování reklamních předmětů, zajišťování billboardů apod. Pokud měly společnosti holdingu XXXXX zajišťovat marketingový průzkum, nejednalo se o vytváření obecných databází, ale kupříkladu o telefonický průzkum. Bylo zjištěno, že ve dvou případech byly poskytovány databáze, nicméně mělo jít o databázi konkrétních řešení pro zdravotnictví, nikoli o databázi obecných podnikatelských subjektů, šlo přitom o velice úzký výsek za poměrně malé finanční protiplnění. Společnosti rovněž zajišťovaly přepravu zboží, prodávaly automobily, elektroniku, kancelářské židle, poskytovaly tréninkové semináře apod. Účetní doklady, které dokumentují poskytované zboží či služby společnosti holdingu XXXXX, rozhodně nekorrespondují s tím, že by společnost v rámci podnikatelské činnosti provozovala ve vztahu k počtu zaměstnanců a rozsahu jimi odváděné práce rozsáhlé databáze typu služby 1188, jak bylo tvrzeno obhajobou.

186. Je tak zřejmé, že výsledky činnosti zdravotně postižených zaměstnanců nebyly reálně použity v obchodním styku, nebyly používány v rámci jakékoli podnikatelské činnosti společností, když bylo zjištěno pouze minimum zákazníků požadujících vypracování obdoby databáze zpracovávané zdravotně postiženými zaměstnanci, kdy, jak již bylo řečeno, se jednalo o úzký výsek dat, přičemž nebylo zjištěno, že by kdokoli ze zaměstnanců takovýto specifický výsek zpracovával (zdravotnictví).

187. Pokud jde o samotné obžalované, obžalovaní M. a Š. shodně vypovídali, že v roce 2006 se rozhodli založit společnost se záměrem budovat databáze, což mělo souviset zejména se zaměstnáváním

zdravotně postižených osob, jejichž zaměstnávání bylo podporováno ze strany státu, podle obžalovaných těmto znevýhodněným osobám tak bylo umožněno získat snadněji zaměstnání. Tvrdili, že absolvování výuky angličtiny či uzavírání smluv o jakémkoli souvisejícím plnění bylo založeno na čistě dobrovolné bázi, nikdo z potencionálních zaměstnanců nebyl nucen k uzavírání těchto smluv. Akceptace kurzu nebyla rozhodně podmínkou pro získání pracovního místa, naopak to byli zaměstnanci, kdo měli aktivní snahu sami se vzdělávat. Zlepšení zaměstnanců v angličtině mělo vést k tomu, že takto kvalifikované osoby mohly získat v rámci holdingu náročnější a lépe placenou práci. Obžalovaní odkazovali také na pravidelné kontroly ze strany úřadu práce, kdy jim nebyla vytykána žádná pochybení, jednali vždy v souladu s platnou legislativou, zákon nijak neporušili.

188. Tvrzení obžalovaných I. Š. a A. M. soud nicméně považuje za účelová a naprosto v rozporu s tím, co zcela jednoznačně vyplývá z ostatních provedených důkazů, a to po jejich zhodnocení jednotlivě a zejména ve vzájemných souvislostech. Soud má za to, že z dokazování bylo jednoznačně zjištěno, že v rámci společností holdingu XXXXX byl od počátku vytvořen fungující systém, na základě kterého byly pravidelně a systematicky získávány finance z veřejných prostředků, a to v rámci specifických příspěvků na zaměstnávání zdravotně postižených osob ve smyslu § 78 zákona o zaměstnanosti. Obžalovaní organizovali zaměstnávání zdravotně postižených osob tak, aby plnili podmínky, které zákon formálně stanoví. Současně bylo zjištěno, že těmto osobám nebyla poskytována reálně využitelná účelná práce. Pracovní místa byla v podstatě fiktivní, nebyla naplněna žádnou smysluplnou činností. Z dokazování vyplývá, že výsledky opakující se, stereotypní, časově i intelektuálně nenáročné práce bez účelného využití nebyly žádným způsobem ekonomicky využívány, nesloužily k žádnému účelu, nebyly podstatou žádné výdělečné činnosti, nebyly žádným způsobem nabízeny, nebyl o ně ze strany odběratelů zájem, taková činnost nebyla poptávána a nebyly realizovány v zásadě ani žádné obchodní vztahy, v rámci kterých by mohly být výsledky práce zaměstnanců zpeněženy. Z dokazování vyplývá, že v rámci společností holdingu XXXXX byla uměle vytvořena pracovní místa bez konkrétní pracovní náplně, která by sloužila k podnikatelské činnosti, jejímž cílem je ekonomický zisk. Zde naopak jediným smyslem vytváření velkého množství pracovních míst, která byla pokryta zdravotně postiženými osobami, byla možnost požádat o příslušný příspěvek ve smyslu § 78 zákona o zaměstnanosti. Tento příspěvek s odkazem na uvedené ustanovení kryje mzdové náklady tak, jak zákon stanoví, kdy konkrétní výše se v čase měnila, stejně jako se měnily podmínky, za kterých může být příspěvek požadován, kdy z odkazu na dokazování je zřejmé, že společnosti holdingu XXXXX na změny zákonných podmínek vždy reagovaly (změny v počtu zaměstnavatelů na jednoho zaměstnance související se změnou právní úpravy apod.). Zásadním zjištěním je pak skutečnost, že zaměstnancům nebyla vyplácena mzda v plném rozsahu tak, jak byla stanovena v rámci dohod o uzavírání pracovních poměrů, ale tato mzda byla krácena téměř o polovinu dohodnuté částky, a to na základě uzavřených dohod o zasílání mzdy na specifikované účty. Byl tak vytvořen stav, na základě kterého byl uplatňován nárok na příspěvek v plné výši odpovídající dohodnuté mzdě, kdy ve skutečnosti byly mzdové náklady vydávány na jednotlivé zaměstnance zhruba o polovinu kráceny.

189. Obžalovaní na svou obhajobu tvrdí, že tyto strhávané částky žádným způsobem nevyužívali, ale byly zasílány subjektu, který skutečně na základě smluvního ujednání poskytoval protiplnění, zde výuku anglického jazyka, případně v dřívějším období šlo o nájem licence, která opět sloužila k výuce angličtiny, případně o nájem movitých věcí, zde notebooku. Soud má nicméně za to, že finanční prostředky, které měly být dle uzavřených smluv hrazeny za výuku angličtiny, ve skutečnosti byly zasílány na účty, jimiž disponovali pouze a jedině obžalovaní Š. a M., kdy nebylo zjištěno, že by ve společnosti XXXXX aktivně působila jakákoli jiná osoba. Ze svědeckých výpovědí je zřejmé, že systém e-learningu fungoval, aniž by bylo nutné do něho jakýmkoli způsobem zasahovat, nebyl nijak spravován, nijak řízen ani kontrolován, jednalo se o uměle

vytvořenou konstrukcí, která takto navenek ospravedlňovala strhávání částky ve výši zhruba 3 tisíce Kč z mezd zaměstnanců. Takovému závěru nasvědčuje jednoznačné zjištění, že dokumenty, které měly být podepisovány se společností XXXXX, nedisponovaly autentickým podpisem oprávněných osob, byly opatřeny pouze otiskem podpisu, existují zásadní pochybnosti také o tom, komu byly předávány hotovostní platby, kdy z dokazování (odborné vyjádření) jednoznačně vyplývá, že částky přebíraly dvě osoby, obžalovaní se nedokázali přesně vyjádřit k tomu, jakým způsobem a komu byly tyto platby hrazeny a z jakých důvodů, kdo je přebíral a kdo a za jakých okolností podepisoval příjmové doklady. Je zřejmé, že výuka anglického jazyka nebyla vážně míněna, v žádném případě s odkazem na okolnosti, za jakých měla být poskytována, nebylo ze strany společností holdingu XXXXX vážně míněno zvyšování vzdělávání zaměstnanců, jednalo se o fiktivní systém, jehož účelem bylo pouze a jedině vyvádění finančních prostředků, které měly být oficiálně jako mzda vypláceny zaměstnancům.

190. Na tomto místě se soud vrací k obhajobě obžalovaných, že zaměstnanci nebyli žádným způsobem nuceni k uzavírání smluv, na základě kterých jim byla krácena mzda, ale měli sami zájem se vzdělávat. Dle obhajoby to byli sami zaměstnanci, kdo se svobodně a vážně rozhodli k dispozici s částí mzdy, což projevili dobrovolným uzavřením dohod o srážkách ze mzdy. Zde soud uzavírá, že z výpovědí zaměstnanců zcela jednoznačně vyplývá, že skutečně nebyli žádným způsobem nuceni ani tlačeni do podpisu těchto smluv, nicméně od samého počátku bylo zřejmé, že uzavření těchto smluv je podmínkou pro získání pracovního poměru. Tento závěr vyplývá jednak ze shora rozvedených listin, které byly ve formě přípisu přikládány do obálek, jimiž byly prodlužovány opakovaně pracovní právní vztahy se zaměstnanci, soud dále odkazuje na rozvedenou výpověď svědkyně D. T. i svědka H., celá řada svědků se v tomto směru také vyjádřila. S odkazem na příslušné listiny, které obsahují přehledy zaměstnanců a jim vyplácené mzdové prostředky, a na výpisy z účtů je zřejmé, že zaměstnanci se zdravotním postižením, kteří byli zaměstnáni jako osoby zpracovávající databáze, fakticky vydělávali pouze částku okolo 3 tisíc Kč, tedy zhruba polovinu toho, na čem byli dohodnuti jako na mzdě v písemné podobě pracovních podkladů. Zaměstnanci skutečně ve všech případech uvedli, že smlouvy podepisovali dobrovolně, nicméně od samého počátku jim bylo zřejmé, že mzda bude činit zhruba 3 tisíce Kč, tento fakt vyplývá i z příslušných náborových letáků. V zásadě neexistovala možnost, jakým způsobem si reálně vydělat částku vyšší či při odmítnutí kurzu anglického jazyka dostávat celou dohodnutou mzdu v původní výši. S takovou variantou nebylo počítáno od samého počátku, v tomto směru se vyjádřili všichni svědci, kteří byli takto u společností holdingu XXXXX zaměstnáni.

191. Za těchto okolností je zcela irelevantní, zda kontroly úřadu práce či inspektorátu práce našly či nenalezly jakékoli pochybení. Z dokazování vyplývá, že společnosti byly pravidelně kontrolovány těmito úřady, nicméně v rámci oprávnění, které pro úřady vyplývá z právních předpisů. Svědci, kteří kontroly prováděli či jakýmkoli jiným způsobem se angažovali na straně těchto úřadů vůči společnostem holdingu XXXXX, vysvětlili, v jakém rámci kontroly probíhaly, k čemu měli oprávnění, co mohli zjišťovat, kdy takto bylo jednoznačně zjištěno, že se kontroly nezabývaly vlastní náplní práce, stejně tak se nezabývaly tím, z jakých důvodů jsou prováděny srážky ze mzdy, kdy vycházeli z toho, že byla řádně uzavřena dohoda stvrzená podpisy obou stran, na základě které ke srážkám docházelo. Pokud bylo shledáno pochybení, týkalo se jiné oblasti, šlo o nesouhlas společností holdingu XXXXX se závěrem úřadu práce o tom, že poskytování výuky angličtiny mělo být konstruováno jiným způsobem a kurzy měly být hrazeny zaměstnavatelem, nikoli zaměstnancem. Tato skutečnost nicméně nemá vliv na skutková zjištění v této trestní věci a na případnou právní kvalifikaci jednání, které bylo takto prokázáno.

192. Pokud jde o kontrolu ze strany úřadu práce, soud na tomto místě doplňuje, že příspěvek na zaměstnávání osob se zdravotním postižením není konstruován jako dávka nenároková, která

podléhá schvalování a následnému rozhodnutí. V tomto případě je tomu tak, že rozhodnutí je vázáno pouze a jedině na splnění zákonem stanovených podmínek, aniž by úřad práce měl možnost v uvedeném období jakýmkoli způsobem v rámci správního uvážení řešit, zda konkrétnímu zaměstnavateli bude či nebude příspěvek proplacen. Od této konstrukce se také odvíjely možnosti a pravomoci zaměstnanců úřadu práce, kteří takto kontrolovali pouze zákonem stanovené podmínky, tj. procentuální vyčíslení počtu osob se zdravotním postižením, doložení těchto zdravotních omezení, kompletní dokumentaci, na základě které byl zakládán pracovní poměr, a to včetně mzdových výměrů, doložení, zda mzda byla vyplacena, kdy v případě, že část mzdy byla srážena na základě dohod, kontrolovali také existenci řádně uzavřených dohod, aniž by byli oprávněni zabývat se reálným obsahem, účelností a smysluplností jak zmíněných dohod o srážkách ze mzdy, tak plnění, kterému tyto dohody odpovídají, stejně tak pokud jde o účelnost existence pracovních míst a vlastní náplň práce.

193. Je tedy zřejmé, že fakt, že v tomto směru nebyly zjištěny ze strany úřadu práce ani inspektorátu práce žádné pochybnosti, žádné nedostatky, nemůže vést k vyvinění obžalovaných.
194. Dle názoru soudu byla také jednoznačně vyvrácena obhajoba obžalovaných Š. a M., že databáze vytvářené zaměstnanci byly zdrojem jejich finančních příjmů, že byly skutečně shromažďovány a bylo s nimi obchodováno, případně že byly připraveny k možným obchodům v případě zájmu ze strany odběratelů. Tyto skutečnosti nebyly prokázány, naopak byly vyvráceny, a to jednak účetními doklady, které byly shromážděny v rámci účetnictví jednotlivých společností, a to s odkazem na příslušný znalecký posudek vypracovaný Ing. Václavem Polokem, dále soud odkazuje na jednotlivá sdělení odběratelů, která byla rozebrána shora, a z nichž vyplývá, že databáze v takovém rozsahu a struktuře, jak o ní vypovídali jednotliví zaměstnanci, nebyly nijak obchodovány ani jinak využívány. Nebylo zřejmé, kde by měly být databáze ukládány, jakým způsobem nebo kým by měly být spravovány, nikdo ze společnosti se těmito aktivitami nezabýval, nic takového neřešil, neshromažďoval poptávky, aktivně nenabízel uvedenou službu. Jediným zaměstnancem, který s databázemi přicházel do kontaktu, byla Z. J., která nicméně neměla žádnou informaci o tom, co se s databázemi děje, nedokázala ani objasnit, podle jakého klíče jsou databáze vytvářeny, jak jsou doplňovány, kam jsou ukládány, pro koho jsou určeny.
195. Soud za těchto okolností nemá sebemenší pochybnosti o konkrétních skutkových zjištěních tak, jak bylo shrnuto, skutková zjištění jsou pak doplněna konkrétními vyčísleními souvisejícími s žádostmi o poskytnutí příslušného příspěvku na zaměstnávání zdravotně postižených osob, kdy v tomto směru soud vychází z ničím nezpochybněných listinných podkladů, konkrétně z žádostí, které jsou doplněny příslušnými seznamy, z rozhodnutí ze strany úřadu práce, z přehledů a výpisů, z nichž vyplývá, jaké konkrétní částky byly takto vypláceny, jakým společností a v jakém období.
196. Pokud jde o návrhy na doplnění dokazování výsledkem svědků S.T., J. R. a M. M. má soud za to, že dokazování je v tomto směru nadbytečné. Dle obhajoby se, pokud jde o J. R., mělo jednat o řidiče, který jezdil do směnárny, M. M. se měla vyjadřovat k tomu, že často vybírala z účtu platební kartou, tito svědci se tedy měli vyjádřit k tomu, že údajně dle obžalovaných byly skutečně finanční prostředky za výuku angličtiny řádně poukazovány. Dle názoru soudu provedené důkazy po jejich zhodnocení zcela jednoznačně umožňují dospět ke skutkovým zjištěním, která nemohou být případnou výpovědí R. či M. žádným způsobem dotčena. Hotovostní převody finančních částek jsou dokumentovány příslušnými příjmovými doklady, když nicméně bylo zpochybněno, kdo konkrétně hotovost přebíral, za jakých okolností. Je tedy bezpředmětné, za jakých okolností měly být finanční prostředky vybírány z banky a měněny ve směnárně. Pokud jde o S. T., bylo shromážděno dostatečné množství listin, na základě kterých je namístě zcela jednoznačně dovodit, že se jednalo o osobu, která ve skutečnosti nebyla fakticky spojena s případnými aktivitami

společnosti XXXXX, s vysokou pravděpodobností šlo o tzv. bílého koně, není k dispozici, dokumenty, které měly být jejím jménem podepsány, byly opatřeny technicky vyhotoveným otiskem podpisu, za uvedenou společnost vystupovali právě obžalovaní Š. a M.. Nelze tedy předpokládat, že by výsledkem takové osoby mohly být zjištěny jakékoli skutečnosti, které by ovlivnily konkrétní skutková zjištění v této trestní věci. Za uvedených okolností soud rozhodl ve smyslu § 216 odst. 1 trestního řádu o tom, že se navrhané důkazy provádět nebudou, neboť je hodnotí jako nadbytečné, nezpůsobilé v jakémkoli směru ovlivnit skutková zjištění.

197. Z provedeného dokazování tak vyplývá, aniž by vznikla sebemenší pochybnost či zbývalo místo pro jakékoli alternativní vysvětlení, že obžalovaní M. a Š. aktivně ve společnosti vystupovali, společnost založili, vytvořili systém, který u nich byl nastaven a dále fungoval s různými obměnami a vylepšeními, a to nejen reflexí na změny právní úpravy v oblasti zaměstnávání zdravotně postižených osob, ale také pokud jde o sofistikovanost systému, na základě kterého byly odčerpávány částky z dohodnutých mezd zaměstnanců. Z počátku, což je patrné ze všech k důkazu provedených dokladů či svědeckých výpovědí, byly vedle pracovněprávních dokumentů, na základě kterých byly zakládány pracovněprávní vztahy se společnostmi holdingu XXXXX, uzavírány smlouvy o nájmu licenční smlouvy a smlouvy o nájmu movitých věcí, konkrétně notebooků. Později, na počátku roku 2008, došlo ke změně, v tomto systému byly využívány nově uzavřené účty u společnosti MKB Bank Budapešť a Hypo Investment Bank Vadúz, případně začaly být využívány přesuny hotovostních plateb, v tomto směru byl upraven smluvní aparát pro poskytování výuky angličtiny. Je zřejmé, že uvedená dokumentace byla vytvořena v režii právě obžalovaných, kteří za společnost XXXXX bezvýhradně vystupovali, zastupovali ji, v plném rozsahu za ni jednali, a to včetně dispozice s účty a finančními prostředky na nich ukládanými. V rámci těchto dispozic nebyli žádným způsobem omezeni. Byť ze strany obžalovaných opakovaně padlo tvrzení, že považovali záměr zaměstnávat zdravotně postižené zaměstnance za bohublibý, morální, chtěli těmito lidem, kteří vykazují ztížené uplatnění na pracovním trhu, pomoci, nelze přehlédnout, jakým způsobem byly ve všech třech smlouvách, které byly k snižování vyplácené mzdy využívány, konstruovány částky za nájem či za výuku. Jedná se o naprosto nepřiměřené finanční částky, a to jak ve vztahu k výuce angličtiny, tak ve vztahu k nájmu. Zaměstnanci měli za nájem notebooku, a to i v situaci, kdy sami disponovali přiměřenou a použitelnou výpočetní technikou, platit sumy, které v součtu za jeden rok vysoce převyšovaly hodnotu nového kvalitního přístroje, využití s odkazem na pracovní náplň přitom nevyžadovalo žádný specifický přístroj. I v tomto případě je nepochybné, že nabízení notebooků bylo záležitostí zcela účelovou, kdy pracovní místo, v rámci kterého měly být využity pronajaté notebooky, bylo zcela uměle vytvořeno. Stejně tak pokud jde o výuku angličtiny, částka ve výši téměř 3 tisíce Kč měsíčně za využití internetového kurzu bez možnosti jakékoli kontroly, interakce, spolupráce s lektorem, je naprosto nepřiměřená, přemrštěná, neodpovídá realitě ani finančním možnostem zaměstnanců. Uvedené srážky ze mzdy, které byly založeny právě zmíněnými smlouvami, byly zcela jednoznačně vytvořeny uměle, vykonstruovány v rámci systému, na základě kterého mělo být dokumenty doloženo, z jakého důvodu je vyplácena mzda zhruba v poloviční výšce oproti tomu, co je garantováno pracovní smlouvou či dohodou o provedení práce, respektive mzdovým výměrem.

198. Pokud pak jde o konkrétní trestněprávní odpovědnost obžalovaných, je třeba dle názoru soudu jednoznačně vycházet z toho, kdo byl v konkrétním období jednatelem uvedených společností holdingu XXXXX, kdy v tomto směru soud plně vycházel z výpisů z obchodního rejstříku, z něhož je jednoznačně patrné, kdo byl ve kterém období statutárním orgánem. Obžalovaní Š. a M., kteří se různě střídali ve vedení společností, byli s odkazem na provedené dokazování zcela jednoznačně zásadními osobami ve vedení společností, společně vytvořili systém, který ve společnostech fungoval. S ohledem na výpověď svědků, kteří byli ve společnostech zaměstnáni na

místech, v rámci kterých přicházeli do kontaktu se zaměstnanci, respektive se zájemci o zaměstnávání, bylo zjištěno, že právě tito obžalovaní vypracovávali či nechávali vypracovat pracovní právní dokumenty včetně souvisejících listin, interní předpisy či pokyny, kterými se měli zaměstnanci komunikující se zájemci o práci řídit, zde soud odkazuje zejména na výpověď T., T., J. a dalších.

199. Pokud jde o obžalovanou V. V., z její výpovědi i z dokumentace, která se váže k jejímu pracovní právnímu poměru či jiným angažováním se ve společnostech holdingu, bylo jednoznačně zjištěno, že nejprve byla zaměstnána jako personalistka, posléze se stala jednatelkou. Obžalovaná na svou obhajobu uvádí, že nevěděla nic o systému, který ve společnosti panoval, nastoupila do fungující společnosti, kdy akceptovala způsob práce tak, jak již byl zaveden. Nepřinesla do způsobu fungování žádné nové instituty ani postupy. Soud má nicméně za to, že takové tvrzení nemůže obžalovanou V. žádným způsobem vyvinít. Zcela dobrovolně se stala jednatelkou společnosti holdingu XXXXX, zastřešovala veškeré jednání této společnosti navenek vůči třetím osobám, a to i vůči zaměstnancům, kdy navíc ona sama byla personalistkou, tedy osobou, které rukama procházely veškeré pracovní právní dokumenty, což sama připustila, a vyplývá to i z tvrzení svědků, zejména blízkých spolupracovníků obžalované. Popisují, že obžalovaná se v personální agendě orientovala, měla o zaměstnancích a smluvních úpravách pracovní právních vztahů přehled, vystupovala samostatně a aktivně, a to zejména v rámci řešení jakýchkoli problémů či dotazů, které zaměstnanci či zájemci o práci přednesli. Obžalovaná naprosto zjevně věděla, že společnosti zaměstnávají stovky osob se zdravotním postižením, jejichž pracovní výsledky nejsou žádným způsobem využívány ani nejsou využitelné, toto nijak neřešila, přesto zastřešovala jednotlivé žádosti o podání příspěvků vůči úřadu práce. Pokud na obhajobu uvádí, že se pouze řídila pokyny obžalovaných Š. a M., nebylo to z pozice jednatelky její povinností, nic takového po ní nemohlo být vyžadováno. Je třeba uvést, že nebylo zjištěno, že by snad obžalovaná byla osobou s nedostatečnou intelektuální kapacitou, s jakýmkoli omezením v sociální či komunikační oblasti, jedná se o ženu středního věku s běžnými životními zkušenostmi a schopnostmi, které jí umožňovaly dosáhnout určitého stupně vzdělání a vykonávat práci, pro kterou se rozhodla. Nelze se tedy domnívat, že nebyla schopna vyhodnotit, na základě jakého systému společnosti fungují, když byla zásadní osobou v rámci personální agendy a rovněž jednatelkou společnosti, měla tedy oblast zaměstnávání vymezenou jako hlavní pracovní náplň. Za těchto okolností je pak bezpředmětné, zda se jakýmkoli způsobem podílela či nepodílela na využití finančních prostředků, které byly takto neoprávněně vylákány z úřadu práce.

200. S ohledem na shora rozvedené je pak namístě uzavřít, že ze shora rozvedených skutkových zjištění zcela jednoznačně vyplývá, že obžalovaní v jednotlivých obdobích tak, jak je zjevné z výpisů z obchodního rejstříku, kdy působili jako jednatele jednotlivých společností holdingu XXXXX, po předchozí domluvě se záměrem neoprávněně získat příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 zákona o zaměstnanosti a část takto získaných prostředků si ponechat pro svou potřebu, komunikovali v tomto smyslu s příslušnými úřady práce, a to buďto s Úřadem práce Brno-město či s ohledem na příslušnost s Úřadem práce Blansko, posléze po změně právní úpravy s Úřadem práce ČR - krajskou pobočkou v Brně, jimž byly předkládány žádosti o uvedený příspěvek za jednotlivá čtvrtletí. V přílohách žádostí pak byly deklarovány vynaložené mzdové náklady na zaměstnance včetně jmenného seznamu zaměstnanců s měsíčními mzdovými náklady společností včetně odvodů, kdy součástí formulářů bylo prohlášení, že všechny údaje uváděné v žádostech jsou pravdivé, zejména pak skutečnost, že hrubá mzda byla jednotlivým zaměstnancům zúčtována a po zákonných srážkách vyplacena. Takto činili přesto, že si byli plně vědomi skutečnosti, že mzdové náklady uváděné v žádostech u jednotlivých zaměstnanců neodpovídají skutečnosti, neboť mzdy nebyly v odpovídající výši vyplaceny, a to na základě promyšleného a sofistikovaného systému, který byl v jednotlivých společnostech dlouhodobě

nastaven a uplatňován vůči všem takto zdravotně znevýhodněným zaměstnancům. Zaměstnancům byla totiž oproti v pracovních dokumentech stanovené mzdě vyplácena měsíční mzda v podstatně nižších částkách, a to zhruba v polovině výměry, kdy zbývající část čisté mzdy byla vyváděna ze společnosti na základě dohod o zasílání mzdy, jejichž uzavřením spolu se smlouvou o poskytování výuky anglického jazyka nebo v dřívějším období s jinou obdobnou smlouvou podmiňovali podpis pracovní smlouvy. S odkazem na prokázané fungování uvedených společností je pak zřejmé, že účelem pracovních smluv bylo pouze čerpání příspěvků bez jakékoli spojitosti s pracovní činností zaměstnanců, o čemž obžalovaní věděli, tento systém vybudovali či v rámci něho nadále působili, kdy zaměstnancům za účelem vzbuzení dojmu řádného zaměstnání nechali zadávat z hlediska ekonomické činnosti zaměstnavatele nepotřebnou a opakující se práci, která neodpovídala časově ani intelektuálně běžnému pracovnímu uplatnění, kdy se jednalo o práci spočívající v neúčelném přepisování informací z různých zdrojů do tabulek. Na základě uvedeného jednání pak společnost holdingu XXXXX čerpaly neoprávněně příspěvky, které byly úřady práce poukazovány na účty společnosti, kdy konkrétní částky s navázaností na jednotlivé termíny podání žádostí jsou rozvedeny ve výroku tohoto rozsudku.

201. Je tak jednoznačné, že všichni obžalovaní v žádostech o poskytnutí příspěvku uváděli nepravdivé údaje. Na základě žádostí, které byly podávány za účelem uplatnění nároku, pro jehož vznik byly uměle vytvořeny podmínky, aniž reflektovaly skutečnost, došlo k vyplacení za celé shora rozvedené období celkové částky ve výši 303 527 039 Kč, kdy s odkazem na personální rozdělení rozvedených období je obžalovaný Š. odpovědný za vyplacené příspěvky ve výši 85 495 236 Kč, jež byly vyplaceny za období od 22. 4. 2008 do 18. 7. 2012 na účty společností XXXXX, XXXXX a XXXXX, obžalovaný M. za období od 21. 4. 2008 do 22. 10. 2009, kdy byly vyplaceny příspěvky na účty společností XXXXX a XXXXX v celkové částce 52 677 703 Kč, obžalovaná V. pak za období od 19. 10. 2009 do 18. 7. 2012 odpovídá za skutečnost, že na účty společností XXXXX, XXXXX a XXXXX byla na příspěvcích vyplacena celková částka ve výši 196 233 873 Kč, ve všech případech se tedy jedná o částky podřaditelné pod velký rozsah specifikovaný v § 138 trestního zákoníku, tedy převyšující částku 5 milionů Kč.
202. S ohledem na výsledky provedeného dokazování a jeho zhodnocení se nelze domnívat, že je potřeba ve vztahu ke každému jednotlivému zaměstnanci řešit, jaká konkrétní část dohodnuté mzdy byla skutečně využita přímo ve prospěch mzdových nákladů, tj. použita na výplatu čisté mzdy zaměstnanci či využita jako zákonné odvody z jeho příjmů, a jaká konkrétní část pak byla sražena na základě podvodného jednání ze strany pachatelů tohoto trestného činu. Je třeba uvést, že v tomto konkrétním případě nešlo o situaci, kdy by byla pracovní místa obsazována následně poté, co by byla zřízena za účelem konkrétní podnikatelské činnosti, osobami se zdravotním postižením, ale bylo tomu naopak. Za účelem využití možnosti získání příspěvku na zaměstnání osob se zdravotním postižením byl vymyšlen systém jejich zaměstnávání, místa byla s ohledem na provedené dokazování a zejména jeho vyhodnocení zřízena fiktivně, zaplněna neúčelnou, z podnikatelského hlediska nepotřebnou a nevyužitelnou prací, a to pouze a jedině s úmyslem vytvořit konstrukci, jejíž princip umožňoval vyvést ze společnosti velkou část příspěvků poskytovaných státem na zaměstnávání zdravotně postižených osob. Smyslem zaměstnávání a vyplacení části mzdy zdravotně postiženým osobám bylo pouze a jedině vyvádění finančních prostředků ve formě části příspěvků na jejich zaměstnání. Takto byly pracovní poměry konstruovány, smluvně ošetřeny a realizovány. Za tímto účelem byli nabíráni noví zaměstnanci, aniž by bylo potřebné pro kteroukoli společnost holdingu XXXXX získávat výsledky práce těchto osob. Za uvedených okolností pak není namístě považovat za škodu vzniklou uvedením nepravdivých údajů v příslušných žádostech o poskytnutí příspěvků pouze část, která odpovídala sražené části mzdy, ale celkovou výši poskytnutých příspěvků, neboť je zřejmé, že ani část příspěvků na zaměstnávání zdravotně postižených osob nebyla v konečném důsledku používána

v souladu s účelem systému příspěvků na podporu zaměstnávání takto znevýhodněných osob. Obecně tedy z dokazování vyplývá, že příspěvky byly v tomto případě vypláceny na základě nepravdivých informací, které spočívaly nejen v tvrzení, že osobám se zdravotním postižením byla vyplácena vyšší mzda, ale na pravdě se nezakládala ani tvrzená skutečnost, že tyto osoby vykonávají skutečnou práci v rámci reálného pracovního poměru, kdy obecně jeho neoddělitelnou součástí je právě výkon vlastní práce, účelné, smysluplné, využitelné v rámci příslušné podnikatelské či obdobné činnosti, kdy v tomto případě šlo pouze o to vzbudit dojem řádného zaměstnání, kdy činnosti, které zaměstnanci vykonávali, byly nepotřebnými, opakujícími se úkony, které neměly návaznost na podnikatelskou činnost žádné ze společností holdingu, výsledky této činnosti nebyly nijak využívány a nebyly k ničemu určeny.

203. Není tak pochyb o tom, že obžalovaní se po stránce subjektivní i objektivní dopustili zločinu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 6 písm. a) trestního zákoníku, a to obžalovaný Š. v bodech 1 – 6 a 19 – 41, obžalovaný M. v bodech 1 – 6 a 54 – 60 a obžalovaná V. V. v bodech 7 – 18, 42 – 53 a 61 – 67. Pokud jde o použití konkrétní právní úpravy, u obžalovaných Š. a V. s ohledem na to, že k dokonání trestného činu mělo dojít až 18. 7. 2012, byla bez jakýchkoli pochybností použita aktuální právní úprava, účinná od 1. 1. 2010.

204. Pokud jde o obžalovaného M., trestná činnost byla páchána v období od 21. 4. 2008 do 22. 10. 2009, tedy před účinností trestního zákoníku ve znění uvedeném shora. Trestní zákon (zákon č. 140/1961 Sb.) skutkovou podstatu trestného činu dotačního podvodu neznal, nicméně s odkazem na skutková zjištění je zjevné, že jednání obžalovaného M. by bylo třeba podřadit pod trestný čin podvodu dle § 250 odst. 1, 4 trestního zákona v tehdejší znění, neboť obžalovaný ke škodě cizího majetku sebe nebo jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl nebo zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak škodu velkého rozsahu. Za uvedené jednání byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody v rozpětí od 5 do 12 let, přičemž ust. § 212 odst. 1, 6 písm. a) trestního zákoníku umožňuje uložit trest odnětí svobody v rozpětí od 5 do 10 let. Je tedy zřejmé, že za situace, kdy jednání obžalovaného lze s ohledem na skutková zjištění podřadit pod právní větu odpovídající ust. § 212 odst. 1, 6 písm. a) trestního zákoníku v aktuálním znění, je namístě s odkazem na ust. § 2 odst. 1 trestního zákoníku použít právní úpravu pozdější, když trestnost činu se posuzuje primárně podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, je-li to však pro pachatele příznivější, je třeba posoudit jeho jednání podle pozdějšího zákona.

205. Pokud jde o subjektivní stránku jednotlivých obžalovaných, ve vztahu k obžalovaným Š. a M., jak bylo rozvedeno shora, z dokazování vyplynulo, že systém zavedený ve společnostech holdingu XXXXX vytvořili, udržovali, doplňovali příslušnou dokumentací, instruovali další osoby, které působily v rámci nábory nových zaměstnanců. Bylo jim známo, že se nejedná o standardní zaměstnávání zdravotně postižených či jiných osob, ale že pouze shromažďují dokumentaci, na základě které žádají o příslušné příspěvky. Oba obžalovaní tak jednali úmyslně, a to v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kdy svým jednáním chtěli způsobit porušení či ohrožení zájmu chráněného trestním zákoníkem, zde zájmu na ochraně poskytování finančních příspěvků a jejich účelovému určení. Vědomě aktivně vedle propracovaného dokumentárního podložení vzniklých pracovněprávních poměrů také vytvořili systém, který umožňoval odčerpávat část mzdy takto zaměstnaným osobám, aktivně využili společnost XXXXX, založili příslušné účty, finanční prostředky, které byly takto vyváděny, ošetřili takovým způsobem, aby je mohli sami spravovat, aniž by k tomu potřebovali jakékoli souhlasy třetích osob či jakoukoli součinnost třetích osob. Pokud jde o obžalovanou V. V., dle názoru soudu i tato obžalovaná jednala úmyslně, a to i zde v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť tato obžalovaná věděla, že společnosti žádným způsobem nevyužívají pracovní výsledky zaměstnaných osob, že společnosti nemají žádný zájem na absolvování kurzu angličtiny, že ho nijak nespravují,

zaměstnancům k ničemu neslouží a sloužit nebude ani sloužit nemůže. Z titulu výkonu své práce pro společnost znala v rámci období, které je jí kladeno za vinu, dopodrobna systém, jaký byl ve společnostech zaveden, bylo jí známo, jak vypadá smluvní dokumentace, na základě které jednotlivé pracovní poměry fungují. V rámci zavedeného systému pak aktivně působila, spravovala smluvní aparát pracovněprávních vztahů, uzavírala jménem společnosti nové pracovní smlouvy, zastřešovala podávané žádosti adresované příslušným úřadům práce. Měla informace o finančních tocích. Pro účely právní kvalifikace, resp. trestněprávní odpovědnosti obžalovaných pak není podstatné, zda kdokoli z obžalovaných měl ze shora rozvedeného jednání finanční či jiný prospěch, kam konkrétně proudily finanční prostředky neoprávněně získané z příslušných příspěvků.

206. Závěrem je tedy namísto shrnout, že všichni tři obžalovaní se jednáními popsanými ve výroku tohoto rozsudku dopustili po stránce subjektivní i objektivní ve shora rozvedeném rozsahu a ve shora specifikovaných obdobích zločinu dotačního podvodu dle § 212 odst. 1, 6 písm. a) trestního zákoníku, neboť v žádosti o poskytnutí příspěvku uvedli nepravdivé údaje a způsobili takovým činem škodu velkého rozsahu.
207. Při úvaze o druhu a výši trestu soud zohlednil všechna kritéria specifikovaná v § 39 trestního zákoníku.
208. Pokud jde o obžalovaného A. M., k jeho osobě, osobním poměrům a dosavadnímu životu bylo zjištěno, že je ženatý, má jedno nezletilé dítě, dosáhl vysokoškolského vzdělání, působí jako předseda představenstva v obchodní společnosti. V opisu rejstříku trestů nemá žádný záznam, nebyl ani přestupkově postižen.
209. Obžalovaný I. Š. je rovněž ženatý, má dvě nezletilé děti, dosáhl středoškolského vzdělání, působí jako jednatel obchodní společnosti. Stejně tak ani obžalovaný Š. nebyl přestupkově postižen ani odsouzen v trestním řízení.
210. Obžalovaná V. V. je vdaná, matkou jednoho nezletilého dítěte. Dosáhla vysokoškolského vzdělání, pracuje jako personální ředitelka. V trestním rejstříku nemá žádný záznam, nebyla přestupkově postižena.
211. Všichni obžalovaní byli podle § 212 odst. 6 trestního řádu ohroženi trestem odnětí svobody v rozpětí od 5 do 10 let. Všem obžalovaným shodně polehčuje skutečnost, že jsou osobami dosud bezúhonnými, nedopustili se v minulosti žádného trestného činu, za který by byli pravomocně odsouzeni, stejně tak nespáchali žádný přestupek. O jejich osobě ani dosavadním životě nebyly zjištěny žádné negativní skutečnosti. Při stanovení konkrétní výše trestu soud vzal v úvahu zejména jejich účast na vlastním jednání, délku období, po které se trestného činu dopouštěli, jejich vlastní aktivitu a vliv na výsledek, tedy na skutečnost, že došlo k dlouhodobému páchání sofistikované trestné činnosti, v rámci které byly odčerpány vysoké částky určené na příspěvky pro zaměstnání osob se zdravotním postižením. Obecně soud ve vztahu ke všem třem obžalovaným velice negativně hodnotí skutečnost, že k páchání trestné činnosti došlo právě na poli zaměstnávání osob se zdravotním postižením, jedná se o osoby výrazně znevýhodněné na trhu práce, osoby s problémy v sociální oblasti, s obtížemi při komunikaci apod. Obžalovaní zneužili zcela jednoznačně životní situace těchto osob, které s ohledem na stav pracovního trhu v uvedeném období velice těžko hledaly zaměstnání, pro které vedle finančních prostředků plynoucích z různého typu invalidního důchodu znamenala částka cca 3.000 Kč měsíčně zásadní přívýdělek. Obžalovaní vytvořili propracovaný sofistikovaný systém, který simuloval rozsáhlé pracoviště, a to pouze a jedině za účelem vylákání finančních zdrojů ze systému vytvořeného zákonem o zaměstnanosti pro zvýhodnění zdravotně postižených osob na pracovním trhu.

212. Z dokazování vyplývá, že zásadní roli ve vytvoření následně fungujícího systému ve společnostech holdingu XXXXX měli především obžalovaní M. a Š., rovněž ale bylo třeba zohlednit dobu, po kterou jednotliví obžalovaní trestnou činností páchali a zejména pak částky, které byly za jejich aktivního působení ze systému takto vylákány. Za uvedených okolností je pak namístě uložit obžalovanému I. Š. trest odnětí svobody v trvání 6,5 roku, A. M. trest odnětí svobody v trvání 6 let a obžalované V. V. trest odnětí svobody v trvání 6,5 roku, kdy všichni obžalovaní jsou s ohledem na výši trestu zařazeni pro výkon trestu do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. V konkrétní výši trestu se odráží také skutečnost, že trestná činnost byla páchána již před delší dobou, a to zejména ve vztahu k obžalovanému M..
213. S ohledem na okolnosti páchání trestné činnosti je namístě trest odnětí svobody, který byl vyměřen ve výši okolo jedné čtvrtiny zákonného rozpětí, tedy ve výměře spíše mírnější, doplnit trestem zákazu činnosti, který spočívá v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních korporací, neboť právě v souvislosti s touto funkcí se rozsáhlé trestné činnosti obžalovaní dopustili. Za přiměřenou dobu, po kterou by měl trest zákazu činnosti na jednotlivé obžalované působit, soud považuje u obžalovaných M. a Š. dobu 5 let, u obžalované V. pak dobu 8 let, a to právě po zohlednění rozsahu, v jakém se měla trestné činnosti dopouštět, zejména pak s odkazem na způsobenou škodu, která v jejím případě dosáhla téměř částky 200 miliónů Kč.
214. V průběhu trestního řízení se s nárokem na náhradu škody připojila Česká republika, zastoupená Úřadem práce České republiky, krajskou pobočkou v Brně, kdy požadovala nahradit po jednotlivých obžalovaných s ohledem na to, na jaké konkrétní škodě vzniklé neoprávněným vyplacením příspěvků se podíleli. Vzhledem k tomu, že z dokazování vyplynulo, že obžalovaní uvedenou škodu úmyslně způsobili, soud v souladu se vzneseným nárokem rozhodl ve smyslu § 228 odst. 1 trestního řádu tak, že obžalovaní Š. a M. jsou povinni společně a nerozdílně nahradit poškozené škodu ve výši 30 879 773 Kč, obžalovaný A. M. pak nad rámec toho samostatně škodu ve výši 21 797 930 Kč, obžalovaný Š. samostatně další škodu ve výši 54 615 463 Kč a obžalovaná V. V. škodu ve výši 196 233 873 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu, a to k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost ve výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení opisu rozsudku také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze oprít o nové skutečnosti a důkazy.

Brno 13. března 2019

Mgr. Ing. Dagmar Bordovská v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Anna Mazlová.